

סידור מסורת משה

כולל כל התפילות של כל
השנה לימות החול
ולשבתות ולמועדים
על פי נוסח התפילה
שקבלנו על ידי רבינו
משה בן מימון ז"ל

מו"ל דרושה
תשס"ז

התוכן

שחרית לחול

4	ברכות השחר וסדר הקרבנות
8	שירי זמרה
12	ברכת קרית שמע וקרית שמע
16	תפילת העמידה
21	דברי תחנונים של היחיד
22	סדר קריאת התורה
23	תהילה לדוד
23	סדר היום ודברי תחנונים של הציבור

דברי היום

26	ברכות שונות
28	ברכת המזון
30	ברכה מעין שלוש

מנחה לחול

32	תהילה לדוד
33	תפילת העמידה
38	דברי תחנונים של היחיד

ערבית לחול

40	ברכת קרית שמע וקרית שמע
42	תפילת העמידה
46	ברכת הלבנה
46	קרית שמע על המיטה

ערבית לשבת

48	ברכת קרית שמע וקרית שמע
50	תפילת העמידה
53	ברכה מעין השבע
54	סדר הקידוש לליל שבת וימים טובים

שחרית לשבת

55	שירי זמרה
59	ברכת קרית שמע וקרית שמע
63	תפילת העמידה
67	סדר קריאת התורה

מוסף לשבת

69	תהילה לדוד
70	תפילת העמידה

מנחה לשבת

73	תהילה לדוד
74	סדר היום ודברי תחנונים של הציבור
76	סדר קריאת התורה
76	תפילת העמידה

ערבית למוצאי השבת

80	ברכת קרית שמע וקרית שמע
82	תפילת העמידה
86	סדר היום ודברי תחנונים של הציבור
87	סדר הבדלה למוצאי השבת

מועדים

89	הלל
91	מוסף לראש חודש
95	שחרית\מנחה\ערבית למועדים
98	מוסף למועדים

שחרית לחול

ברכות השחר וסדר הקרבנות

שמונה עשרה ברכות שאדם אומר בכל יום בבוקר, ואין להן סדר - אלא מברך כל אחת מהן על דבר שהברכה בשבילו, בשעתו. וכל ברכה מהן שלא נתחייב בה, אינו מברך אותה.

בשעה שייקח בסוף שינתו (והוא על מיטתו) מברך :

אֱלֹהֵי הַנֶּשְׁמָה שְׁנַתְּ בִּי טְהוֹרָה. אֶתָּה בְּרָאֲתָה וְאֶתָּה יִצְרַתָּה,
וְאֶתָּה נִפְחַתָּה בִּי וְאֶתָּה מְשַׁמְרָה בְּקִרְבִּי, וְאֶתָּה עֲתִיד לְטַלָּה
מִמֶּנִּי, וְאֶתָּה עֲתִיד לְהַחְזִיקָה לִי לְעֲתִיד לָבוֹא. וְכָל זְמַן
שֶׁהַנֶּשְׁמָה בְּקִרְבִּי, מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי, רַבּוֹן כָּל
הַמַּעֲשִׂים. בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַמַּחְזִיר נְשָׁמוֹת לְפָגְרִים מֵתִים.

כששומע קול התרנגול מברך :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַנוֹתֵן לְשִׁכּוֹי בֵּינָה לְהֵבִין בֵּין
יוֹם וּבֵין לַיְלָה.

כששובש בגדיו :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, מַלְבִּישׁ עֲרֻמִּים.

כשמניח סדינו על ראשו :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, עוֹטֵר יִשְׂרָאֵל בְּתַפְאָרָה.

כשמעביר ידיו על עיניו :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, פּוֹקֵחַ עֵינִים.

כשיישב על מיטתו :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, מַתִּיר אֲסוּרִים.

כשמוריד רגליו מן המיטה ומניחן על הארץ :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, רוֹקֵעַ הָאָרֶץ עַל הַמָּיִם.

כשעומד :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, זוֹקֵף כְּפוּפִים.

כשנוטל ידיו :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ
עַל נְטִילַת יָדַיִם.

כשרוחץ פניו :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַמַּעְבִּיר שִׁינָה מַעֲיָנִי וְתַנּוּמָה
מַעְפָּעִפִּי. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שֶׁתְּרַגְּלֵנִי

שחרית לחול • 5

לְדַבֵּר מִצֹּה וְאֵל תִּרְגְּלֵנִי לְדַבֵּר עֲבָרָה, וְתִשְׁלַט בִּי יֵצֶר טוֹב
וְאֵל תִּשְׁלַט בִּי יֵצֶר רָע, וְתַחֲזִקֵנִי בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְתִתֵּן חֶלְקִי
בְּתוֹרָתְךָ, וְתִתַּנְּנִי לְחֵן לְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל
רוּאֵי, וְתִגְמְלֵנִי חֲסָדִים טוֹבִים מִלִּפְנֶיךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יי, גּוֹמֵל
חֲסָדִים טוֹבִים.

וכל זמן שייכנס אדם לבית הכיסא, אומר קודם שייכנס:
הִתְכַּבְּדוּ מַכְבָּדִים קְדוֹשִׁים, מְשַׁרְתֵּי עֲלִיוֹן, שְׁמֵרוּנֵי וְהַמְתִּינוּ לִי עַד
שְׁאַכְנֶס וְאַצֵּא, כִּי זֶה הוּא דְרָכְךָ שֶׁלְבִנִי אָדָם.

ואחר שייצא:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר יֵצֶר אֶת הָאָדָם בְּחִכְמָה,
וּבְרָא בּוֹ נְקִבִּים נְקִבִּים וְחַלְלִים חַלְלִים, מֵהֵן פְּתוּחִים וּמֵהֵן
סְתוּמִים, שְׁאֵם יִסְתֵּם אֶחָד מֵהֵן אוֹ יִפְתַּח, אֵינוּ יָכוֹל
לְהִתְקִים אֲפִלּוּ שְׁעָה אַחַת. בְּרוּךְ אַתָּה יי, רוֹפֵא כָל בָּשָׂר
וּמַפְלִיא לַעֲשׂוֹת.

כשחוגר חגורו:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אוֹזֵר יִשְׂרָאֵל בְּגִבּוֹרָה.

כששובש מנעלו:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁעָשָׂה לִי כָל צָרָכִי.

כשמהלך לצאת לדרך:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַמַּכִּין מִצְעָדֵי גֶבֶר.

ומברך אדם בכל יום:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁלֹּא עָשִׂנִי גּוֹי.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁלֹּא עָשִׂנִי עֶבֶד.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁלֹּא עָשִׂנִי אִשָּׁה.

כשמתעטף בציצית:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ
לְהִתְעַטֵּף בְּצִיצִית.

כששובש תפילין:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ
לְהַנִּיחַ תְּפִלִּין.

מי שרוצה לקרות בתורה (קודם שיקרא קרית שמע) - בין קרא בתורה שבכתב, בין
בתורה שבעל פה - נוטל ידיו תחילה ומברך שלוש ברכות:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ עַל דְּבָרֵי תוֹרָה.

הַעֲרַב נָא יי אֱלֹהֵינוּ אֶת דְּבָרֵי תוֹרָתְךָ בְּפִינוּ וּבְפִיפִיּוֹת עַמְּךָ כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְנִהְיָה אֲנַחְנוּ וְצִאֲצָאֵינוּ וְצִאֲצָאֵי עַמְּךָ כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם, יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ וְלוֹמְדֵי תוֹרָתְךָ לְשִׁמְהָ. בְּרוּךְ אַתָּה יי, נוֹתֵן הַתּוֹרָה.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה יי, נוֹתֵן הַתּוֹרָה.

ואחר כך קורא מעט מדברי תורה. ונהגו העם לקרות ברכת כוהנים; ויש מקומות שקורין פרשת צו - ויש מקומות שקורין שתייהן.

ברכת כוהנים:

יְבָרְכְךָ יי וַיְשַׁמְרְךָ. יָאֵר יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֶנְךָ. יֵשָׂא יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיֵּשֶׁם לְךָ שְׁלוֹם.

פרשת צו:

וַיְדַבֵּר יי אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר. צוֹ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם: אֶת קַרְבְּנֵי לַחֲמֵי לְאִשֵּׁי רֵיחַ נִיחֹחַי תִּשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב לִי בְּמוֹעֲדוֹ. וְאָמַרְתָּ לָהֶם: זֶה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ לַיהוָה - כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם שְׁנִים לְיוֹם עֹלָה תָּמִיד. אֶת הַכֶּכֶשׁ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַּבֶּקֶר, וְאֵת הַכֶּכֶשׁ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבָּיִם. וְעֲשִׂירִית הָאִיפָה סֵלֶת לְמִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כֶּתִית רְבִיעִת הַהֵין. עֹלֹת תָּמִיד - הָעֲשִׂיָּה בְּהָרְסִינִי לְרֵיחַ נִיחֹחַ אִשָּׁה לַיהוָה. וְנִסְכּוֹ רְבִיעִת הַהֵין לַכֶּכֶשׁ הָאֶחָד, בִּקְדָּשׁ הַסֵּךְ נֶסֶךְ שֶׁכַר לַיהוָה. וְאֵת הַכֶּכֶשׁ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבָּיִם - כְּמִנְחַת הַבֶּקֶר וְכִנְסָכּוֹ תַעֲשֶׂה אִשָּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה.

ואחר כך, נהגו העם לקרות משנה זו:

אֱלֹהֵי דְּבָרִים שְׂאִין לָהֶם שְׁעוֹר: הַפָּאָה, וְהַבְּכוּרִים, וְהַרְאִיוֹן, וְגִמְלוֹת חֲסָדִים. אֱלֹהֵי דְּבָרִים שְׂאָדָם אוֹכֵל פְּרוּתֵיהֶן בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְהַקָּרֶן קִיָּמָה לוֹ לְעוֹלָם הָבָא: כְּבוֹד אָב וָאִם, וְגִמְלוֹת חֲסָדִים, וְהַבָּאָה שְׁלוֹם בֵּין אָדָם לַחֲבֵרוֹ - וְתִלְמוּד תּוֹרָה כְּגִיד כָּלָם. אָמַר רַבִּי זִירָא, "בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הֵם הַחֲמִירוּ עַל עַצְמָן, שֶׁאִפְלוּ רוֹאוֹת דָּם טָפָה בַּחֲרָדֵל, יוֹשְׁבוֹת עָלֶיהָ שְׂבַעַת יָמִים נְקִיִּים." תִּנָּא דְּבִי אֱלִיהוֹ, "כָּל הַשּׁוֹנָה הַלְכוֹת, מִבְּטָח לוֹ שֶׁהוּא בֶן הָעוֹלָם הָבָא: שְׁנֵאמַר 'הַלִּיכוֹת עוֹלָם לוֹ' - אֵל תִּקְרִי הַלִּיכוֹת, אֵלָּא הַלְכוֹת." אָמַר רַבִּי

שחרית לחול • 7

אַלְעָזָר אָמַר רַבִּי חֲנִינָה, "תִּלְמִידֵי חֲכָמִים מְרַבִּים שְׁלוֹם בְּעוֹלָם, שֶׁנֶּאֱמַר 'וְכָל בְּנֵיךְ לַמּוֹדֵי יי, וְרַב שְׁלוֹם בְּנֵיךְ.'"

ואחר כך אומר:

לְעוֹלָם יִהְיֶה אָדָם יָרָא שָׁמַיִם בְּסֵתֶר וּמוֹדָה עַל הָאֱמֶת, וְדוֹבֵר אֱמֶת בְּלִבּוֹ. יִשְׁכִּים וַיֹּאמֶר, רַבּוֹן כָּל הָעוֹלָמִים! לֹא עַל צְדָקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מְפִילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ, כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. מָה אֲנוּ? מָה חֲיֵינוּ? מָה חֲסִדֵּנוּ? מָה צְדָקָנוּ? מָה מַעֲשֵׂינוּ? מָה נֹאמַר לְפָנֶיךָ, יי אֱלֹהֵינוּ? הַלּוֹא הַגְּבוּרִים כָּאֵין לְפָנֶיךָ, וְאֲנָשֵׁי הַשֵּׁם כָּלֹא הָיוּ, וְחֲכָמִים כָּבְלֵי מַדָּע, וְנְבוֹנִים כָּבְלֵי הַשֶּׁכֶל. כִּי כָּל מַעֲשֵׂינוּ תִּהְיוּ, וַיְמִי חֲיֵינוּ הֵבֵל לְפָנֶיךָ. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב בְּדַבְּרֵי קֹדֶשְׁךָ, "וּמוֹתֶר הָאָדָם מִן הַבְּהֵמָה אֵין, כִּי הַכֹּל הֵבֵל."

אָבֵל אֲנַחְנוּ עִמָּךְ, בְּנֵי בְרִיתֶךָ. בְּנֵי אַבְרָהָם אוֹהֲבֶיךָ שֶׁנִּשְׁבַּעְתָּ לּוֹ בְּהַר הַמּוֹרִיָּה; זָרַע יִצְחָק עֲקִידָךְ שֶׁנֶּעֱקַד עַל גְּבִי מִזִּבְחֶךָ; עֲדַת יַעֲקֹב בְּנֵךְ בְּכוֹרְךָ שֶׁמֵּאֲהַבְתָּךְ שֶׁאֲהַבְתָּ אוֹתוֹ וְשִׁמַּחְתָּךְ שֶׁשִּׁמַּחְתָּ בּוֹ, קָרָאתָ אוֹתוֹ יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁוֹרוּן.

לְפִיכָךְ, אֲנוּ חֲיָבִין לְהוֹדוֹת לָךְ, וּלְשַׁבַּחְךָ וּלְפָאֲרְךָ וּלְרוֹמְמֶךָ, וּלְתַן הוֹדָיָה וּשְׁבַח לְשִׁמְךָ. חֲיָבִין אֲנוּ לוֹמַר לְפָנֶיךָ בְּכָל יוֹם, עָרֵב וּבֹקֶר: "שְׁמַע יִשְׂרָאֵל: יי אֱלֹהֵינוּ, יי אֶחָד." אֲשֶׁרֵינוּ, מָה טוֹב חֲלָקָנוּ, מָה נְעִים גּוֹרְלָנוּ, מָה יָפָה מְאוֹד יִרְשָׁתָנוּ. אֲשֶׁרֵינוּ, שְׁאֲנוּ מְשֻׁכְּמִין וּמְעִרְבִין וְאוֹמְרִין: "שְׁמַע יִשְׂרָאֵל: יי אֱלֹהֵינוּ, יי אֶחָד."

אֲתָה הוּא קֹדֶם שֶׁנִּבְרָא הָעוֹלָם, וְאֲתָה הוּא אַחֵר שֶׁנִּבְרָא הָעוֹלָם. אֲתָה הוּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְאֲתָה הוּא לְעוֹלָם הַבָּא. אֲתָה הוּא רִאשׁוֹן, וְאֲתָה הוּא אַחֲרוֹן. קֹדֶשׁ אַתָּה שֶׁמֶךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ וּבִישׁוּעֶתְךָ תָּרִים וְתַגְבִּיָּה קִרְנָנוּ. בְּרוּךְ מְקַדֵּשׁ אֶת שְׁמוֹ בְּרַבִּים.

אֲתָה הוּא יי, לְבַדְּךָ. אֲתָה עֲשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְשָׁמַי הַשָּׁמַיִם וְכָל צָבָאָם, הָאָרֶץ וְכָל אֲשֶׁר עָלֶיהָ, הַיָּמִים וְכָל אֲשֶׁר בָּהֶם. וְאֲתָה מַחִיָּה אֶת כָּלָם, וּצָבָא הַשָּׁמַיִם לָךְ מִשְׁתַּחֲוִים. אֲתָה הוּא, וּשְׁנוֹתֶיךָ לֹא יִתָּמוּ. יי מֶלֶךְ, יי מֶלֶךְ, יי יְמִלֵךְ לְעֵלָם וָעַד. בְּרוּךְ יי לְעוֹלָם, אָמֵן וְאָמֵן.

בימות החול עין בעמוד 8. בשבת עין בעמוד 55.

שירי זמרה

בְּרוּךְ שְׁאָמַר, וְהָיָה הָעוֹלָם - בְּרוּךְ הוּא.
 בְּרוּךְ אוֹמֵר וְעוֹשֶׂה.
 בְּרוּךְ גּוֹזֵר וּמְקַיֵּם.
 בְּרוּךְ מְרַחֵם עַל הָאָרֶץ.
 בְּרוּךְ מְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת.
 בְּרוּךְ מַעֲבִיר אֶפְלָה וּמַבִּיא אוֹרָה.
 בְּרוּךְ מְשַׁלֵּם שְׂכָר טוֹב לִירְאָיו.
 בְּרוּךְ שֶׁאֵין לִפְנָיו, לֹא עוֹלָה וְלֹא שְׂכָחָה, לֹא כָזָב וְלֹא מְרָמָה, לֹא
 מְשׂוֹא פָנִים וְלֹא מְקַח שֹׁחַד.
 בְּרוּךְ אֵל חַי לְעַד, וְקַיִם לְנֶצַח.
 בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הָאֵל הַמְהַלֵּל בְּפִי עַמּוֹ, מְשַׁבַּח
 וּמְפָאֵר בְּלִשׁוֹן כָּל חֲסִידָיו וְעַבְדָּיו. וּבְשִׁירֵי דָוִיד בֶּן יִשְׁי עַבְדְּךָ
 מְשִׁיחְךָ נְהַלֵּלְךָ יי אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁבְחוֹ וּבְזִמְרוֹ, נוֹדֵךְ נִשְׁבַּחְךָ
 נִפְאָרְךָ נְרוּמֶמְךָ נְמַלִּיכְךָ נִזְכִּיר שְׁמְךָ מְלַכְנוּ אֱלֹהֵינוּ יְחִיד.
 יְחִיד חַי הָעוֹלָמִים, מְשַׁבַּח וּמְפָאֵר עָדִי עַד שְׁמוֹ.
 בְּרוּךְ אַתָּה יי, מֶלֶךְ מְהַלֵּל בְּתִשְׁבָּחוֹת.
 יְהִי כְבוֹד יי לְעוֹלָם, יִשְׁמַח יי בְּמַעֲשָׁיו. יְהִי שֵׁם יי מְבָרַךְ, מַעֲתָה
 וְעַד עוֹלָם. מִמְזִרַח שֶׁמֶשׁ עַד מְבֹאֵא, מְהַלֵּל שֵׁם יי. רָם עַל כָּל גּוֹיִם
 יי, עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ. יי שְׁמֶךָ לְעוֹלָם, יי זְכָרְךָ לְדֹר וָדֹר. יי בְּשָׁמַיִם
 הַכִּין כִּסְאוֹ, וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה. יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ,
 וַיֵּאמְרוּ בְּגוֹיִם יי מֶלֶךְ. יי יִמְלֹךְ, לְעַלְם וְעַד. יי מֶלֶךְ עוֹלָם וְעַד,
 אֲבָדוֹ גּוֹיִם מֵאַרְצוֹ. יי הַפִּיר עֲצַת גּוֹיִם, הִנֵּיא מַחֲשָׁבוֹת עַמִּים. עָצוֹ
 עָצָה וְתַפֵּר, דִּבְרוּ דָּבָר וְלֹא יָקוּם - כִּי עָמְנוּ אֵל. רַבּוֹת מַחֲשָׁבוֹת
 בְּלֵב אִישׁ, וְעֲצַת יי הִיא תִּקּוּם. עֲצַת יי לְעוֹלָם תַּעֲמִיד, מַחֲשָׁבוֹת
 לְבוֹ לְדֹר וָדֹר. כִּי הוּא אָמַר וַיְהִי, הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֵד. כִּי בָחַר יי
 בְּצִיּוֹן, אֲנִיָּה לְמוֹשָׁב לוֹ. כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יְהוָה, יִשְׂרָאֵל לְסִגְלָתוֹ. כִּי
 לֹא יִטָּשׁ יי עַמּוֹ, וְנִחַלְתּוֹ לֹא יַעֲזֹב. וְהוּא רַחוּם, יִכְפֹּר עוֹן, וְלֹא
 יִשְׁחִית. וְהִרְבֵּה לְהַשִּׁיב אָפּוֹ, וְלֹא יַעִיר כָּל חַמָּתוֹ. יי הוֹשִׁיעָה -
 הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרָאֵנוּ. אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ, עוֹד יְהַלְלוּךָ סֵלָה.
 אֲשֶׁרִי הָעָם שִׁכְכָה לוֹ, אֲשֶׁרִי הָעָם שֶׁיִּי אֱלֹהֵיו.

תהלה לדוד :

אֲרוֹמֶמֶךָ אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ, וְאֶבְרַכְּהָ שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד.
בְּכָל יוֹם אֶבְרַכְּךָ, וְאֶהְלֶלְהָ שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד.
גָּדוֹל יי וּמְהֵלֵל מְאֹד, וְלִגְדֻלְתּוֹ אֵין חֶקֶר.
דּוֹר לְדוֹר יִשְׁבַּח מַעֲשֶׁיךָ, וְגִבּוֹרֶיךָ יִגְיִדוּ.
הַדָּר כְּבוֹד הוֹדֶךָ, וְדַבְּרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה.
וְעִזּוֹז נִזְרָאֶתֶיךָ יֹאמְרוּ, וְגִדְלֶתֶךָ אֶסְפְּרֶנָּה.
זָכַר רַב טוֹבְךָ יִבְיָעוּ, וְצִדְקֶתֶךָ יִרְנְנוּ.
חֲנוּן וְרַחוּם יי, אֶרְךָ אִפְּיִם וְגִדְלֵי חֶסֶד.
טוֹב יי לְכָל, וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו.
יִוְדוּךָ יי כָּל מַעֲשֶׁיךָ, וְחִסְדֶּיךָ יִבְרַכּוּכָה.
כְּבוֹד מַלְכוּתֶךָ יֹאמְרוּ, וְגִבּוֹרֶתֶךָ יִדְבְּרוּ.
לְהוֹדִיעַ לְבָנֵי הָאָדָם גִּבּוֹרֹתָיו, וְכְבוֹד הַדָּר מַלְכוּתוֹ.
מַלְכוּתֶךָ מַלְכוּת כָּל עֲלָמִים, וּמִמְשַׁלְתֶּךָ בְּכָל דּוֹר וָדָר.
סוֹמֵךְ יי לְכָל הַנִּפְלִיִּים, וְזוֹקֵף לְכָל הַכְּפוּפִים.
עֵינֵי כָל אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ, וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ.
פוֹתַח אֶת יָדְךָ, וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רָצוֹן.
צַדִּיק יי בְּכָל דְּרָכָיו, וְחֹסֵיד בְּכָל מַעֲשָׂיו.
קָרוֹב יי לְכָל קֹרְאָיו, לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאֵמֶת.
רָצוֹן יִרְאִיו יַעֲשֶׂה, וְאֵת שְׁוַעְתָּם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם.
שׁוֹמֵר יי אֶת כָּל אֱהָבָיו, וְאֵת כָּל הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד.
תְּהַלֵּת יי יִדְבֹּר פִּי, וַיְבָרֶךְ כָּל בָּשָׂר שֵׁם קִדְשׁוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד.

הַלְלוּיָהּ! הַלְלֵי נַפְשִׁי אֶת יי. אֶהְלֶלְהָ יי בְּחַיִּי, אֲזַמְּרָה לֵאלֹהֵי
בְּעוֹדִי. אֶל תִּבְטְחוּ בַּנְּדִיבִים, בְּבֶן אָדָם שָׁאִין לוֹ תְּשׁוּעָה.
תִּצַּא רוּחוֹ יֹשֵׁב לְאֲדָמָתוֹ, בַּיּוֹם הַהוּא אֲבָדוֹ עֲשֹׂתֵנָתוֹ.
אֲשֶׁרִי שָׂאֵל יַעֲקֹב בְּעֶזְרוֹ, שִׁבְרוּ עַל יי אֱלֹהָיו. עֲשֵׂה שְׁמִים
וְאַרְצַךְ, אֶת הַיָּם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם - הַשְׁמִיר אֵמֶת לְעוֹלָם.
עֲשֵׂה מִשְׁפָּט לַעֲשׂוּקִים, נָתַן לָחֶם לָרְעֵעִים - יי מִתִּיר
אֲסוּרִים. יי פָּקַח עֵינָיו, יי זָקַף כְּפוּפִים, יי אֱהָב צַדִּיקִים.
יי שְׁמֵר אֶת גֵּרִים, יִתּוֹם וְאַלְמָנָה יַעֲזֹד - וְדָרְךָ רְשָׁעִים
יַעֲוֶת. יִמְלֶךְ יי לְעוֹלָם, אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וָדָר. הַלְלוּיָהּ!

הַלְלוּיָהּ! כִּי טוֹב זִמְרָה אֱלֹהֵינוּ, כִּי נָעִים נֶאֱוָה תְהִלָּה. בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם יי, נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל יִכְנֶס. הֲרִפָּא לְשִׁבּוּרֵי לֵב, וּמַחְבֵּשׁ לְעֻצְבוֹתָם. מוֹנֶה מִסְפָּר לַכּוֹכָבִים, לְכֹלֶם שְׁמוֹת יִקְרָא. גָּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב כֹּחַ לַתְּבוּנָתוֹ אִין מִסְפָּר. מְעוֹדֵד עֲנוּיִם יי מִשְׁפִּיל רְשָׁעִים עַדִּי אֲרָץ. עָנוּ לִיהוָה בְּתוֹדָה, זָמְרוּ לֵאלֹהֵינוּ בְּכִנּוֹר. הַמְכֶסֶה שָׁמַיִם בְּעָבִים, הַמְכִין לָאֲרֶץ מָטָר, הַמְצַמִּיחַ הַרִים תְּחִיר. נוֹתֵן לְבִהְמָה לַחֲמָה, לְבִנְי עֹרֵב אֲשֶׁר יִקְרָאוּ. לֹא בַּגְבוּרַת הַסּוּס יִחְפֹּץ, לֹא בְשׁוּקֵי הָאִישׁ יִרְצֶה. רוֹצֶה יי אֶת יִרְאָיו, אֶת הַמִּיחָלִים לַחֲסִדּוֹ. שִׁבְחֵי יְרוּשָׁלַם אֶת יי, הַלְלֵי אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן. כִּי חִזַּק בְּרִיחֵי שְׁעָרֶיךָ, בִּנְךָ בְּנִיד בְּקִרְבְּךָ. הַשֵּׁם גְּבוּלְךָ שָׁלוֹם, חֵלֶב חֲטִיִּם יִשְׂבִּיעֶךָ. הַשִּׁלַּח אִמְרָתוֹ אֲרָץ, עַד מְהֵרָה יִרוּץ דְּבָרוֹ. הִנֵּתָן שֶׁלֶג כַּצֶּמֶר, כַּפּוֹר כַּאֲפֹר יַפְזֹר. מִשְׁלִיךְ קִרְחוֹ כְּפִתִּים, לְפָנֶי קִרְתּוֹ מִי יַעֲמִיד. יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וַיִּמָּסֶם, יֵשֵׁב רוּחוֹ יִזְלוּ מַיִם. מַגִּיד דְּבָרוֹ לַיַּעֲקֹב, חֲקִיו וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל. לֹא עָשָׂה כֵּן לְכָל גּוֹי, וּמִשְׁפָּטִים בֶּל יִדְעוּם. הַלְלוּיָהּ!

הַלְלוּיָהּ! הִלְלוּ אֶת יי מִן הַשָּׁמַיִם, הַלְלוּהוּ בַּמְרוֹמִים. הַלְלוּהוּ כָּל מַלְאָכָיו, הַלְלוּהוּ כָּל צַבָּאוֹ. הַלְלוּהוּ שֶׁמֶשׁ וַיָּרֵחַ, הַלְלוּהוּ כָּל כּוֹכָבֵי אוֹר. הַלְלוּהוּ שָׁמַי הַשָּׁמַיִם, וְהַמַּיִם אֲשֶׁר מַעַל הַשָּׁמַיִם. יִהְלֹלוּ אֶת שֵׁם יי, כִּי הוּא צִוָּה וְנִבְרָאוּ. וַיַּעֲמִידֵם לְעַד לְעוֹלָם, חֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבוֹר. הִלְלוּ אֶת יי מִן הָאֲרֶץ, תַּנְיִינִים וְכָל תְּהוֹמוֹת. אֵשׁ וּבָרָד שֶׁלֶג וְקִיטּוֹר, רוּחַ סַעֲרָה עָשָׂה דְּבָרוֹ. הַהָרִים וְכָל גְּבֻעוֹת, עֵץ פְּרִי וְכָל אֲרָזִים. הַחִיָּה וְכָל בְּהֵמָה, רֶמֶשׁ וְצִפּוֹר כָּנָף. מַלְכֵי אֲרֶץ וְכָל לְאֻמִּים, שָׂרִים וְכָל שְׁפָטֵי אֲרֶץ. בַּחוּרִים וְגַם בְּתוּלוֹת, זְקֵנִים עִם נְעָרִים. יִהְלֹלוּ אֶת שֵׁם יי, כִּי נִשְׁגַּב שְׁמוֹ לְבָדוֹ - הוֹדּוֹ עַל אֲרֶץ וְשָׁמַיִם. וַיָּרֶם קֶרֶן לַעֲמוֹ תְהִלָּה לְכָל חֲסִידָיו, לְבִנְי יִשְׂרָאֵל עִם קִרְבּוֹ. הַלְלוּיָהּ!

הַלְלוּיָהּ! שִׁירוּ לִיהוָה שִׁיר חֲדָשׁ, תְהִלָּתוֹ בְּקֹהֶל חֲסִידִים. יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל בַּעֲשָׂיו, בְּנֵי צִיּוֹן יִגִּילוּ בַּמֶּלֶכֶם. יִהְלֹלוּ שְׁמוֹ בְּמַחּוֹל, בְּתוֹף וְכִנּוֹר יִזְמְרוּ לוֹ. כִּי רוֹצֶה יי בַּעֲמוֹ, יַפְאֵר עֲנוּיִם בִּישׁוּעָה. יַעֲלִזוּ חֲסִידִים בְּכָבוֹד, יִרְנְנוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם. רוֹמְמוֹת אֵל בְּגִרוֹנָם, וְחֶרֶב פִּיפְיוֹת בְּיָדָם. לַעֲשׂוֹת נִקְמָה

בגוים, תוכחות בלאמים. לאסור מלכיהם בזקים,
ונכבדיהם בכבלי ברזל. לעשות בהם משפט כותב, הדר
הוא לכל חסידיו. הללויה!

הללויה! הללו אל בקדשו, הללוהו ברקיע עזו.
הללוהו בגבורתיו, הללוהו כרב גדלו.
הללוהו בתקע שופר, הללוהו בנבל וכנור.
הללוהו בתוף ומחול, הללוהו במנים ועגב.
הללוהו בצלצלי שמע, הללוהו בצלצלי תרועה.
כל הנשמה תהלל יי. הללויה!

ברוך יי לעולם, אמן ואמן.
ימלך יי לעולם, אמן ואמן.
ויברך דויד את יי לעיני כל הקהל, ויאמר דויד: ברוך אתה יי
אלהי ישראל אבינו, מעולם ועד עולם. לך יי הגדלה והגבורה
והתפארת והנצח וההוד, כי כל בשמים ובארץ. לך יי הממלכה,
והמתנשא לכל לראש. והעשר והכבוד מלפניך, ואתה מושל
בכל. ובידך כח וגבורה, ובידך לגדל ולחזק לכל. ועתה אלהינו
מודים אנחנו לך, ומהללים לשם תפארתך. ויברכו שם כבודך,
ומרומם על כל ברכה ותהלה.

ישתבח שמך לעד מלפנו, המלך הגדול והקדוש בשמים ובארץ.
כי לך נאה יי אלהינו, שיר ושבת, הלל וזמרה, ברכות והודיות;
גדלה תהלה ותפארת, עז מלכות וממשלה, נצח וגבורה, מעתה
ועד עולם. ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, מלך גדול
התשבות, אל ההודיות, אדון כל המעשים, הבוחר בשירי
זמרה, חי העולמים.

ברכת קרית שמע וקרית שמע

אם עשר אנשים, כל הציבור יושבין ושליח ציבור יורד לפני התיבה ועומד באמצע הציבור, ואומר:

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמִיָּה רַבָּא. הַצִּיבּוֹר עוֹנִין: אָמֵן. בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתִיָּה, וַיִּמְלֹךְ מַלְכוּתִיָּה, וַיַּצְמַח פְּרָקְנִיָּה, וַיִּקְרַב מְשִׁיחִיָּה, וַיִּפְרֹק עַמִּיָּה, בְּחֵיכּוֹן וּבְיוֹמִיכּוֹן וּבְחַיִּיהוֹן דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעִגְלָא וּבְזָמָן קָרִיב; וְאָמְרוּ אָמֵן. הַצִּיבּוֹר עוֹנִין: אָמֵן יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּא מְבָרַךְ לְעֶלְמָא וְלְעַלְמֵי עֶלְמָא. יִתְבָּרַךְ. הַצִּיבּוֹר עוֹנִין: אָמֵן. יִשְׁתַּבַּח יִתְפָּאֵר, יִתְרוֹמֵם יִתְעַלֶּה, יִתְהַדָּר יִתְהַלָּל, וַיִּתְנַשֵּׂא שְׁמִיָּה דְקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. הַצִּיבּוֹר עוֹנִין: אָמֵן. לְעִילָא לְעִילָא מְכַל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא וְתִשְׁבַּחְתָּא וְנַחֲמַתָּא, דְאָמִירוֹ בְּעֶלְמָא; וְאָמְרוּ אָמֵן. הַצִּיבּוֹר עוֹנִין: אָמֵן.

הש"ץ אומר:

בְּרַכּוּ אֶת יי הַמְּבָרֵךְ!

הַצִּיבּוֹר עוֹנִין: בְּרוּךְ יי הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד!

מתחיל הש"ץ ופורס על שמע בקול רם, והן עונין "אמן" אחר כל ברכה וברכה. היודע לברך ולקרות קורא עימו עד שמברך גאל ישראל.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ עוֹשֶׂה שְׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת הַכֹּל. הַמַּאֲוִיר לְאָרֶץ וְלַדָּרִין עֲלֶיךָ, הַמַּחְדֵּשׁ בְּכָל יוֹם תְּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית. מָה רַבּוֹ מַעֲשֶׂיךָ יי, כָּלֵם בְּחֻכְמָה עֲשִׂית מְלָאכָה הָאָרֶץ קִנְיָנֶיךָ. הַמֶּלֶךְ הַמְרוֹמֵם שְׁמוֹ לְבָדּוֹ מְאֹד, הַמְּשַׁבַּח הַמְּפָאֵר הַמְּתַנַּשֵּׂא וְטוֹב מִיְּמוֹת עוֹלָם. אֱלֹהֵי עוֹלָם מְלַכְנוּ, בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים רַחֵם עָלֵינוּ, אָדוֹן עֲזָנוּ צוּר מְשַׁגְּבֵנוּ, מְגוֹן יִשְׁעֵנוּ מְשַׁגֵּב בְּעַדָּנוּ. אֵל בְּרוּךְ גָּדוֹל דָּעָה הַתְּקִין וּפָעַל זִהְרֵי חֲמָה, טוֹב יָצַר כְּבוֹד לְשְׁמוֹ, מְאֻרוֹת נָתַן סְבִיבוֹת עֲזוֹ, פְּנוֹת צְבָאוֹת קְדוּשִׁים רוֹמְמֵי שְׂדֵי תְּמִיד יִסְפְּרוּ לְאֵל קְדֻשָּׁתוֹ. וְתִתְבָּרַךְ יי אֱלֹהֵינוּ, בְּשִׁמְיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת, וְעַל כָּל שְׁבַח מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ, וּמְאֻרוֹת אֲשֶׁר יִצְרָת - הֵם יִפְאָרוּךְ, סִלָּה! וְתִתְבָּרַךְ לְעַד צוֹרֵנוּ, מְלַכְנוּ, גּוֹאֲלֵנוּ, בּוֹרֵא קְדוּשִׁים. יִשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ לְעַד מְלַכְנוּ, יוֹצֵר מְשֻׁרְתִּים, אֲשֶׁר מְשֻׁרְתִּיו עוֹמְדִים בְּרוּם עוֹלָם, מְשֻׁמִּיעִים אֶת קוֹלָם יַחַד בְּדַבְּרֵי אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם. כָּלֵם אֱהוּבִים, כָּלֵם בְּרוּרִים, כָּלֵם גְּבוּרִים, עוֹשִׂים בְּאֵימָה רָצוֹן קוֹנִיָּהֶם בְּאַהֲבָה. וְכָלֵם מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם עַל מַלְכוּת שְׁמִים זֶה מְזָה, וְנוֹתְנִים רְשׁוֹת

זֶה לָזֶה לְהַקְדִּישׁ לְצוּרָם בְּנִחַת רוּחַ בְּשָׁפָה בְּרוּכָה, וּבְנִעִימָה טְהוּרָה. כָּל־סָאָחַד עוֹנִים בִּירָאָה, וְאוֹמְרִים, "קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ" יי צְבָאוֹת, מִלֹּא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ!" וְהַאֲפִנִים וְחִיּוֹת הַקֹּדֶשׁ, יַחַד מִתְנַשְּׂאִים לַעֲמֹתָם. מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים, "בְּרוּךְ כְּבוֹד" יי מִמְּקוֹמוֹ!" לֹאֵל בְּרוּךְ נְעִימוֹת יִתְנוּ, לְמַלְךְ אֵל חַי וְקַיִם זְמִירוֹת יֹאמְרוּ וְתִשְׁבְּחוּת יִשְׁמִיעוּ, כִּי הוּא לְבָדוּ פוֹעֵל גְּבוּרוֹת עוֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת זֹרֵעַ צְדָקוֹת מְצַמִּיחַ יְשׁוּעוֹת, אֲדוֹן נִפְלְאוֹת מְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם תְּמִיד מַעֲשֶׂה בְּרָאשִׁית. כְּאֹמֹר, לַעֲשֶׂה, אוֹרִים גְּדִלִים, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ, הַתְּקַנֵּת מְאוֹרוֹת לְשִׁמַּח עוֹלָם. בְּרוּךְ אַתָּה יי, יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת.

אֶהְבֵּת עוֹלָם אֶהְבְּתֵנוּ, יי אֱלֹהֵינוּ. חֲמֵלָה גְּדוֹלָה יִתְרָה, חֲמֵלָת עָלֵינוּ. אֲבִינוּ מִלְּפָנֵינוּ, בַּעֲבוּר שְׁמֶךָ וּבַעֲבוּר אֲבוֹתֵינוּ אֲשֶׁר בְּטַחוֹ בְּךָ, וְתִלְמַדְנוּ חֻקֵּי חַיִּים, כֵּן תִּתְחַנֵּנוּ אֲבִינוּ אֵב הַרְחֵמֵנוּ. הַמְּרַחֵם רַחֵם נָא עָלֵינוּ, וְתֵן בְּלִבֵּנוּ לְהַבִּין לְהַשְׁכִּיל לְשִׁמְעַ לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד לְשִׁמּוֹר וּלְעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דְּבָרֵי תִלְמוּד וְתוֹרָתְךָ בְּאַהֲבָה. וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּמַצְוֹתֶיךָ וּדְבָרֶיךָ בְּלִבֵּנוּ יִרְאָתְךָ, וְיַחַד לְבַבֵּנוּ לְאַהֲבָה אֶת שְׁמֶךָ. וּמַלְךְ עָלֵינוּ מְהִרָה אַתָּה לְבַדֵּךְ, כִּי שֵׁם קְדוֹשְׁךָ בְּאַמֶּת נִקְרָא עָלֵינוּ, וּבַעֲבוּר שְׁמֶךָ הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, מְהִרָה בְּאַהֲבָה תָּרִים קֶרְנֵנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ. בְּךָ בְּטַחוֹנוּ לֹא נִבּוֹשׁ, וּבְשְׁמֶךָ חֲסִינוּ לֹא נִכָּלֵם וְלֹא נִכָּשֵׁל עַד עוֹלָמִי עַד - כִּי אֲבִינוּ מִלְּפָנֵינוּ אַתָּה, נְגִילָה וְנִשְׁמָחָה בִּישׁוּעָתְךָ. רַחֲמֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְחֲסִדֶיךָ, אֵל יַעֲזֹבוּנוּ נִצַּח סָלָה וְעַד. וְהִבָּא עָלֵינוּ בְּרָכָה וְשָׁלוֹם מְאַרְבַּע כְּנָפוֹת הָאָרֶץ, וְהוֹלִיכֵנוּ מְהִרָה קוֹמְמִיּוֹת לְאַרְצֵנוּ. כִּי בָנוּ בַּחֲרַת מְכַל עִם וּלְשׁוֹן, וְקִרְבָּתֵנוּ לְשְׁמֶךָ הַגָּדוֹל, לְהוֹדוֹת לָךְ וּלְיִתְדֶךָ וּלְרוֹמְמָךְ, וּלְאַהֲבָה אֶת שְׁמֶךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַבּוֹחֵר בַּעֲמוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה.

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד !

בלחש : בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעַד.

וְאַהֲבַת אֶת יי אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לִבְּךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ וּבְכָל מְאֹדְךָ. וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוְךָ הַיּוֹם עַל לִבְּךָ. וְשָׁנַנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ. וְקִשַּׁרְתָּם לְאוֹת עַל יָדְךָ וְהָיוּ לְטָטְפוֹת בֵּין עֵינֶיךָ. וְכִתְבָתָם עַל מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ.

וְהָיָה אִם שָׁמַעַתְּ שְׁמִיעוּ אֶל מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם - לְאַהֲבָה אֶת יי אֱלֹהֵיכֶם וּלְעֲבֹדוֹ, בְּכָל לְבַבְכֶם וּבְכָל נַפְשְׁכֶם. וְנָתַתִּי מִטֶּר אֲרֻצְכֶם בְּעֵתוֹ, יוֹרֶה וּמִלְקוֹשׁ וְאִסְפַּת דְּגָנְךָ וְתִירְשְׁךָ וַיִּצְהָרְךָ. וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשֹׁדְךָ לְבִהְמֹתֶךָ וְאָכְלָת וּשְׂבַעְתָּ. הַשְׁמִירוּ לָכֶם פֶּן יִפְתָּה לְבַבְכֶם וְסִרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם. וְחָרָה אַף יי בָּכֶם וְעָצַר אֶת הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מִטֶּר וְהִיאָדְמָה לֹא תִתֵּן אֶת יְבוּלָהּ וְאֲבַדְתֶּם מִחֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יי נָתַן לָכֶם. וְשָׁמַתֶּם אֶת דְּבָרֵי אֱלֹהֵי עַל לְבַבְכֶם וְעַל נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אִתְּם לְאוֹת עַל יְדֵיכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפוֹת בֵּין עֵינֵיכֶם. וְלִמְדֹתֶם אִתְּם אֶת בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁכְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ. וּכְתַבְתֶּם עַל מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ. לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וַיְמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יי לְאַבְתִּיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל-הָאָרֶץ.

וַיֹּאמֶר יי אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר. דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל כְּנָפֵי בְּגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתַנוּ עַל צִיצִית הַכֹּנֶף פֶּתִיל תְּכֵלֶת. וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וַיִּזְכְּרֶתֶם אֶת כָּל מִצְוֹתַי יי וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא תִתּוּרוּ אֲחֵרֵי לְבַבְכֶם וְאֲחֵרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר אִתְּם זִנִּים אֲחֵרֵיהֶם. לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת כָּל מִצְוֹתַי וְהִייתֶם קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם. אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים. אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם.

אַמֶּת וְנִצִּיב, נְכוֹן וְקִים, יִשָּׁר וְנֶאֱמָן, אֲהוּב וְחַבִּיב, נְחֻמָּד וְנָעִים, נוֹרָא וְאֲדִיר, מְתָקָן וּמְקַבֵּל, טוֹב וְיָפָה הַדָּבָר הַזֶּה עָלֵינוּ, לְעוֹלָם וָעֶד.

אַמֶּת אֱלֹהֵי עוֹלָם מְלַכְנוּ, צוּר יַעֲקֹב מְגֹן יִשְׁעֵנוּ. לְדוֹר וָדוֹר הוּא קִים וְשָׁמוּ קִים, וְכִסְאוֹ נְכוֹן וּמַלְכוּתוֹ וְאַמוּנָתוֹ קִימָת. וְדַבְּרֵנוּ חַיִּים וְנֶאֱמָנִים לָעַד, וְלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים. עָלֵינוּ וְעַל אֲבוֹתֵינוּ, עַל בְּנֵינוּ וְעַל כָּל דּוֹרוֹתֵינוּ, וְעַל כָּל דּוֹרוֹת זָרַע יִשְׂרָאֵל עַבְדֶּיךָ, עַל הָרָאשׁוֹנִים, וְעַל הָאַחֲרוֹנִים - דָּבָר טוֹב וְקִים בְּאַמֶּת, חֶק וְלֹא יַעֲבֹר.

אַמֶּת שְׁאֵתָהּ הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מְלַכְנוּ וּמְלֶךְ

אבותינו, גואלנו וגואל אבותינו, יוצרנו וצור ישועתנו,
פודנו ומצילנו מעולם הוא שמך, ואין לנו אלהים עוד
זולתך. עזרת אבותינו אתה הוא מעולם, מגן ומושיע
לבניהם אחריהם, בכל דור ודור. ברום עולם מושבך,
ומשפטיך וצדקתך עד אפסי ארץ.

אמת אשרי איש אשר ישמע מצוותיך, ותורתך ודברך ישים על
לבו.

אמת אתה הוא אדון לעמך, ומלך גבור לריב ריבם לאבות ובנים.
אמת אתה הוא ראשון ואתה הוא אחרון, ומבצעדיך אין לנו
מושיע.

אמת ממצרים גאלתנו, יי אלהינו, מבית עבדים פדיתנו. וכל
בכורי מצרים בדבר הרגת ובכורך גאלת, וים סוף בקעת,
וזדים טבעת, וידידים עברו מים, ויכסו מים צריהם עד
אחד מהם לא נותר.

ועל זאת שבחו גאולים, ורוממו לאל, ונתנו ידידים שירות
זמירות, תשבחות למלך אל חי וקיים. רם ונשא, גדול גבור ונורא,
משפיל גאים, עדי ארץ. מגביה שפלים עדי מרום, מוציא
אסירים, ופודה עניים, ועוזר דלים, ועונה לעמו ישראל בעת
שנעם אליו. תהלה לאל עליון, ברוך הוא. משה וכל בני ישראל,
לך אמרו שירה בשמחה רבה, אמרו כלם, "מי כמכה באלים יי,
מי כמכה נאדר בקדש, נורא תהלת, עשה פלא. יי מלך לעלם
ועד!" ונאמר, גאלנו, יי צבאות שמו, קדוש ישראל.
ברוך אתה יי, גאל ישראל.

תפילת העמידה

המתפלל כורע ארבע פעמים : בברכה ראשונה ("אבות") בתחילה ובסוף, ובהודיה ("מודים") בתחילה ובסוף. וכשהוא כורע, כורע בברוך ; וכשהוא זוקף, זוקף בשם.

אֲדֹנָי, שְׁפָתַי תִּפְתָּח, וּפִי, יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ.
בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיוֹן.
גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל. וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת וּמֵבִיא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם. מֶלֶךְ רַחֲמָן מוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בְּרוּךְ אַתָּה יי, מִגֵּן אַבְרָהָם.

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי, מַחֲיָה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ. מְשִׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם (בימות החמה: וּמוֹרִיד הַטֶּל) מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד. מַחֲיָה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים, רוֹפֵא חוֹלִים, וְסוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמַקְיֵם אַמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרַיִם. מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ, מִמִּית וּמַחֲיָה? וְנֶאֱמָן אַתָּה, לְהַחְיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי, מַחֲיָה הַמֵּתִים.

אַתָּה קָדוֹשׁ, וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ, וְקְדוּשִׁים בְּכָל יוֹם יְהִלְלוּךָ, סְלֵה.[°]
בְּרוּךְ אַתָּה יי, הָאֵל הַקָּדוֹשׁ.

נִקְדִּישְׁךָ וְנַעֲרִיצְךָ, וְנִשְׁלַשׁ לָךְ קְדֻשָּׁה מְשַׁלֶּשֶׁת, כַּדָּבָר הָאָמּוּר עַל יַד נְבִיאָךְ, וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר...

כל אומרים : ...קדוש קדוש קדוש יי צבאות; מלא כל הארץ, כבודו!

כבודו וגדלו מלא עולם, ומשחתיו שואלים, איה מקום כבודו?

כל אומרים : משבחים ואומרים, ברוך כבוד יי ממקומו!

ממקומך מלכנו תופיע ותמלך מלכנו עלינו, כי מחכים אנו לך. מתי תמלך בציון, בחיינו ובחינו הצבור ענין: אמן תשכן ותגדל ותתקדש בתוך ירושלים עירך, לדור ודור ולנצח נצחים. ועינינו תראינה במלכות עזך, כדבר האמור בשירי קדשך, על ידי דויד משיח צדקך...

כל אומרים : ימלך יי לעולם, אלהיך ציון לדור ודור - הללויה!

לדור ודור נגיד גדלך, ולנצח נצחים קדשך נקדיש. ושבחך אלהינו מפינו לא ימוש, כי אל מלך גדול וקדוש אתה.[°] ברוך אתה יי, הָאֵל הַקָּדוֹשׁ.

[°]בעשרת ימי תשובה אומר : כאמור, ויגבה יי צבאות במשפט, והאל הקדוש נקדש בצדקה. ברוך אתה יי, המלך הקדוש.

אתה חונן לאדם דעת, ומלמד לאנוש בינה. חננו מאתך דעה, ובינה, והשכל. ברוך אתה יי, חונן הדעת.

השיבנו אבינו לתורתך, וקרבתנו מלכנו לעבודתך, והחזירנו בתשובה שלמה לפניך. ברוך אתה יי, הרוצה בתשובה.

סלח לנו אבינו כי חטאנו, ומחל לנו מלכנו כי פשענו, כי אל טוב וסלח אתה. ברוך אתה יי, חנון ומרבה לסלח.

ראה בעינינו, וריבה ריבנו, ומהר לגאלנו, כי אל מלך גואל חזק אתה. ברוך אתה יי, גואל ישראל.

ביום התענית, הש"ץ מברך :

עֲנֵנו יי אֱלֹהֵינוּ! עֲנֵנוּ בְּיוֹם צוֹם הַתַּעֲנִית הַזֶּה, כִּי בָצָרָה גְדוֹלָה אֲנַחְנוּ. אֵל תִּסְתַּר פָּנֶיךָ מִמֶּנּוּ, וְאֵל תַּעֲלֵם אָזְנוֹךָ מִשְׁמַע תִּפְלֹתֵנוּ, וְהִיהָ קְרוֹב לְשׁוֹעֲנוּ. טָרָם נִקְרָא, וְאַתָּה תַעֲנֶה - נִדְבֵר, וְאַתָּה תִשְׁמַע. כִּדְבַר שְׁנֶאֱמַר, וְהִיהָ טָרָם יִקְרָאוּ, וְאֲנִי אֶעֱנֶה; עוֹד הֵם מְדַבְּרִים, וְאֲנִי אֲשַׁמַּע. כִּי אַתָּה עוֹנֶה בְּכָל עֵת צָרָה וְצוּקָה, פּוֹדֶה וּמַצִּיל. בְּרוּךְ אַתָּה יי, הָעוֹנֶה בְּעֵת צָרָה.

רפאנו יי אלהינו ונרפא, הושיענו וננשעה. והעלה רפואה שלמה לכל תחלואינו, כי אל רופא רחמן אתה. ברוך אתה יי, רופא חולי עמו ישראל.

ברכנו יי אלהינו בכל מעשה ידינו, וברך את שנתנו. ותן טל ומטר על פני האדמה, ושבע את העולם כלו משובך, ורוה פני תבל מעשר מתנות ידיך. ושמרה והצילה יי אלהינו את השנה הזאת ואת כל מיני תבואתה, מכל מיני משחית ומכל מיני פורענות. ותן לה אחרית ותקוה שבע ושלוש וברכה, בשנים הטובות. ברוך אתה יי, מברך השנים.

תקע בשופר גדול לחרותנו. ושא נס לקבץ את כל גליותינו מארבע כנפות הארץ לארצנו. ברוך אתה יי, מקבץ נדחי עמו ישראל.

השיבה שופטינו כבראשונה, ויועצינו כבתחלה. והסר ממנו יגון ואנחה, ומלך עלינו אתה לבדך, ברחמים, בצדק, ובמשפט. ברוך אתה יי, מלך אוהב צדקה ומשפט.

⁰בימות החמה: ברכנו יי אלהינו בכל מעשה ידינו, וברך את שנתנו בטללי רצון ברכה ונדבה, בשנים הטובות. ברוך אתה יי, מברך השנים.

למשמדים אל תהי תקוה. כל המינים כרגע יאבדו, ומלכות זדון תעקור ותשבר, מהרה בימינו! ברוך אתה יי, שובר אויבים ומכניע זדים.

על הצדיקים ועל החסידים ועל גרי הצדק, ועל שארית עמך בית ישראל, יהמו רחמך יי אלהינו. ותן שכר טוב לכל הבוטחים בשמך באמת, ושם חלקנו עמם. לעולם לא נבוש, כי בשמך בטחנו, ולישועתך נשענו. ברוך אתה יי, משען ומבטח לצדיקים.

בתשעה באב:

רחם יי אלהינו עלינו, ועל ישראל עמך, ועל ירושלים עירך - העיר האבלה, החרבה השוממה, הנתונה ביד זרים, היושבת וראש לה חפוי, כאשה עקרה שלא ילדה. ויבלעוה לגיונים, ויירשוה עובדי פסילים. ויתנו נבלת עבדיך, מאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ. על כן ציון במרר תבכה, וירושלים תתן קולה - לבי לבי על חלליהם, מעי מעי על הרוגייהם. ראה יי והביטה, ורחם שוממותיה ונחמה - כי אתה יי באש יסדתה, ובאש אתה עתיד לבנותה, ככתוב, ואני אהיה לה נאם יי, חומת אש סביב, ולכבוד אהיה בתוכה. ברוך אתה יי, בונה ירושלים.

תמשיך ב"את צמח דוד..."

תשכן בתוך ירושלים עירך באשר דברת, ובנה אותה בגין עולם, במהרה בימינו! ברוך אתה יי, בונה ירושלים.

את צמח דוד, מהרה תצמיח! וקרנו, תרום בישועתך. ברוך אתה יי, מצמיח קרן ישועה.

ביום של תענית, היחיד מברך:

שמע קולנו יי אלהינו, וחוס ורחם עלינו, וקבל ברחמים ורצון את תפלתנו. מלפניך מלכנו, ריקם אל תשיבנו. עננו יי אלהינו! עננו ביום צום התענית הזה, כי בצרה גדולה אנחנו. אל תסתר פניך ממנו, ואל תעלם אזניך משמע תפלתנו, והיה קרוב, לשוענו. טרם נקרא, ואתה תענה - נדבר, ואתה תשמע. כדבר שנאמר, והיה טרם יקראו, ואני אענה; עוד הם מדברים, ואני אשמע. כי אתה שומע תפלת כל פה. ברוך אתה יי, שומע תפלה.

תמשיך ב"רצה יי אלהינו..."

שמע קולנו יי אלהינו, וחוס ורחם עלינו, וקבל ברחמים ורצון את תפלתנו. מלפניך מלכנו, ריקם אל תשיבנו, כי אתה שומע תפלת כל פה. ברוך אתה יי, שומע תפלה.

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם שעה, והשב העבודה לדביר ביתך. ואשי ישראל ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברכון. ותהי לרכון תמיד עבודת ישראל עמך.

אלהינו ואלהי אבותינו, יעלה ויבוא נגיע יראה יראה ישמע ופקד וזכר לפניך זכרוננו, זכרון אבותינו, זכרון ירושלים עירך, זכרון משיח בן דוד עבדך, זכרון כל עמך בית ישראל, לפניך לפלטה לטובה לחן לחסד ולרחמים

בפסח: ביום מקרא קדש הזה, ביום מועד חג המצות הזה...

בסוכות: ביום מקרא קדש הזה, ביום מועד חג הסוכות הזה...

בראש חודש: ביום ראש החדש הזה...

רחם בו עלינו ולהושיענו. זכרנו יי אלהינו בו לטובה, פקדנו בו לברכה, הושיענו בו לחיים, בדבר ישועה ורחמים, חוס וחנו ורחם עלינו, ומלטנו בו מכל צרה ויגון, ושמחנו בו שמחה שלמה.

ותרצנו, ותחזינה עינינו בשובך לנו, לציון ברחמים כמאז. ברוך אתה יי, המחזיר שכינתו לציון.

בחזרת הש"ץ, הציבור עונים:
מודים אנחנו לך יי אלהינו ואלהי כל
בשר. יוצרנו יוצר בראשית, ברכות
והודאות לשמך הגדול והקדוש על
שהחיייתנו וקיימתנו, בן תחינו
ותחנו, ותאסף גליותינו לחצרות
קדשך, לשמר חקיך ולעבדך ולעשות
רצונך בלבב שלם על שאנו מודים לך.

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי
אלהינו. צור חיינו מגן ישענו,
אתה הוא לדור ודור. נודה לך
ונספר תהלתך, על חיינו
המסורין בידיך, על נשמותינו
הפקודות לך, על נסיד
ונפלאותיך שבכל עת ועת.

בפורים: על הנסים, ועל הגבורות,
ועל התשועות, שעשית עמנו ועם
אבותינו, בימים ההם בזמן הזה.
בימי מרדכי ואסתר, כשעמד המן
הרע על עמך בית ישראל, ובקש
להשמיד להרג ולאבד את כל
היהודים, מנער ועד זקן, טף ונשים
ביום אחד, ושללם לבוז. ואתה
ברחמך הרבים עמדת להם בעת
צרתם, ודנת את דינם, ורבת את
ריבם, ונקמת את נקמתם. והפרת
את עצתו, וקלקלת את מחשבתו,
והשבות לו גמולו בראשו, ותלו
אותו ואת בניו על העץ. ועשית לך
שם גדול בעולמך, ולעמך ישראל
עשית פלא ונסים. כשם שעשית

בחנוכה: על הנסים, ועל הגבורות, ועל
המלחמות, ועל התשועות, ועל הפדות,
ועל הפרקן, שעשית עמנו ועם אבותינו,
בימים ההם בזמן הזה. בימי מתתיה בן
יוחנן כוהן גדול חשמןאי ובניו,
כשעמדה מלכות יון הרשעה על עמך
בית ישראל, לבטלם מתורתך,
ולהעבירם מחקי רצונך. ואתה ברחמך
הרבים עמדת להם בעת צרתם, ודנת
את דינם, ורבת את ריבם, ונקמת את
נקמתם. ומסרת גבורים ביד חלשים,
ורבים ביד מעטים, וטמאים ביד
טהורים, ורשעים ביד צדיקים,
ופושעים ביד עושי תורתך. ועשית לך
שם גדול בעולמך, ולעמך ישראל עשית
פלא ונסים. כשם שעשית עמהם נסים

<p>עֲמָהֶן פָּלָא וְנָסִים, כִּדְ עֲשֵׂה עֲמָנוּ נָסִים וּגְבוּרוֹת, בָּעֵת וּבַעֲוֹנָה הַזֹּאת. תַּמְשִׁיד בִּ"הטוב כי לא..."</p>	<p>וּגְבוּרוֹת, כִּדְ עֲשֵׂה עֲמָנוּ נָסִים וּגְבוּרוֹת, בָּעֵת וּבַעֲוֹנָה הַזֹּאת. תַּמְשִׁיד בִּ"הטוב כי לא..."</p>
--	--

עָרַב וּבִקֵּר וְצִהָרִים. הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ, הַמֵּרַחֵם כִּי לֹא תִּמּוּ
חֲסָדֶיךָ. כָּל הַחַיִּים יִהְלֻוּ אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל, כִּי טוֹב הָאֵל הַטּוֹב.
בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלֶךָ נָאָה לַהוֹדוֹת.

אם יש כהנים לציבור (יותר מאחד), הש"ץ אומר לפני הברכה:

כוהנים!

הש"ץ מקרא אותם מילה מילה, והם עונים, עד שמשלימין כל פסוק ופסוק:

יְבָרְכֶךָ יי וַיִּשְׁמְרֶךָ. (הציבור עונים "אמן")

יָאֵר יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחַנֶּךָ. (הציבור עונים "אמן")

יֵשָׁא יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׁם לְךָ שְׁלוֹם. (הציבור עונים "אמן")

אם אין אפילו כהן אחד לציבור, הש"ץ אומר:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בְּרַכְנוּ בְּבִרְכָּה הַמְּשַׁלֶּשֶׁת בְּתוֹרָה, הָאֲמוּרָה
לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו כוהנים עם קְדוּשָׁיִךְ, כְּאֲמֹר, "יְבָרְכֶךָ יי, וַיִּשְׁמְרֶךָ. יָאֵר יי
פָּנָיו אֵלֶיךָ, וַיַּחַנֶּךָ. יֵשָׁא יי פָּנָיו אֵלֶיךָ, וַיִּשֶׁם לְךָ שְׁלוֹם. וְשָׂמוּ אֶת שְׁמִי, עַל
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְאֲנִי אֲבָרְכֶם."

שִׁים שְׁלוֹם, טוֹבָה, וּבִרְכָּה, חֵן וְחֶסֶד, וְרַחֲמִים, עָלֵינוּ וְעַל יִשְׂרָאֵל
עַמֶּךָ. וּבְרַכְנוּ כְּלָנוּ כְּאֶחָד, מִמָּאוֹר פָּנֶיךָ. כִּי מִמָּאוֹר פָּנֶיךָ נִתְּתָה
לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ, תּוֹרָה וְחַיִּים, אֶהְבָּה וְחֶסֶד, צְדָקָה וְשְׁלוֹם.
וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֶךְ אֶת עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת בְּשְׁלוֹם. בְּרוּךְ
אַתָּה יי, הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם.

יְהִיו לְרָצוֹן אֲמָרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ, יי צוּרִי וְגֹאֲלִי.

כשגומר התפילה, כורע ופוסע שלוש פסיעות לאחוריו כשהוא כורע; ונותן שלום
משמאל עצמו, ואחר כך מימין עצמו:

עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עַל כָּל יִשְׂרָאֵל.

אחר כך מגביה ראשו מן הכריעה.

ואחר כך מתחיל הש"ץ ומתפלל (בקול רם) מתחילת הברכות, להוציא את מי שלא
התפלל. כל הציבור עומדין ושומעין, ועונים "אמן" אחר כל ברכה וברכה.

דברי תחנונים של היחיד

אחר תפילה, המתפלל עושה נפילת פנים בקידה או בהשתחויה (אבל אסור לעשות השתחויה על אבנים בימינו). מותר לאדם להתפלל במקום זה, ולנפול על פניו במקום אחר. מנהג פשוט בכל ישראל שאין נפילת פנים בשבתות, ובמועדות, ובראש השנה, ובראשי חודשים, וחנוכה, ופורים, ולא במנחה של ערבי שבתות וימים טובים, ולא בערבית שבכל יום. נהגנו להתחנן בפסוקים אלו:

לְפָנֶיךָ אֱנִי כֹרַע וּמִשְׁתַּחֲוֶה וּמִתְחַנֵּן - אֲדוֹן הָעוֹלָם, אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים, וְאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים. כִּי לֹא עַל צְדָקָתֵינוּ אֲנַחְנוּ מִפְּלִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ, כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. מַה נֹּאמֵר לִיהוָה? מַה נְדַבֵּר, וּמַה נִּצְטַדֵּק? חֲטָאנוּ, וְעוֹנוּנוּ, וְהִרְשָׁעְנוּ, וּמָרְדְּנוּ. וְסוּר מִמִּצּוֹתֶיךָ, וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ. לֶךְ אֲדֹנֵי הַצְדָּקָה, וְלָנוּ בִשְׁתֵּי הַפָּנִים. הִשְׁתָּרוּ פָּנֵינוּ מִפְּנֵי אֲשַׁמְתָנוּ, וְנִכְפָּה קוֹמַתָנוּ מִפְּנֵי עוֹנוֹתֵינוּ. אֵין לָנוּ פֶה לְהַשִּׁיב, וְלֹא מִצַּח לְהָרִים רֹאשׁ. אֱלֹהֵי, בִשְׁתֵּי וְנִכְלַמְתִּי, לְהָרִים אֱלֹהֵי פָנֶי, אֱלֹהֵיךָ. כִּי עוֹנֵתֵינוּ רַבּוּ לְמַעַלָּה רֹאשׁ, וְאֲשַׁמְתָנוּ גִּדְלָה עַד לַשָּׁמַיִם; אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים. עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה לְמַעַן שְׁמֶךָ, כְּמוֹ שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ עַל יְדֵי נְבִיאֶיךָ, לְמַעַן שְׁמִי אֲאָרִיךְ אִפִּי, וְתִהְיֶה לִּי אַחֲטָס לְךָ, לְבִלְתִּי הִכְרִיתֶךָ. לֹא לְמַעַנְכֶם אֲנִי עֹשֶׂה, בֵּית יִשְׂרָאֵל, כִּי אִם לְשֵׁם קְדֹשִׁי. לֹא לָנוּ יי, לֹא לָנוּ, כִּי לְשִׁמְךָ, תָּן כְּבוֹד, עַל חֲסִדֶּךָ, עַל אֱמֶתֶךָ. לָמָּה, יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם, אֵיזָה נָא אֱלֹהֵיהֶם? אָנָּה יי, אֵל תִּפְּוֹ, אֵל קָשִׁי הָעַם הַזֶּה, וְאֵל רִשְׁעוֹ וְאֵל חֲטָאתוֹ. סָלַח נָא לַעֲוֹן הָעַם הַזֶּה, כְּגִדְלֵךְ חֲסִדֶּךָ, וְכַאֲשֶׁר נִשְׁאַתָּה לָעַם הַזֶּה, מִמִּצְרַיִם וְעַד הַנֵּה. לְמַעַן שְׁמֶךָ יי, וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵי כִּי רַב הוּא. אֲדֹנֵי שְׁמֶעָה, אֲדֹנֵי סָלַחְתָּה, אֲדֹנֵי הַקְּשִׁיבָה וְעֹשֶׂהָ, אֵל תֹּאחֲרֵךְ. לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי, כִּי שְׁמֶךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמְּךָ.

כשמגביה פניו מן הקרקע, נהגו העם להתחנן בפסוקים אלו:

וְאֲנַחְנוּ לֹא נִדְעַ מַה נַּעֲשֶׂה, כִּי עָלֶיךָ עֵינֵינוּ. זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יי, וְחֲסִדֶּיךָ, כִּי מַעֲוֹלָם הֵמָּה. אֵל תִּזְכֹּר לָנוּ עוֹנוֹת רָאשֵׁינִים. מַהֲרָה, יִקְדָּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ, כִּי דָלוּנוּ מְאֹד. קוֹמָה, עֲזָרְתָה לָנוּ - וּפָדְנוּ, לְמַעַן חֲסִדֶּךָ. יְהִי חֲסִדֶּךָ יי עֲלֵינוּ, כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לְךָ. אִם עוֹנוֹת תִּשְׁמַר יְהוָה, אֲדֹנֵי מִי יַעֲמִיד? כִּי עִמָּךְ הַסְּלִיחָה, לְמַעַן, תִּנָּרָא. יי הוֹשִׁיעָה - הַמֶּלֶךְ, יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קָרְאָנוּ! כִּי הוּא יִדַּע יִצְרָנוּ, זְכוֹר, כִּי עֶפְרָא אֲנַחְנוּ. עֲזָרְנוּ, אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ. וְהַצִּילָנוּ וְכִפֵּר עַל חֲטָאתֵינוּ, לְמַעַן שְׁמֶךָ.

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמִיהָ רַבָּא. הַצִּיבּוֹר עוֹנִין: אָמֵן. בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא

כְּרַעוּתִיהָ, וַיִּמְלֹךְ מַלְכוּתִיהָ, וַיִּצְמַח פְּרִקְנִיהָ, וַיִּקְרַב מְשִׁיחִיהָ,
וַיִּפְרֹק עַמִּיהָ, בְּחֵיכּוֹן וּבְיוֹמִיכּוֹן וּבְחִיּוּהוֹן דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל,
בַּעֲגָלָא וּבְזִמָּן קָרִיב; וְאָמְרוּ אֲמֵן. הַצִּיּוֹר עוֹנִין: אֲמֵן יְהֵא שְׁמִיהָ רַבָּא מְבָרַךְ
לְעֵלְמָא וּלְעַלְמֵי עֵלְמָא. יְהֵא שְׁמִיהָ רַבָּא מְבָרַךְ לְעֵלְמָא וּלְעַלְמֵי עֵלְמָא.
יְתַבְּרַךְ. הַצִּיּוֹר עוֹנִין: אֲמֵן. יִשְׁתַּבַּח יְתַפָּאֵר, יְתַרְוֵם יְתַעֲלָה, יְתַהַדֵּר
יְתַהַלֵּל, וַיְתַנְשֵׂא שְׁמִיהָ דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. הַצִּיּוֹר עוֹנִין: אֲמֵן. לְעֵילָא
לְעֵילָא מְכַל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא וְתַשְׁבַּחְתָּא וְנַחֲמַתָּא, דְּאָמִירוֹן
בַּעֲלָמָא; וְאָמְרוּ אֲמֵן. הַצִּיּוֹר עוֹנִין: אֲמֵן.

סדר קריאת התורה

משה רבנו תיקן להן לישראל, שיהיו קורין בתורה ברבים בשבת ובשני ובחמישי
בשחרית, כדי שלא יהיו שלושה ימים, בלא שמיעת תורה. ועזרא הסופר תיקן שיהיו
הקורין בשני ובחמישי שלושה בני אדם, ולא יקראו פחות מעשרה פסוקים.

אחר גדול שבציבור יאמר לו לקרות, העולה לתורה פותח את הספר ומביט במקום
שהוא קורא בו. ואחר כך הוא אומר:

בְּרַכּוּ אֶת יְיָ הַמְּבָרַךְ!

הַצִּיּוֹר עוֹנִין: בְּרִיךְ יְיָ הַמְּבָרַךְ לְעוֹלָם וָעֶד!

העולה מברך:

בְּרִיךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים וְנָתַן
לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ. בְּרִיךְ אַתָּה יְיָ, נוֹתֵן הַתּוֹרָה.

אין הקורא רשאי לקרות בתורה, עד שיכלה "אמן" מפי הציבור.

כישלים לקרות, העולה גולל את הספר ומברך:

בְּרִיךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת, חַיֵּי
עוֹלָם נְטֻעָה בְּתוֹכֵנוּ. בְּרִיךְ אַתָּה יְיָ, נוֹתֵן הַתּוֹרָה.

ארבעה צריכין להודות בפני עשרה (ושניים מהם חכמים): החולה שנתרפא, החבוש
שיצא מבית האסורים, יורדי הים כשיעלו, והולכי דרכים כשיגיעו ליישוב. הוא עומד
בין החכמים ומברך:

בְּרִיךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַגּוֹמֵל לַחֲסִיבִים טוֹבוֹת שְׂגֻמָּלָנִי
כָּל טוֹב.

וכל השומעין עונין: שְׂגֻמָּלָנִי טוֹב, הוּא יְגַמְלֵנִי, סֶלָה!

תהילה לדוד

ואחר כך יעמוד השי"ץ לבדו, ואומר:
וְהוּא רְחוּם, יִכְפֹּר עוֹן, וְלֹא יִשְׁחִית. וְהִרְבֵּה לְהַשִּׁיב אָפוֹ, וְלֹא יַעִיר
כָּל חַמָּתוֹ.

תהלה לדוד:

אֲרוּמֶמֶךָ אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ, וְאַבְרָכָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד.
בְּכָל יוֹם אֲבָרְכֶךָ, וְאַהֲלֶלָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד.
גָּדוֹל יי וּמְהֻלָּל מְאֹד, וְלִגְדָלְתוֹ אֵין חֶקֶר.
דֹּר לְדֹר יִשְׁבַּח מַעֲשֶׁיךָ, וְגִבּוֹרֶיךָ יִגִּידוּ.
הָדָר כְּבוֹד הוֹדֶךָ, וְדַבְּרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה.
וְעִזּוֹז נִזְרָאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ, וְגִדְלָתְךָ אֶסְפְּרֶנָּה.
זָכָר רַב טוֹבְךָ יִבְיָעוּ, וְצִדְקוֹתֶיךָ יִרְנְנוּ.
חֲנוּן וְרַחוּם יי, אָרְךָ אַפִּים וְגָדֹל חֶסֶד.
טוֹב יי לְכָל, וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו.
יִוְדוּךָ יי כָּל מַעֲשֶׁיךָ, וְחֲסִידֶיךָ יִבְרַכּוּךָ.
כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמְרוּ, וְגִבּוֹרֶתְךָ יִדְבְּרוּ.
לְהוֹדִיעַ לְבָנֵי הָאָדָם גִּבּוֹרֶתוֹ, וְכְבוֹד הָדָר מַלְכוּתוֹ.
מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עֲלָמִים, וּמִמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל דֹּר וָדָר.
סוּמֶךָ יי לְכָל הַנִּפְלָאִים, וְזוֹקֵף לְכָל הַכְּפוּפִים.
עֵינֵי כָל אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ, וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ.
פּוֹתַח אֶת יָדְךָ, וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רָצוֹן.
צַדִּיק יי בְּכָל דֶּרֶכּוֹ, וְחֹסֵיד בְּכָל מַעֲשָׂיו.
קָרוֹב יי לְכָל קִרְאוֹ, לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ בְּאֵמֶת.
רָצוֹן יִרְאוּ יַעֲשֶׂה, וְאֵת שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם.
שׁוֹמֵר יי אֶת כָּל אֲהָבָיו, וְאֵת כָּל הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד.
תִּהְלֶת יי יִדְבֹּר פִּי, וַיְבָרֶךְ כָּל בָּשָׂר שֵׁם קֹדֶשׁוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד.

סדר היום ודברי תחנונים של הציבור

וּבֹא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל, וּלְשָׁבִי פֶשַׁע בִּינְעֻקָּב, נָאִם יי. וְאַנִּי זֹאת בְּרִיתִי
אוֹתָם, אָמַר יי, רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ, וְדַבְּרֵי אֲשֶׁר שָׁמַתִּי בְּפִיךָ, לֹא
יִמּוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זֶרַע וּמִפִּי זֶרַע זֶרַעךָ, אָמַר יי, מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם.
וְאַתָּה קְדוֹשׁ, יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל.

וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר, קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יי צְבָאוֹת, מְלֵא כָל
הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ!

הציבור עונין: קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יי צְבָאוֹת, מְלֵא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ!

וּמִקְבְּלֵי דִין מִן דִּין וְאָמְרִין, קָדִישׁ בְּשָׁמַי מְרוֹמָא עֲלָאָה בֵּית
שְׁכִינְתָּהּ, קָדִישׁ עַל אֲרָעָא עוֹבֵד גְּבוּרְתָּהּ, קָדִישׁ לְעֵלָם וּלְעָלְמֵי
עָלְמַיָּא, יי צְבָאוֹת, מְלֵא כָל אֲרָעָא זִיו וְקָרָה.

וּתְשַׁאֲנֵי רוּחַ, וְאֶשְׁמַע אַחֲרֵי קוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל - בְּרוּךְ כְּבוֹד יי
מִמְּקוֹמוֹ! וְנִטְלָתְנֵי רוּחָא, וְשִׁמְעַת בְּתַרֵּי קַל זִיעַ סָגִיא דְּמִשְׁבָּחִין
וְאָמְרִין, בְּרִיךְ יְקָרָא דִּי מֵאַתֵּר בֵּית שְׁכִינְתָּהּ.

יי יְמַלֵּךְ לְעֵלָם וְעַד! יי מַלְכוּתָהּ קָאֵם לְעֵלָם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא.

וכן נהגו להתחנן (אחר סדר היום) בתחנונים אלו:

יי אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל אֲבֹתֵינוּ, שְׁמֶרָה זֵאת לְעוֹלָם,
לְיֹצֵר מַחְשְׁבוֹת לִבָּב עַמְּךָ. וְהָכֵן לִבָּבְךָ אֵלֶיךָ. וְהוּא רַחוּם, יִכְפֹּר
עוֹן, וְלֹא יִשְׁחִית, וְהִרְבֵּה לְהַשִּׁיב אָפוֹ, וְלֹא יַעִיר כָּל חַמְתּוֹ. כִּי
אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסֶלַח, וְרַב חֶסֶד לְכָל קוֹרְאֶיךָ. צְדָקָתְךָ צֶדֶק
לְעוֹלָם, וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת. מִי אֵל כְּמוֹךָ, נִשְׂא עוֹן וְעֹבֵר עַל פֶּשַׁע,
לְשִׁאֲרֵית נַחֲלָתוֹ. לֹא הִחְזִיק לְעַד אָפוֹ, כִּי חִפֵּץ חֶסֶד הוּא. יָשׁוּב
יִרְחַמְנוּ, יִכָּבֵשׁ עוֹנֵינוּ, וְתִשְׁלִיךְ בְּמַצְלוֹת יָם כָּל חַטָּאוֹתֶם. תִּתֵּן
אֱמֶת לִיעֶקֶב, חֶסֶד לְאַבְרָהָם, אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתֵּינוּ מִימֵי קֶדֶם.
בְּרוּךְ אֲדֹנָי, יוֹם יוֹם, יַעֲמֹס לָנוּ, הָאֵל יְשׁוּעָתָנוּ סֶלָה! יי צְבָאוֹת
עֲמָנוּ, מִשְׁגֵּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה! יי צְבָאוֹת, אֲשֶׁרִי אָדָם בֵּיטח
בְּךָ. בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ, בְּרוּךְ אֲדֹנֵינוּ. בְּרוּךְ בּוֹרְאָנוּ שֶׁבְּרָאָנוּ לְכְבוֹדוֹ,
שֶׁהִבְדִּילָנוּ מִן הַתּוֹעִים, וְנָתַן לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת עַל יְדֵי מֹשֶׁה רַבֵּנוּ,
חַיֵּי עוֹלָם נִטְעָה בְּתוֹכָנוּ. הִרְחַמְנוּ, יִפְתַּח לִבָּנוּ לְתִלְמוּד תּוֹרָתוֹ, וְיִתֵּן
בְּלִבָּנוּ אֶהְבֵּתוֹ וְיִרְאָתוֹ, לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ כְּרָצוֹנוֹ, וּלְעַבְדּוֹ בְּלִבָּב שְׁלֵם
וּבְנִפְשׁ חִפְצָה. לְמַעַן לֹא נִיגַע לְרִיק, וְלֹא נִלְד לְבִהָלָה. כֵּן יְהִי רְצוֹן,
וְרַחֲמִים מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ, שֶׁנִּחְיָה לְשִׁמּוֹר חֻקֶּיךָ בְּעוֹלָם הַזֶּה
וְלִימּוֹת הַמָּשִׁית כְּדִי שְׁנִזְכֶּה וְנִירָשׁ טוֹב לַחַיִּי הָעוֹלָם הַבָּא. לְמַעַן
יִזְמַרְךָ כְּבוֹד וְלֹא יָדָם, יי אֱלֹהֵי, לְעוֹלָם אֲוֶדְךָ. יְהִיו לְרָצוֹן אִמְרֵי
פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ, יי צוּרֵי וְגִאֲלֵי.

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמִיהָ רַבָּא. הציבור עונין: אָמֵן. בְּעֲלָמָא דִּי בְּרָא

כרעותיה, וימלך מלכותיה, ויצמח פרקניה, ויקרב משיחיה,
ויפרק עמיה, בחייכון וביומיכון ובחיהון דכל בית ישראל,
בעגלא ובזמן קריב; ואמרו אמן. הציבור עונין: אמן יהא שמייה רבא מברך
לעלמא ולעלמי עלמיה. יהא שמייה רבא מברך לעלמא ולעלמי עלמיה.
יתברך. הציבור עונין: אמן. ישתבח יתפאר, יתרום יתעלה, יתהדר
יתהלל, ויתנשא שמייה דקדשא בריך הוא. הציבור עונין: אמן. לעילא
לעילא מכל ברکتא שירתא ותשבחתא ונחמתא, דאמרון
בעלמא; ואמרו אמן. הציבור עונין: אמן. תתקבל צלותכון ותתעבד
בעותכון וצלותהון ובעותהון דכל בית ישראל, קדם אבוהון די
בשמיא. יהא שלמא רבא משמיא וסיעתא ופרקנא עליכון ועלנא,
ועל כל קהלהון דישראל. ואמרו אמן. הציבור עונין: אמן. עושה שלום
במרומו, הוא ברחמיו יעשה שלום על כל ישראל.

דברי היום

ברכות שונות

הבונה בית חדש, הקונה כלים חדשים (בין יש לו כיוצא בהן בין אין לו), הרואה פרי המתחדש משנה לשנה (בתכחילת ראיתו), והרואה את חברו לאחר שלושים יום מברך: **בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁהַחֲיָנוּ וְקִיָּמָנוּ וְהַגִּיעָנוּ לַזְמַן הַזֶּה.**

הרואה את חברו לאחר שנה אחת מברך: **בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, מַחְיֶה הַמֵּתִים.**

שמועה טובה מברך: **בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַטּוֹב וְהַמְּטִיב.**

שמע שמועה רעה מברך: **בְּרוּךְ דָּין הָאֱמֶת.**

ירדו גשמים רבים (משירבו המים על הארץ, ויעלו אבעבועות מן המטר על פני המים, וילכו האבעבועות זה לקראת זה) מברך:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ יי אֱלֹהֵינוּ, עַל כָּל טָפָה וְטָפָה שֶׁהוֹרַדְתָּ לָנוּ. וְאֵלּוּ פִּינוּ מִלֹּא שִׁירָה כֵּים, וְלִשׁוֹנֵנוּ רִנָּה כְּהִמּוֹן גָּלִיו, וְשִׁפְתוֹתֵינוּ שִׁבַּח כְּמִרְחֲבֵי הַרְקִיעַ, וְעֵינֵינוּ מְאִירוֹת כְּשֶׁמֶשׁ וְכִכְלֶחַח, וְיָדֵינוּ פְּרוֹסוֹת כְּנִשְׂרֵי שָׁמַיִם, וְרַגְלֵינוּ קִלּוֹת כְּאַיִלוֹת, אֵין אֲנוּ מִסְפִּיקִין לְהוֹדוֹת לָךְ יי אֱלֹהֵינוּ וּלְבָרֶךְ אֶת שְׁמֶךָ מִלְּפָנֵינוּ, אֲפִלּוּ עַל אַחַת מֵאַלְפֵי אֲלָפִים וְרוֹב רַבְבֵּי רַבּוֹת פְּעָמִים הַטּוֹבוֹת שֶׁעָשִׂיתָ עִמָּנוּ וְעִם אֲבוֹתֵינוּ. מִמְצָרִים גָּאֻלְתָּנוּ יי אֱלֹהֵינוּ, מִבֵּית עֲבָדִים פָּדִיתָנוּ. בָּרָעַב זִנְתָּנוּ, וּבִשְׂבַע כָּלְכַלְתָּנוּ, וּמִחֶרֶב הִצַּלְתָּנוּ, וּמִדָּבָר מִלִּטְתָּנוּ, וּמִחֲלָאִים רָעִים רַבִּים דָּלִיתָנוּ מִלְּפָנֵינוּ. וְעַד הֵנָּה, עֲזָרוּנוּ רַחֲמֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ, וְלֹא עֲזָבוּנוּ חֲסָדֶיךָ. עַל כֵּן אֲבָרִים שֶׁפִּלַּגְתָּ בָּנוּ, וְרוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁנִּפְחַתָּ בְּאַפֵּינוּ, וְלִשׁוֹן אֲשֶׁר שָׁמַתָּ בְּתוֹךְ פִּינוּ - הֵן הֵן בְּרִינָה יוֹדוּ לָךְ, וַיְבָרְכוּ אֶת שְׁמֶךָ מִלְּפָנֵינוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יי, רֵב הַהוֹדָיוֹת אֶל הַתְּשׁוּבוֹת.

הרואה מקום שנעשו בו ניסים לישראל (כגון ים סוף ומעברות הירדן) או לרבים מברך: **בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁעָשָׂה נִסִּים לְאַבוֹתֵינוּ בְּמָקוֹם הַזֶּה.**

הרואה מקום שנעשה בו נס לו, הוא (ובנו ובן בנו) מברך :
בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁעָשָׂה לְיִלְאָבִי נֶס בַּמָּקוֹם
הַזֶּה.

הרואה גוב אריות וכבשן האש מברך :
בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁעָשָׂה נֶס לַצַּדִּיקִים בַּמָּקוֹם
הַזֶּה.

הרואה מקום שעובדין בו עבודה זרה מברך :
בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁנָּתַן אֶרֶץ אֲפִים לְעוֹבְרֵי
רְצוֹנוֹ.

הרואה מקום שנעקרה ממנו עבודה זרה בארץ ישראל מברך :
בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁעָקַר עֲבוֹדָה זָרָה מֵאֶרְצֵנוּ.

הרואה מקום שנעקרה ממנו עבודה זרה בחוצה לארץ מברך :
בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁעָקַר עֲבוֹדָה זָרָה מִן הַמָּקוֹם
הַזֶּה.

הרואה בתי ישראל ביישובן מברך :
בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, מַצִּיב גְּבוּל אֱלֻמָּנָה.

הרואה בתי ישראל בחורבנן מברך :
בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, דִּין הָאֱמֶת.

הרואה קברי ישראל מברך :
בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר יָצַר אֶתְכֶם בְּדִין, וְזָן
אֶתְכֶם בְּדִין, וְכָלְכַל אֶתְכֶם בְּדִין, וְהַחֲיָה אֶתְכֶם בְּדִין, וְהִמִּית
אֶתְכֶם בְּדִין, וְהוּא עֲתִיד לְהַקִּים אֶתְכֶם לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא
בְּדִין. בְּרוּךְ אַתָּה יי, מְחַיֶּה הַמֵּתִים.

הרואה שש מאות אלף נכרים כאחד אומר :
בוֹשָׁה אִמְכֶם מְאֹד, חֲפָרָה יוֹלְדֶתְכֶם; הִנֵּה אַחֲרִית גּוֹיִם, מְדַבֵּר
צִיָּה וְעֲרָבָה.

הרואה שש מאות אלף ישראלים כאחד (בארץ ישראל) מברך :
בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, חֲכַם הַרְזִים.

הרואה מחכמי אומות העולם מברך :
בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁנָּתַן מִחֲכָמָתוֹ לְבָשָׂר וָדָם.

הרואה מחכמי ישראל מברך :
בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁנָּתַן מִחֲכָמָתוֹ לִירָאִיו.

הרואה מלכי אומות העולם מברך :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁנָּתַן מְכַבֹּדוֹ לְבָשָׂר וָדָם.

הרואה מלכי ישראל מברך :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁנָּתַן מְכַבֹּדוֹ לִירֵאָיו.

הרואה את הכושי, ואת המשונן בצורת פניהן או באבריהן, ופיל, וקוף, וקיפוף, מברך :
בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, מְשַׁנֶּה הַבְּרִיּוֹת.

הרואה סומה או קיטע, ומוכי שחין, ובהקנין, וכיוצא בהן מברך :
בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, דִּין הָאֲמֶת.

היוצא לשדות ולגינות בימי ניסן, וראה אילנות פורחות וניצנים עולים מברך :
בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁלֹּא חָסַר בְּעוֹלָמוֹ כָּלוּם, וּבָרָא בּוֹ בְּרִיּוֹת טוֹבוֹת נְאוֹת, כְּדִי לְהַתְנַאֲוֹת בָּהֶן בְּנֵי אָדָם.

על הרוחות שנשבו בזעף, ועל הברקים, ועל הרעמים, ועל קול ההברה שתשמע בארץ כמו ריחיים גדולים, ועל האור שבאוויר שייראו כאילו הן כוכבים נופלים ורצים ממקום למקום, או כמו כוכבים שיש להן זנב מברך :
בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁכּוֹחוֹ מִלֵּא עוֹלָם.

ואם רצה, מברך :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, עוֹשֶׂה בְּרֵאשִׁית.

על ההרים, ועל הגבעות, ועל המדברות, ועל הימים, ועל הנהרות (אם ראה אחד מהן אחר שלושים יום) מברך :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, עוֹשֶׂה בְּרֵאשִׁית.

הרואה את הים הגדול משלושים יום או יתר מברך :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הָעוֹשֶׂה אֶת הַיָּם הַגָּדוֹל.

הרואה קשת בענן מברך :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, זֹכֵר הַבְּרִית, נֶאֱמָן בְּבְרִיתוֹ, וְקִים בְּמֵאֲמָרוֹ.

ברכת המזון

אם היה שם יין, מביאין כוס מחזיק רביעית או יתר, ומביאין מין בשמים. אוחו את היין בימינו ואת הבשמים בשמאלו, ומברך ברכת המזון.
אם שלוש אנשים או יותר לזמן, אחד פותח :

נִבְרַךְ אִם עֶשֶׂר אַנְשִׁים : לֹאֲלֵהֵינוּ שְׂאֲכָלְנוּ מִשְּׁלוֹ!

האחרים עונים :

בְּרוּךְ אִם עֶשֶׂר אַנְשִׁים : לֹאֲלֵהֵינוּ שְׂאֲכָלְנוּ מִשְּׁלוֹ, וּבִטּוֹבוֹ חֲיֵינוּ!

והפותח אומר :

ברוך אם עשר אנשים : אלהינו שְׁאַכְלָנוּ מְשָׁלוּ, וּבְטוּבוֹ חֲיִינוּ!

ברוך אתה יי אלהינו מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הֵזַן אֶת הָעוֹלָם כֻּלּוֹ בְּטוֹב
בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים. וְטוּבוֹ הַגָּדוֹל לֹא חָסַר לָנוּ וְאֵל יַחֲסֹר לָנוּ
לְעוֹלָם וָעֶד כִּי הוּא זֶן וּמִפְרִיָּס לְכָל. כְּאֹמֹר, "פּוֹתַח אֶת יָדְךָ,
וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רָצוֹן." וּמִכֵּין מִזּוֹן לְכָל בְּרִיּוֹתָיו אֲשֶׁר בָּרָא.
ברוך אתה יי, הֵזַן אֶת הַכָּל.

בחנוכה: על הנסים, ועל הגבורות, ועל המלחמות, ועל התשועות, ועל הפדות,
ועל הפרקו, שעשית עמנו ועם אבותינו, בימים ההם בזמן הזה. בימי מתתיה בן
יוחנן כוהן גדול חשמןאי ובניו, כשעמדה מלכות יון הרשעה על עמך בית
ישראל, לבטלם מתורתך, ולהעבירם מחקי רצונך. ואתה ברחמך הרבים עמדת
להם בעת צרתם, ודנת את דינם, ורבת את ריבם, ונקמת את נקמתם. ומסרת
גבורים ביד חלשים, ורבים ביד מעטים, וטמאים ביד טהורים, ורשעים ביד
צדיקים, ופושעים ביד עושי תורתך. ועשית לך שם גדול בעולמך, ולעמך ישראל
עשית פלא ונסים. כשם שעשית עמהם נסים וגבורות, כך עשה עמנו נסים
וגבורות, בעת ובעונה הזאת.

בפורים: על הנסים, ועל הגבורות, ועל התשועות, שעשית עמנו ועם אבותינו,
בימים ההם בזמן הזה. בימי מרדכי ואסתר, כשעמד הקן הרע על עמך בית
ישראל, ובקש להשמיד להרג ולאבד את כל היהודים, מנער ועד זקן, טף ונשים
ביום אחד, ושללם לבו. ואתה ברחמך הרבים עמדת להם בעת צרתם, ודנת
את דינם, ורבת את ריבם, ונקמת את נקמתם. והפרת את עצתו, וקלקלת את
מחשבתו, והשבות לו גמולו בראשו, ותלו אותו ואת בניו על העץ. ועשית לך שם
גדול בעולמך, ולעמך ישראל עשית פלא ונסים. כשם שעשית עמהם פלא ונסים,
כך עשה עמנו נסים וגבורות, בעת ובעונה הזאת.

נודה לך יי אלהינו וּנְבָרְכְךָ מִלְפָּנֶיךָ כִּי הִנְחַלְתָּ אֶת אֲבוֹתֵינוּ
אֶרֶץ חֲמֻדָּה טוֹבָה וּרְחֻבָּה בְּרִית וְתוֹרָה. עַל שֶׁהוֹצֵאתָנוּ
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, וּפְדִיתָנוּ מִבֵּית עֲבָדִים. עַל תּוֹרַתְךָ שֶׁלַּמְדָתָנוּ,
עַל חֻקֵּי רָצוֹנְךָ שֶׁהוֹדַעְתָנוּ.

וְעַל כָּלֵם יי אלהינו אָנוּ מוֹדִים לָךְ, וּמְבָרְכִים אֶת שְׁמֶךָ. כְּאֹמֹר,
"וְאֶכְלָתָ וּשְׂבַעְתָּ וּבִרְכַּתָּ אֶת יי אֱלֹהֶיךָ, עַל הָאֶרֶץ הַטֹּבָה
אֲשֶׁר נָתַן לָךְ." בְּרוּךְ אַתָּה יי, עַל הָאֶרֶץ וְעַל הַמִּזּוֹן.

רַחֵם יי אלהינו עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ, וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ, וְעַל צִיּוֹן
מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ, וְעַל הַבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שְׁמֶךָ עָלָיו,
וּמַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחְךָ תַּחֲזִיר לְמַקּוֹמָהּ בְּיָמֵינוּ.

בשבת: אלהינו ואלהי אבותינו רצה והחליצנו במצוותיך ובמצוות יום המנוח
השביעי הזה ונשבות בו וננוח בו כמצוות רצונך ואל תהא צרה וגוון ביום

מנוחתנו

בחגים וראשי חדשים: אלהינו ואלהי אבותינו, נעלה ויבוא נגיע וראה יראה ושמע ופקד וזכר לפניך זכרוננו, זכרון אבותינו, זכרון ירושלים עירך, זכרון משיח בן דוד עבדך, זכרון כל עמך בית ישראל, לפניך לפלטה לטובה לחן לחסד ולרחמים...

בפסח: ביום מקרא קדש הזה, ביום מועד חג המצות הזה...

בסוכות: ביום מקרא קדש הזה, ביום מועד חג הסוכות הזה...

בראש חודש: ביום ראש החדש הזה...

רחם בו עלינו ולהושיענו. זכרנו יי אלהינו בו לטובה, פקדנו בו לברכה, הושיענו בו לחיים, בדבר ישועה ורחמים, חוס וחסנו ורחם עלינו, ומלטנו בו מכל צרה ויגון, ושמחנו בו שמחה שלמה.

ובנה את ירושלים בקרוב באשר דברת. ברוך אתה יי, בונה ברחמיו את ירושלים. אמן!

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, האל אבינו מלכנו אדירנו בוראנו קדושנו, קדוש יעקב. המלך הטוב והמטיב, שבכל יום הוא גומלנו חן וחסד ורחמים וכל טוב. הרחמן ישתבח לדורי דורים! הרחמן יתפאר לנצח נצחים! הרחמן יפרנסנו בכבוד! הרחמן יזכנו לימות המשיח, ולבנין בית המקדש ולחיי העולם הבא!

האורח מברך: יהי רצון שלא תבוש בעל הבית בעולם הזה ולא תכלם לעולם הבא.

מגדול ישועות מלכו ועשה חסד למשיחו, לדוד ולזרעו עד עולם. בפירים רשו ורעבו, ודורשי יי לא יחסרו כל טוב. הודו ליהנה כי טוב, כי לעולם חסדו!

אחר כך מברך על היין, ואחר כך מברך על הבשמים.

ברכה מעין שלוש

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם

על מיני מזונות:	על הפירות:	על יין:
על המחיה ועל הכלכלה	על העץ ועל פרי העץ	על הגפן ועל פרי הגפן

ועל תנובת השדה ועל ארץ חמדה טובה ורחבה שרצית והנחלת את אבותינו. רחם יי אלהינו על ישראל עמך ועל ירושלים עירך ועל ציון משכן כבודך והעלנו לתוכה ושמחנו בבנינה; ושמחנו יי אלהינו

בשבת: ביום המנוח השביעי הזה

בסוכות : ביום טוב מקרא קדש הנה ביום חג הסוכות הנה
בפסח : ביום טוב מקרא קדש הנה ביום חג המצות הנה

וּנְבָרְכְךָ עָלֶיךָ בְּקִדְשָׁהּ וּבִטְהָרָה. בְּרוּךְ אַתָּה יי על הָאָרֶץ

על הפירות ויין :
ועל פרותיה.

על מיני מזונות :
ועל המחה.

על כל שמברכין לפניו "שהכול", מברכין לאחריו :
בּוֹרֵא נַפְשוֹת רַבּוֹת עַל כָּל מָה שֶׁבָּרָא, חַי הָעוֹלָמִים.

מנחה לחול

תהילה לדוד

וְהוּא רַחוּם, יִכְפֹּר עוֹן, וְלֹא יִשְׁחִית. וְהִרְבֵּה לְהָשִׁיב אָפוֹ, וְלֹא יַעִיר
כָּל חַמָּתוֹ. אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ, עוֹד יִהְלֹךְ סָלָה. אֲשֶׁרִי הָעַם
שָׁכָה לוֹ, אֲשֶׁרִי הָעַם שֶׁיִּי אֱלֹהֵיוּ.

תִּהְיֶה לְדָוִד: אֲרוּמֶמֶךָ אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ, וְאַבְרָכָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד.
בְּכָל יוֹם אֲבָרְכְּךָ, וְאַהֲלֶלָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד. גְּדוֹל יי וּמִהֲלֵל מְאֹד,
וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֶקֶר. דּוֹר לְדוֹר יִשְׁבַּח מַעֲשֶׁיךָ, וּגְבוּרָתֶיךָ יִגִּידוּ. הַדָּר
כְּבוֹד הוֹדֵךְ, וְדַבָּרִי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה. וְעִזּוֹ נִזְרָאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ,
וּגְדֻלָּתְךָ אֲסַפְּרָנָה. זָכַר רַב טוֹבְךָ יִבְיָעוּ, וְצַדִּיקְךָ יִרְנֶנוּ. חֲנוּן וְרַחוּם
יי, אֶרְךְ אֲפִים וּגְדֹל חֶסֶד. טוֹב יי לְכָל, וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו. יוֹדוּךָ
יי כָּל מַעֲשֶׂיךָ, וְחִסִּידֶיךָ יִבְרַכּוּכָה. כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמְרוּ, וּגְבוּרָתְךָ
יִדְבָּרוּ. לְהוֹדִיעַ לִבִּי הָאָדָם גְּבוּרָתוֹ, וְכְבוֹד הַדָּר מַלְכוּתוֹ.
מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עֲלָמִים, וּמִמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל דּוֹר וָדָר. סוֹמֵךְ יי
לְכָל הַנִּפְלָאִים, וְזוֹקֵף לְכָל הַכְּפוּפִים. עֵינֵי כָל אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ, וְאַתָּה
נוֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ. פּוֹתֵחַ אֶת יָדְךָ, וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רָצוֹן.
צַדִּיק יי בְּכָל דְּרָכָיו, וְחִסִּיד בְּכָל מַעֲשָׂיו. קָרוֹב יי לְכָל קוֹרְאֵיו, לְכָל
אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאֵמֶת. רָצוֹן יִרְאִיו יַעֲשֶׂה, וְאֶת שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע
וְיוֹשִׁיעֵם. שׁוֹמֵר יי אֶת כָּל אֲהָבָיו, וְאֶת כָּל הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד. תִּהְיֶה
יי יִדְבָּר פִּי, וַיִּבְרַךְ כָּל בָּשָׂר שֶׁם קִדְּשׁוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד.

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמִיָּה רַבָּא. הַצִּיּוֹר עוֹנִין: אָמֵן. בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא
כְּרַעוּתִיָּה, וַיִּמְלֵךְ מַלְכוּתִיָּה, וַיַּצְמַח פְּרָקְנִיָּה, וַיִּקְרַב מְשִׁיחִיָּה,
וַיִּפְרֹק עַמִּיָּה, בְּחִיכּוֹן וּבְיוֹמִיכּוֹן וּבְחִיחִיָּהוֹן דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל,
בְּעֶגְלָא וּבְזָמָן קָרִיב; וְאָמְרוּ אָמֵן. הַצִּיּוֹר עוֹנִין: אָמֵן יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּא מְבַרַךְ
לְעֶלְמָא וּלְעַלְמֵי עַלְמִיָּא. יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּא מְבַרַךְ לְעֶלְמָא וּלְעַלְמֵי עַלְמִיָּא.
יִתְבָּרַךְ. הַצִּיּוֹר עוֹנִין: אָמֵן. יִשְׁתַּבַּח יִתְפָּאֵר, יִתְרוֹמֵם יִתְעַלֶּה, יִתְהַדָּר
יִתְהַלָּל, וַיִּתְנַשֵּׂא שְׁמִיָּה דְּקִדְּשָׁא בְּרִיךְ הוּא. הַצִּיּוֹר עוֹנִין: אָמֵן. לְעִילָא
לְעִילָא מְכָל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא וְתִשְׁבַּחְתָּא וְנִחְמַתָּא, דְּאָמִירוֹן
בְּעֶלְמָא; וְאָמְרוּ אָמֵן. הַצִּיּוֹר עוֹנִין: אָמֵן.

תפילת העמידה

המתפלל כורע ארבע פעמים : בברכה ראשונה ("אבות") בתחילה ובסוף, ובהודיה ("ימודים") בתחילה ובסוף. וכשהוא כורע, כורע בברוך ; וכשהוא זוקף, זוקף בשם.

אֲדֹנָי, שְׁפָתַי תִּפְתָּח, וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ.
בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֶלְיוֹן.
גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל. וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת וּמֵבִיא גּוֹאֵל לַבָּנִי בְּיָהֳרָם. מֶלֶךְ רַחֲמָן מוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בְּרוּךְ אַתָּה יי, מֶגֶן אַבְרָהָם.

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי, מַחְיֶה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ. מְשִׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם (בימות החמה: וּמוֹרִיד הַטֵּל) מְכַלְכֵּל חַיִּים בַּחֲסֵד. מַחְיֶה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים, רוֹפֵא חוֹלִים, וְסוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמַקְיֵם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרֹת וּמִי דוֹמֶה לָךְ, מֵמִית וּמַחְיֶה? וְנֶאֱמָן אַתָּה, לְהַחְיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי, מַחְיֶה הַמֵּתִים.

אַתָּה קָדוֹשׁ, וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ, וְקְדוּשֵׁים בְּכָל יוֹם יְהִלְלוּךָ, סְלֵה.° בְּרוּךְ אַתָּה יי, הָאֵל הַקָּדוֹשׁ.

נִקְדִּישְׁךָ וְנַעֲרִיצְךָ, וְנִשְׁלֵשׁ לָךְ קְדֻשָּׁה מְשֻׁלֶּשֶׁת, כַּדָּבָר הָאָמּוּר עַל יַד נְבִיאָךְ, וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר...

כל אומרים: ...קדוש קדוש קדוש יי צבאות; מלא כל הארץ, כבודו!

כַּבּוֹדוֹ וְגָדְלוֹ מְלֵא עוֹלָם, וּמִשְׁרָתוֹ שׁוֹאֲלִים, אֵיךְ מְקוֹם כַּבּוֹדוֹ?

כל אומרים: מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים, בְּרוּךְ כְּבוֹד יי מִמְּקוֹמוֹ!

מִמְּקוֹמְךָ מְלַכְנוּ תוֹפִיעַ וְתַמְלִיךְ מְלַכְנוּ עֲלֵינוּ, כִּי מַחֲכִים אָנוּ לָךְ. מְתִי תַמְלִיךְ בְּצִיּוֹן, בְּחֵינֵינוּ וּבִימֵינוּ הַצִּיּוֹר עוֹנִין: אָמֵן תִּשְׁכַּן תִּתְגַּדֵּל וְתִתְקַדַּשׁ בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עֵירָךְ, לְדוֹר וָדוֹר וּלְנֶצַח נְצָחִים. וְעֵינֵינוּ תִרְאֶינָה בְּמַלְכוּת עֶזְךָ, כַּדָּבָר הָאָמּוּר בְּשִׁירֵי קְדֻשָּׁךְ, עַל יְדֵי דָוִד מְשִׁיחַ צִדְקָךְ...

כל אומרים: יְמַלֵּךְ יי לְעוֹלָם, אֱלֹהֵינוּ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר - הִלְלוּהָ!

לְדוֹר וָדוֹר נִגִּיד גְּדֻלָּתְךָ, וּלְנֶצַח נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ נִקְדִּישׁ. וְשִׁבְחֶךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ, כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אַתָּה.° בְּרוּךְ אַתָּה יי, הָאֵל הַקָּדוֹשׁ.

°בעשרת ימי תשובה אומר: כָּאָמּוּר, וְנִגְבֶּה יי צבאות בְּמִשְׁפָּט, וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ נִקְדַּשׁ בְּצִדְקָה. בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ.

אתה חונן לאדם דעת, ומלמד לאנוש בינה. חננו מאתך דעה, ובינה, והשכל. ברוך אתה יי, חונן הדעת.

השיבנו אבינו לתורתך, וקרבונו מלכנו לעבודתך, והחזירנו בתשובה שלמה לפניך. ברוך אתה יי, הרוצה בתשובה.

סלח לנו אבינו כי חטאנו, ומחל לנו מלכנו כי פשענו, כי אל טוב וסלח אתה. ברוך אתה יי, חנון ומרבה לסלח.

ראה בענינו, וריבה ריבנו, ומהר לגאלנו, כי אל מלך גואל חזק אתה. ברוך אתה יי, גואל ישראל.

ביום התענית, השייץ מברך:

עננו יי אלהינו! עננו ביום צום התענית הזה, כי בצרה גדולה אנחנו. אל תסתור פניך ממנו, ואל תעלם אזניך משמע תפלתנו, והיה קרוב לשוענו. טרם נקרא, ואתה תענה - נדבר, ואתה תשמע. כדבר שנאמר, והיה טרם יקראו, ואני אענה; עוד הם מדברים, ואני אשמע. כי אתה עונה בכל עת צרה וצוקה, פודה ומציל. ברוך אתה יי, העונה בעת צרה.

רפאנו יי אלהינו ונרפא, הושיענו ונושע. והעלה רפואה שלמה לכל תחלואינו, כי אל רופא רחמן אתה. ברוך אתה יי, רופא חולי עמו ישראל.

ברכנו יי אלהינו בכל מעשה ידינו, וברך את שנתנו. ותן טל ומטר על פני האדמה, ושבע את העולם כלו מטובך, ורוה פני תבל מעשר מתנות ידיך. ושמרה והצילה יי אלהינו את השנה הזאת ואת כל מיני תבואתה, מכל מיני משחית ומכל מיני פורענות. ותן לה אחרית ותקוה שבע ושלוש וברכה, כשנים הטובות. ברוך אתה יי, מברך השנים.

תקע בשופר גדול לחרותנו. ושא נס לקבץ את כל גליותינו מארבע כנפות הארץ לארצנו. ברוך אתה יי, מקבץ נדחי עמו ישראל.

השיבה שופטינו כבראשונה, ויועצינו כבתחלה. והסר ממנו יגון ואנחה, ומלך עלינו אתה לבדך, ברחמים, בצדק, ובמשפט. ברוך אתה יי, מלך אוהב צדקה ומשפט.

⁰בימות החמה: ברכנו יי אלהינו בכל מעשה ידינו, וברך את שנתנו בטללי רצון ברכה ונדבה, כשנים הטובות. ברוך אתה יי, מברך השנים.

למשפטים אל תהי תקוה. כל המינים כרגע יאבדו, ומלכות זדון תעקר ותשבר, מהרה בימינו! ברוך אתה יי, שובר אויבים ומכניע זדים.

על הצדיקים ועל החסידים ועל גרי הצדק, ועל שארית עמך בית ישראל, יהמו רחמך יי אלהינו. ותן שכר טוב לכל הבוטחים בשמך באמת, ושים חלקנו עמם. לעולם לא נבוש, כי בשמך בטחנו, ולישועתך נשענו. ברוך אתה יי, משען ומבטח לצדיקים.

בתשעה באב:

רחם יי אלהינו עלינו, ועל ישראל עמך, ועל ירושלים עירך - העיר האבלה, החרבה השוממה, הנתונה ביד זרים, היושבת וראש לה חפוי, כאשה עקרה שלא ילדה. ויבלעו לגיונים, ויירשוה עובדי פסילים. ויתנו נבלת עבדיך, מאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ. על כן ציון במרר תבכה, וירושלים תתן קולה - לבי לבי על חלליהם, מעי מעי על הרוגייהם. ראה יי והביטה, ורחם שוממותיה ונחמה - כי אתה יי באש יסדתה, ובאש אתה עתיד לבנותה, כפתוב, ואני אהיה לה נאם יי, חומת אש סביב, ולכבוד אהיה בתוכה. ברוך אתה יי, בונה ירושלים.

תמיד ב"את צמח דויד..."

תשכן בתוך ירושלים עירך כאשר דברת, ובנה אותה בגין עולם, במהרה בימינו! ברוך אתה יי, בונה ירושלים.

את צמח דויד, מהרה תצמיח! וקרנו, תרום בישועתך. ברוך אתה יי, מצמיח קרן ישועה.

ביום של תענית, היחיד מברך:

שמע קולנו יי אלהינו, וחוס ורחם עלינו, וקבל ברחמים ורצון את תפלתנו. מלפניך מלכנו, ריקם אל תשיבנו. ענו יי אלהינו! ענו ביום צום התענית הזה, כי בצרה גדולה אנחנו. אל תסתר פניך ממנו, ואל תעלם אזניך משמע תפלתנו, והיה קרוב, לשוענו. טרם נקרא, ואתה תענה - נדבר, ואתה תשמע. כדבר שנאמר, והיה טרם יקראו, ואני אענה; עוד הם מדברים, ואני אשמע. כי אתה שומע תפלת כל פה. ברוך אתה יי, שומע תפלה.

תמיד ב"רצה יי אלהינו..."

שמע קולנו יי אלהינו, וחוס ורחם עלינו, וקבל ברחמים ורצון את תפלתנו. מלפניך מלכנו, ריקם אל תשיבנו, כי אתה שומע תפלת כל פה. ברוך אתה יי, שומע תפלה.

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם שעה, והשב העבודה לדביר ביתך. ואשי ישראל ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברכון. ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך.

אלהינו ואלהי אבותינו, יעלה ויבוא וגיע יראה ירצה ישמע ופקד וזכר לפניך זכרוננו, זכרון אבותינו, זכרון ורשלים עיך, זכרון משיח בן דויד עבדך, זכרון כל עמך בית ישראל, לפניך לפלטה לטובה לחן לחסד ולרחמים

בפסח: ביום מקרא קדש הזה, ביום מועד חג המצות הזה...

בסוכות: ביום מקרא קדש הזה, ביום מועד חג הסוכות הזה...

בראש חודש: ביום ראש החדש הזה...

רחם בו עלינו ולהושיענו. זכרנו יי אלהינו בו לטובה, פקדנו בו לברכה, הושיענו בו לחיים, בדבר ישועה ורחמים, חוס וחנוני ורחם עלינו, ומלטנו בו מפל צרה וגוון, ושמחנו בו שמחה שלמה.

ותרצנו, ותחזינה עינינו בשובך לנוך, לציון ברחמים כמאז. ברוך אתה יי, המחזיר שכנינתו לציון.

בחזרת הש"ץ, הציבור עונים:

מודים אנחנו לך יי אלהינו ואלהי כל בשר. יוצרנו יוצר בראשית, ברכות והודאות לשמך הגדול והקדוש על שהחיייתנו וקיימתנו, כן תחיינו ותחננו, ותאסף גליותינו לחצרות קדשך, לשמר חקיך ולעבדך ולעשות רצונך בלבב שלם על שאנו מודים לך.

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו. צור חיינו מגן ישענו, אתה הוא לדור ודור. נודה לך ונספר תהלתך, על חיינו המסורין בידיך, על נשמותינו הפקודות לך, על נסיד ונפלאותיך שבכל עת ועת...

בפורים: על הנסים, ועל הגבורות, ועל התשועות, שעשית עמנו ועם אבותינו, בימים ההם בזמן הזה. בימי מרדכי ואסתר, כשעמד הקן הרע על עמך בית ישראל, ובקש להשמיד להרג ולאבד את כל היהודים, מנער ועד זקן, טף ונשים ביום אחד, ושללם לבוז. ואתה ברחמיך הרבים עמדת להם בעת צרתם, ודנת את דינם, ורבת את ריבם, ונקמת את נקמתם. והפרת את עצתו, וקלקלת את מחשבתו, והשבות לו גמולו בראשו, ותלו אותו ואת בניו על העץ. ועשית לך שם גדול בעולמך, ולעמך ישראל עשית פלא ונסים. כשם שעשית עמהם נסים

בחנוכה: על הנסים, ועל הגבורות, ועל המלחמות, ועל התשועות, ועל הפדות, ועל הפרקן, שעשית עמנו ועם אבותינו, בימים ההם בזמן הזה. בימי מתתיהו בן יוחנן כוהן גדול חשמןאי ובניו, כשעמדה מלכות יון הרשעה על עמך בית ישראל, לבטלם מתורתך, ולהעבירם מחקי רצונך. ואתה ברחמיך הרבים עמדת להם בעת צרתם, ודנת את דינם, ורבת את ריבם, ונקמת את נקמתם. ומסרת גבורים ביד חלשים, ורבים ביד מעטים, וטמאים ביד טהורים, ורשעים ביד צדיקים, ופושעים ביד עושי תורתך. ועשית לך שם גדול בעולמך, ולעמך ישראל עשית פלא ונסים. כשם שעשית עמהם נסים

<p>עֲמָהֶן פִּלְא וְנָסִים, כֹּךְ עֲשֵׂה עֲמָנוּ נָסִים וְגִבּוֹרוֹת, בַּעֲת וּבַעֲוֹנָה הַזֹּאת. תִּמְשִׁיד בִּיהָטוֹב כִּי לֹא..."</p>	<p>וְגִבּוֹרוֹת, כֹּךְ עֲשֵׂה עֲמָנוּ נָסִים וְגִבּוֹרוֹת, בַּעֲת וּבַעֲוֹנָה הַזֹּאת. תִּמְשִׁיד בִּיהָטוֹב כִּי לֹא..."</p>
--	---

עָרַב וּבָקָר וְצִהָרִים. הַטּוֹב כִּי לֹא כָּלוּ רַחֲמֶיךָ, הַמֵּרַחֵם כִּי לֹא תִּמּוּ
חֲסָדֶיךָ. כָּל הַחַיִּים יִהְלְלוּ אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל, כִּי טוֹב הָאֵל הַטּוֹב.
בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלֶךְ נָאָה לַהוֹדוֹת.

ביום תענית, אם יש כהנים לציבור (יותר מאחד), הש"ץ אומר לפני הברכה:

כוֹהֲנִים!

הש"ץ מקרא אותם מילה מילה, והם עונים, עד שמשלימין כל פסוק ופסוק:

יְבָרְכְךָ יי וַיִּשְׁמְרְךָ. (הציבור עונים "אָמֵן")

יָאֵר יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֶךָ. (הציבור עונים "אָמֵן")

יֵשָׁא יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׁם לְךָ שְׁלוֹם. (הציבור עונים "אָמֵן")

אם אין כהן לציבור ביום תענית, הש"ץ אומר:
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בְּרַכְנוּ בְּבִרְכָּה הַמְּשַׁלֶּשֶׁת בְּתוֹרָה, הָאֲמוּנָה
לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו כוֹהֲנִים עִם קְדוּשָׁיִךְ, כְּאֲמֹר, "יְבָרְכְךָ יי, וַיִּשְׁמְרְךָ. יָאֵר יי
פָּנָיו אֵלֶיךָ, וַיַּחֲנֶךָ. יֵשָׁא יי פָּנָיו אֵלֶיךָ, וַיִּשֶׁם לְךָ שְׁלוֹם. וְשָׂמוּ אֶת שְׁמִי, עַל
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְאֲנִי אֲבָרְכֶם."

שִׁים שְׁלוֹם, טוֹבָה, וּבִרְכָּה, חֵן וְחֶסֶד, וְרַחֲמִים, עָלֵינוּ וְעַל יִשְׂרָאֵל
עַמְּךָ. וּבְרַכְנוּ כָּלֵנוּ כְּאֶחָד, מִמָּאוֹר פָּנֶיךָ. כִּי מִמָּאוֹר פָּנֶיךָ נָתַת
לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ, תּוֹרָה וְחַיִּים, אֱהָבָה וְחֶסֶד, צְדָקָה וְשְׁלוֹם.
וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכָךָ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת בְּשְׁלוֹם. בְּרוּךְ
אַתָּה יי, הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם.
יְהִיו לְרָצוֹן אֲמָרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ, יי צוּרִי וְגֹאֲלִי.

כשגומר התפילה, כורע ופוסע שלוש פסיעות לאחוריו כשהוא כורע; ונותן שלום
משמאל עצמו, ואחר כך מימין עצמו:

עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עַל כָּל יִשְׂרָאֵל.

אחר כך מגביה ראשו מן הכריעה.

ואחר כך מתחיל הש"ץ ומתפלל (בקול רם) מתחילת הברכות, להוציא את מי שלא
התפלל. כל הציבור עומדין ושומעין, ועונים "אמן" אחר כל ברכה וברכה.

דברי תחנונים של היחיד

אחר תפילה, המתפלל עושה נפילת פנים בקידה או בהשתחויה (אבל אסור לעשות השתחויה על אבנים בימינו). מותר לאדם להתפלל במקום זה, ולנפול על פניו במקום אחר. מנהג פשוט בכל ישראל שאין נפילת פנים בשבתות, ובמועדות, ובראש השנה, ובראשי חודשים, וחנוכה, ופורים, ולא במנחה של ערבי שבתות וימים טובים, ולא בערבית שבכל יום. נהגנו להתחנן בפסוקים אלו:

לִפְנֵיךָ אֲנִי כֹרֵעַ וּמִשְׁתַּחֲוֶה וּמִתְחַנֵּן - אֲדוֹן הָעוֹלָם, אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים, וְאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים. כִּי לֹא עַל צְדָקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מִפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לִפְנֵיךָ, כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. מַה נֹּאמֵר לִיהוָה? מַה נִּדְבֵּר, וּמַה נִּצְטַדֵּק? חֲטָאנוּ, וְעִוְינוּ, וְהִרְשָׁעְנוּ, וּמָרְדְּנוּ. וְסוֹר מִמִּצְוֹתֶיךָ, וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ. לָךְ אֲדֹנָי הַצְדָּקָה, וְלָנוּ בִשְׁתֵּי הַפָּנִים. הִשְׁחָרוּ פָּנֵינוּ מִפָּנֵי אֲשַׁמְתָּנוּ, וְנִכְפַּפָּה קוֹמָתָנוּ מִפָּנֵי עֲוֹנוֹתֵינוּ. אֵין לָנוּ פֶּה לְהַשִּׁיב, וְלֹא מִצַּח לְהָרִים רֹאשׁ. אֱלֹהֵי, בִשְׁתֵּי וְנִכְלַמְתִּי, לְהָרִים אֱלֹהֵי פָנֵי, אֱלֹהֵיךָ. כִּי עֲוֹנוֹתֵינוּ רַבּוּ לְמַעַלָּה רֹאשׁ, וְאֲשַׁמְתָּנוּ גְדֹלָה עַד לַשָּׁמַיִם; אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים. עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה לְמַעַן שְׁמֶךָ, כְּמוֹ שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ עַל יְדֵי נְבִיאֶיךָ, לְמַעַן שְׁמִי אֲאָרִיךְ אִפִּי, וְתִהְלֶתִי אֶחָטָם לָךְ, לְבִלְתִּי הִכְרִיתֶךָ. לֹא לְמַעַנְכֶם אֲנִי עֹשֶׂה, בֵּית יִשְׂרָאֵל, כִּי אִם לְשֵׁם קְדֹשִׁי. לֹא לָנוּ יי, לֹא לָנוּ, כִּי לְשִׁמְךָ, תָּן כְּבוֹד, עַל חֲסִדְךָ, עַל אֱמֶתְךָ. לָמָּה, יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם, אֵיזָה נָא אֱלֹהֵיהֶם? אֲנָא יי, אֵל תָּפֹן, אֵל קָשִׁי הָעַם הַזֶּה, וְאֵל רִשְׁעוֹ וְאֵל חֲטָאוֹ. סֶלַח נָא לַעֲוֹן הָעַם הַזֶּה, כְּגֹדֶל חֲסִדְךָ, וְכַאֲשֶׁר נִשְׁאַתָּה לָעַם הַזֶּה, מִמִּצְרַיִם וְעַד הַנֵּה. לְמַעַן שְׁמֶךָ יי, וְסִלַּחְתָּ לַעֲוֹנֵי כִי רַב הוּא. אֲדֹנָי שְׁמָעָה, אֲדֹנָי סִלַּחָה, אֲדֹנָי הַקְּשִׁיבָה וַעֲשֵׂה, אֵל תֹּאחֲרֵךְ. לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי, כִּי שְׁמֶךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמְּךָ.

כשמגביה פניו מן הקרקע, נהגו העם להתחנן בפסוקים אלו:
וְאֲנַחְנוּ לֹא נִדְעָ מַה נַּעֲשֶׂה, כִּי עָלֶיךָ עֵינֵינוּ. זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יי, וְחֲסִדֶיךָ, כִּי מַעֲוָלָם הֵמָּה. אֵל תִּזְכֹּר לָנוּ עֲוֹנוֹת רֹאשֵׁינִים. מִהֵרָ, יִקְדָּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ, כִּי דָלוּנוּ מְאֹד. קוֹמָה, עֲזָרְתָה לָנוּ - וּפָדְנוּ, לְמַעַן חֲסִדְךָ. יְהִי חֲסִדְךָ יי עִלֵּינוּ, כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ. אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמַר יְהִי, אֲדֹנָי מִי יַעֲמִיד? כִּי עַמְּךָ הִסְלִיחָה, לְמַעַן, תִּנָּרָא. יי הוֹשִׁיעָה - הַמֶּלֶךְ, יַעֲנֵנוּ בַּיּוֹם קָרָאנוּ! כִּי הוּא יִדַּע יִצְרָנוּ, זְכוֹר, כִּי עָפָר אֲנַחְנוּ. עֲזָרְנוּ, אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ. וְהַצִּילָנוּ וְכַפֵּר עַל חֲטָאוֹתֵינוּ, לְמַעַן שְׁמֶךָ.

יְתַגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמִיהָ רַבָּא. הַצִּיבּוֹר עֲוִינוּ: אָמֵן. בַּעֲלָמָא דִּי בְרָא

כרעותיה, וימלך מלכותיה, ויצמח פרקניה, ויקרב משיחיה,
ויפרק עמיה, בחייכון וביומיכון ובחיהון דכל בית ישראל,
בעגלא ובזמן קריב; ואמרו אמן. הציבור עונין: אמן יהא שמיא רבא מברך
לעלמא ולעלמי עלמא. יהא שמיא רבא מברך לעלמא ולעלמי עלמא.
יתברך. הציבור עונין: אמן. ישתבח יתפאר, יתרום יתעלה, יתהדר
יתהלל, ויתנשא שמיא דקדשא בריך הוא. הציבור עונין: אמן. לעילא
לעילא מכל ברکتא שירתא ותשבחתא ונחמתא, דאמרון
בעלמא; ואמרו אמן. הציבור עונין: אמן. תתקבל צלותכון ותתעבד
בעותכון וצלותהון ובעותהון דכל בית ישראל, קדם אבוהון די
בשמיא. יהא שלמא רבא משמיא וסיעתא ופרקנא עליכון ועלנא,
ועל כל קהלהון דישראל. ואמרו אמן. הציבור עונין: אמן. עושה שלום
במרומיו, הוא ברחמיו יעשה שלום על כל ישראל.

ערבית לחול

ברכת קרית שמע וקרית שמע

אם עשר אנשים, כל הציבור יושבין ושליח ציבור יורד לפני התיבה ועומד באמצע הציבור, ואומר:

וְהוּא רְחוּם, יְכַפֵּר עוֹן, וְלֹא יִשְׁחִית, וְהִרְבֵּה לְהַשִּׁיב אָפוֹ, וְלֹא יַעִיר כָּל חַמְתּוֹ.

בְּרַכּוּ אֶת יי הַמְּבָרֵךְ!

הציבור עונין: בְּרוּךְ יי הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד!

מתחיל הש"ץ ופורס על שמע בקול רם, והן עונין "אמן" אחר כל ברכה וברכה. היודע לברך ולקרות קורא עימו עד שמברך המולך בכבודו.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בְּדַבְּרוֹ מַעְרִיב עַרְבִים, בְּחֻכְמָה פּוֹתֵחַ שְׁעָרִים, בְּתַבּוּנָה מְשַׁנֶּה עֵתִים, מַחְלִיף אֶת הַזְּמַנִּים, מְסַדֵּר אֶת הַכּוֹכָבִים בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בְּרַקִּיעַ כְּרֻצּוֹנוֹ. בּוֹרֵא יוֹמָם וְלַיְלָה, גּוֹלֵל אוֹר מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אוֹר, מַעֲבִיר יוֹם וּמַבִּיא לַיְלָה, מְבַדִּיל בֵּין יוֹם לַלַּיְלָה. יי צְבָאוֹת שְׁמוֹ, קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל. בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַמַּעְרִיב עַרְבִים.

אֶהְבֵּת עוֹלָם, יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ אֲהַבֵּת. תּוֹכָה וּמִצּוֹת וְחֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים, אוֹתָם לַמִּדָּת. עַל כֵּן יי אֱלֹהֵינוּ, בְּשִׂכְּבָנוּ וּבְקוּמָנוּ נִשְׁחִי בְּחֻקֵּי רְצוֹנְךָ, וְנִשְׁמַח וְנַעֲלֶז בְּדַבְּרֵי תוֹרָתְךָ, לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאַרְךָ יְמֵינוּ, וּבָהֶם נִהְיָה יוֹמָם וְלַיְלָה. וְאֶהְבֵּתְךָ לֹא תִסּוּר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָם וָעֶד, כִּי הִיא עֲטָרַת רִאשֵׁנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יי, אוֹהֵב אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְעֶד.

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד!

בלחש: בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד.

וְאֶהְבֵּת אֶת יי אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לִבְּךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ וּבְכָל מְאֹדְךָ. וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְךָ הַיּוֹם עַל לִבְּךָ. וְשִׁנְתָּם לְבִנְיָן וְדִפְרַתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשִׂכְּבְךָ וּבְקוּמְךָ. וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל יָדְךָ וְהָיוּ לְטֹטְפֹת בֵּין עֵינֶיךָ. וּכְתַבְתָּם עַל מְזוֹזֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ.

וְהָיָה אִם שָׁמַעַתְּ שְׁמִעוּ אֶל מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם

היום - לאהבה את יי אלהיכם ולעבדו, בכל לבבכם ובכל נפשכם. ונתתי מטר ארצכם בעתו, יורה ומלקוש ואספת דגון ותירשך ויצהרך. ונתתי עשב בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחיתם להם. וחרה אף יי בכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן את יכולה ואבדתם מהרה מעל הארץ הטבה אשר יי נתן לכם. ושמרתם את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אתם לאות על ידכם והיו לטוטפות בין עיניכם. ולמדתם את בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובלקחתך בדרך ובשכבך ובקומך. וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך. למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יי לאבותיכם לתת להם כימי השמים על-הארץ.

ויאמר יי אל משה לאמר. דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם ועשו להם ציצת על כנפי בגדיהם לדרתם ונתנו על ציצת הכנף פתיל תכלת. והיה לכם לציצת וראיתם אתו וזכרתם את כל מצות יי ועשיתם אותם ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זנים אחריהם. למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם קדשים לאלהיכם. אני יי אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים. אני יי אלהיכם.

אמת אמונה כל זאת קים עלינו, כי הוא יי אלהינו ואנחנו ישראל עמו. אמת מלבנו, ואפס זולתו. הפודנו מיד מלכים, הגואלנו מכף עריצים, האל הנפרע לנו מצרינו, המשלם גמול לכל אויבי נפשנו, השם נפשנו בחיים ולא נתן למוט רגלינו, המדריכנו על במות אויבינו, ויגרם קרננו על כל שונאינו. העושה לנו נקמה בפרעה, אותות ומופתים באדמת בני חם, המכה בעברתו כל בכורי מצרים, ויוצא את ישראל מתוכם לחרות עולם. המעביר בננו בין גזרי ים סוף, ואת רודפיהם ואת שונאיהם בתהומות טבע. ראו בנים את גבורתו, והודו ושבחו לשמו. ומלכותו ברצון קבלו עליהם, וענו כלם בשמחה רבה ואמרו, "מי כמכה באלים יי, מי כמכה נאדר בקדש, נורא תהלת, עשה פלא. יי ימלך לעלם ועד!" ונאמר, גאלנו, יי צבאות שמו,

קדוש ישראל. ברוך אתה יי, גאל ישראל.

השכיבנו יי אלהינו לשלום, והעמידנו לחיים ולשלום, ופרס עלינו ספת שלומך, ותקננו בעצה טובה מלפניך. והגן בעדנו ושמרנו, והצילנו מכל דבר רע ומפחד לילה, ושבר השטן מלפנינו ומאחרינו, ושמר צאתנו ובואנו. כי שומרנו ומצילנו אתה. ובצל כנפיך תסתירנו, כדבר שנאמר, הנה לא ינום, ולא יישן, שומר ישראל. ברוך שומר עמו ישראל לעד. ברוך יי לעולם, אמן ואמן. ימלך יי לעולם, אמן ואמן. וירא כל העם, ויפלו על-פניהם, ויאמרו, יי הוא האלהים, יי הוא האלהים. ברוך שם כבודו לעולם. וימלא כבוד יי את כל הארץ. ברוך יי ביום, ברוך יי בלילה, ברוך יי בבקר, ברוך יי בערב. ברוך יי בשכבנו, ברוך יי בקומנו. האל אשר בידו נפשות החיים והמתים, אשר בידו נפש כל-חי, ורוח כל בשר איש. בידך אפקיד רוחי. פדית אותי יי, אל אמת. יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך, באמר לציון, מלך אלהים. יי מלך, יי מלך, יי ימלך לעולם ועד. ברוך אתה יי, המולך בכבודו חי וקים תמיד ימלך לעולם ועד.

ותגדל ויתקדש שמייה רבא. הציבור עונין: אמן. בעלמא די ברך כרעותיה, וימלך מלכותיה, ויצמח פרקניה, ויקרב משיחיה, ויפרק עמיה, בתיכון וביומיכון ובחיייהון דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב; ואמרו אמן. הציבור עונין: אמן יהא שמייה רבא מברך לעלמא ולעלמי עלמא. יהא שמייה רבא מברך לעלמא ולעלמי עלמא. יתברך. הציבור עונין: אמן. ישתבח ותפאר, יתרום יתעלה, יתהדר יתהלל, ויתנשא שמייה דקדשא בריך הוא. הציבור עונין: אמן. לעילא לעילא מכל ברכתא שירתא ותשבחתא ונחתא, דאמירן בעלמא; ואמרו אמן. הציבור עונין: אמן.

תפילת העמידה

המתפלל כורע ארבע פעמים: בברכה ראשונה ("אבות") בתחילה ובסוף, ובהודיה ("מודים") בתחילה ובסוף. וכשהוא כורע, כורע בברוך; וכשהוא זוקף, זוקף בשם.

אדני, שפתי תפתח, ופי, יגיד תהלתך.

ברוך אתה יי, אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב. האל הגדול הגבור והנורא, אל עליון. גומל חסדים טובים וקונה הכל. וזוכר חסדי אבות ומביא

גואל לבני בניהם. מלך רחמן מושיע ומגן. ברוך אתה יי, מגן אברהם.

אתה גבור לעולם אדני, מחיה מתים אתה רב להושיע. משיב הרוח ומוריד הגשם (בימות החמה: ומוריד הטל) מכלכל חיים בחסד. מחיה מתים ברחמים רבים, רופא חולים, וסומך נופלים, ומתיר אסורים, ומקיים אמונתו לישיני עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך, ממית ומחיה? ונאמן אתה, להחיות מתים. ברוך אתה יי, מחיה המתים.

אתה קדוש, ושמך קדוש, וקדושים בכל יום יהללוך, סלה.° ברוך אתה יי, האל הקדוש.

אתה חונן לאדם דעת, ומלמד לאנוש בינה. חננו מאתך דעה, ובינה, והשכל. ברוך אתה יי, חונן הדעת.

השיבנו אבינו לתורתך, וקרבתנו מלכנו לעבודתך, והחזירנו בתשובה שלמה לפניך. ברוך אתה יי, הרוצה בתשובה.

סלח לנו אבינו כי חטאנו, ומחל לנו מלכנו כי פשענו, כי אל טוב וסלח אתה. ברוך אתה יי, חנון ומרבה לסלח.

ראה בענינו, וריבה ריבנו, ומהר לגאלנו, כי אל מלך גואל חזק אתה. ברוך אתה יי, גואל ישראל.

רפאנו יי אלהינו ונרפא, הושיענו ונושעה. והעלה רפואה שלמה לכל תחלואינו, כי אל רופא רחמן אתה. ברוך אתה יי, רופא חולי עמו ישראל.

ברכנו יי אלהינו בכל מעשה ידינו, וברך את שנתנו. ותן טל ומטר על פני האדמה, ושבע את העולם בלוי משובך, ורנה פני תבל מעשר מתנות ידיך. ושמחה והצילה יי אלהינו את השנה הזאת ואת כל מיני תבואתה, מכל מיני משחית ומכל מיני פורענות. ותן לה אחרית ותקנה שבע ושלום וברכה, בשנים הטובות. ברוך אתה יי, מברך השנים.

°בעשרת ימי תשובה אומר: כאמור, ויגבה יי צבאות במשפט, והאל הקדוש נקדש בצדקה. ברוך אתה יי, המלך הקדוש.

°בימות החמה: ברכנו יי אלהינו בכל מעשה ידינו, וברך את שנתנו בטללי רצון ברכה ונדבה, בשנים הטובות. ברוך אתה יי, מברך השנים.

תקע בשופר גדול לחרותנו. ושא נס לקבץ את כל גליותינו
מארבע כנפות הארץ לארצנו. ברוך אתה יי, מקבץ נדחי
עמו ישראל.

השיבה שופטינו כבראשונה, ויועצינו כבתחלה. והסר ממנו יגון
ואנחה, ומלך עלינו אתה לבדך, ברחמים, בצדק, ובמשפט.
ברוך אתה יי, מלך אוהב צדקה ומשפט.

למשפטים אל תהי תקוה. כל המינים כרגע יאבדו, ומלכות זדון
תעקר ותשבר, מהרה בימינו! ברוך אתה יי, שובר אויבים
ומכניע זדים.

על הצדיקים ועל החסידים ועל גרי הצדק, ועל שארית עמך בית
ישראל, יהמו רחמך יי אלהינו. ותן שכר טוב לכל
הבוטחים בשמך באמת, ושים חלקנו עמם. לעולם לא
יבוש, כי בשמך בטחנו, ולישועתך נשענו. ברוך אתה יי,
משען ומבטח לצדיקים.

תשכן בתוך ירושלים עירך באשר דברת, ובנה אותה בגין עולם,
במהרה בימינו! ברוך אתה יי, בונה ירושלים.

את צמח דויד, מהרה תצמיח! וקרנו, תרום בישועתך. ברוך
אתה יי, מצמיח קרן ישועה.

שמע קולנו יי אלהינו, וחוס ורחם עלינו, וקבל ברחמים ורצון
את תפלתנו. מלפניך מלכנו, ריקם אל תשיבנו, כי אתה
שומע תפלת כל פה. ברוך אתה יי, שומע תפלה.

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם שעה, והשב העבודה
לדביר ביתך. ואשי ישראל ותפלתם מהרה באהבה תקבל
ברצון. ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך.

אלהינו ואלהי אבותינו, יעלה ויבוא יגיע יראה ירצה ישמע יפקד יזכר
לפניך זכרוננו, זכרון אבותינו, זכרון ירושלים עירך, זכרון משיח בן דויד
עבדך, זכרון כל עמך בית ישראל, לפניך לפלטה לטובה לחן לחסד
ולרחמים

בפסח: ביום מקרא קדש הזה, ביום מועד חג המצות הזה...

בסוכות: ביום מקרא קדש הזה, ביום מועד חג הסוכות הזה...

בראש חודש: ביום ראש החדש הזה...

רחם בו עלינו ולהושיענו. זכרנו יי אלהינו בו לטובה, פקדנו בו לברכה,
הושיענו בו לחיים, בדבר ישועה ורחמים, חוס וחסנו ורחם עלינו, ומלטנו

בו מכל צרה ויגון, ושמחנו בו שמחה שלמה.
ותרצנו, ותחזינה עינינו בשובך לנך, לציון ברחמים כמאז.
ברוך אתה יי, המחזיר שכינתו לציון.

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו. צור חיינו מגן ישענו,
אתה הוא לדור ודור. נודה לך ונספר תהלתך, על חיינו
המסורין בידיך, על נשמותינו הפקודות לך, על נסיד ונפלאותיך
שבכל עת ועת...

בפורים: על הנסים, ועל הגבורות,
ועל התשועות, שעשית עמנו ועם
אבותינו, בימים ההם בזמן הזה.
בימי מרדכי ואסתר, כשעמד המן
הרע על עמך בית ישראל, ובקש
להשמיד להרג ולאבד את כל
היהודים, מנער ועד זקן, טף ונשים
ביום אחד, ושללם לבוז. ואתה
ברחמך הרבים עמדת להם בעת
צרתם, ודנת את דינם, ורבת את
ריבם, ונקמת את נקמתם. והפרת
את עצתו, וקלקלת את מחשבתו,
והשבות לו גמולו בראשו, ותלו
אותו ואת בניו על העץ. ועשית לך
שם גדול בעולמך, ולעמך ישראל
עשית פלא ונסים. כשם שעשית
עמך פלא ונסים, כך עשה עמנו
נסים וגבורות, בעת ובעונה הזאת.
תמשיך ב"ה טוב כי לא..."

בחנוכה: על הנסים, ועל הגבורות, ועל
המלחמות, ועל התשועות, ועל הפדות,
ועל הפרקו, שעשית עמנו ועם אבותינו,
בימים ההם בזמן הזה. בימי מתתיה בן
יוחנן כוהן גדול חשמןאי ובניו,
כשעמדה מלכות יון הרשעה על עמך
בית ישראל, לבטלם מתורתך,
ולהעבירם מחקי רצונך. ואתה ברחמך
הרבים עמדת להם בעת צרתם, ודנת
את דינם, ורבת את ריבם, ונקמת את
נקמתם. ומסרת גבורים ביד חלשים,
ורבים ביד מעטים, וטמאים ביד
טהורים, ורשעים ביד צדיקים,
ופושעים ביד עושי תורתך. ועשית לך
שם גדול בעולמך, ולעמך ישראל עשית
פלא ונסים. כשם שעשית עמך נסים
וגבורות, כך עשה עמנו נסים וגבורות,
בעת ובעונה הזאת.
תמשיך ב"ה טוב כי לא..."

ערב ובקר וצהרים. הטוב כי לא כלו רחמך, המרחם כי לא תמו
חסדיך. כל החיים יהללו את שמך הגדול, כי טוב האל הטוב.
ברוך אתה יי, הטוב שמך ולך נאה להודות.

שים שלום, טובה, וברכה, חן וחסד, ורחמים, עלינו ועל ישראל
עמך. וברכנו כלנו כאחד, ממאור פניך. כי ממאור פניך נתת
לנו יי אלהינו, תורה וחיים, אהבה וחסד, צדקה ושלום.
וטוב בעיניך לברך את עמך ישראל בכל עת בשלום. ברוך
אתה יי, המברך את עמו ישראל בשלום.
יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך, יי צורי וגאלי.

כשגומר התפילה, כורע ופוסע שלוש פסיעות לאחוריו כשהוא כורע; ונותן שלום
משמאל עצמו, ואחר כך מימין עצמו:

עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עַל כָּל יִשְׂרָאֵל.

אחר כך מגביה ראשו מן הכריעה.

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמִיהַ רַבָּא. הַצִּיבּוֹר עוֹנִין: אָמֵן. בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא
כְּרַעוּתִיה, וַיִּמְלֹךְ מַלְכוּתִיה, וַיִּצְמַח פְּרָקְנִיה, וַיִּקְרַב מְשִׁיחִיה,
וַיִּפְרֹק עַמִּיה, בְּחֵיכּוֹן וּבִיּוֹמִיכּוֹן וּבְחֵייהוֹן דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל,
בְּעֶגְלָא וּבְזֶמֶן קָרִיב; וְאָמְרוּ אָמֵן. הַצִּיבּוֹר עוֹנִין: אָמֵן יְהֵא שְׁמִיהַ רַבָּא מְבָרַךְ
לְעֶלְמָא וּלְעַלְמֵי עֲלַמְיָא. יְהֵא שְׁמִיהַ רַבָּא מְבָרַךְ לְעֶלְמָא וּלְעַלְמֵי עֲלַמְיָא.
יִתְבָּרַךְ. הַצִּיבּוֹר עוֹנִין: אָמֵן. יִשְׁתַּבַּח יִתְפָּאֵר, יִתְרוֹמֵם יִתְעַלֶּה, יִתְהַדָּר
יִתְהַלָּל, וַיִּתְנַשֵּׂא שְׁמִיהַ דְּקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. הַצִּיבּוֹר עוֹנִין: אָמֵן. לְעִילָא
לְעִילָא מְכָל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא וְתִשְׁבַּחְתָּא וְנִחַמְתָּא, דְּאָמִירָן
בְּעֶלְמָא; וְאָמְרוּ אָמֵן. הַצִּיבּוֹר עוֹנִין: אָמֵן. תִּתְקַבֵּל צְלוֹתְכוֹן וְתִתְעַבֵּיד
בְּעוֹתְכוֹן וּצְלוֹתְהוֹן וּבְעוֹתְהוֹן דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, קָדָם אָבוּהוֹן דִּי
בְּשִׁמְיָא. יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מְשִׁמְיָא וְסִיעֵתָא וּפְרָקְנָא עֲלִיכּוֹן וְעֶלְנָא,
וְעַל כָּל קְהֵלְהוֹן דִּישְׂרָאֵל. וְאָמְרוּ אָמֵן. הַצִּיבּוֹר עוֹנִין: אָמֵן. עוֹשֶׂה שְׁלוֹם
בְּמִרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עַל כָּל יִשְׂרָאֵל.

ברכת הלבנה

הרואה לבנה בחידושה מברך:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בְּמֶאֱמָרוֹ בָּרָא שְׁחָקִים,
וּבְרוּחַ פִּיּוֹ כָּל צָבָאִם, חֹק וְזֶמֶן נָתַן לָהֶם שְׁלָא יִשְׁנוּ אֶת
תַּפְקִידָתָם, שְׁשִׁים וּשְׁמֹחִים לַעֲשׂוֹת רָצוֹן קוֹנִיָהֶם, פּוֹעֲלֵי
אֶמֶת שֶׁפְּעֻלָּתָם אֶמֶת. וְלִלְבָנָה אָמַר שְׁתַּתְּחַדֵּשׁ לְהִיּוֹת עֲטָרַת
תַּפְאֶרֶת לַעֲמוּסֵי בֶטֶן, שֶׁהֶם עֲתִידִין לְהִתְחַדֵּשׁ כְּמוֹתָהּ,
וּלְפָאֵר לְיוֹצְרָם עַל כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה יי, מְחַדֵּשׁ
חֲדָשִׁים.

וצריך לברך ברכה זו מעומד, שכל המברך על החודש בזמנו כאילו הקביל פני שכינה.
ואם לא בירך עליו בלילה הראשון, יש לו לברך עליו עד שישה-עשר יום בחודש (עד
שתימלא פגימתו).

קרית שמע על המיטה

כשייכנס אדם למיטתו לישן בלילה מברך:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַמְּפִיל חֲבִלֵי שִׁנָּה עַל עֵינַי,
וּמֵאִיר לְאִישׁוֹן בֵּית עֵין; יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵיךְ יי אֱלֹהֵי, שְׁתַּצִּילֵנִי
מִיָּצָר רָע, וּמִפְּגַע רָע, וְאֵל יִבְהַלּוּנִי חֲלוּמוֹת רָעוֹת וְלֹא

הַרְהוּרִים רָעִים, וְתִהְיֶה מִטְּתִי שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ, וְתַעֲמִידֵנִי
מִמָּנָה לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם, וְהָאִירָה עֵינַי פֶּן אֵישׁן הַמּוֹת; בְּרוּךְ
אַתָּה יי, הַמֵּאִיר לְכָל הָעוֹלָם.

וקורא פרשה ראשונה מקרית שמע:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד!

בלחש: בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד.

וְאַהֲבָתְךָ אֶת יי אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לִבְּךָ וּבְכָל גִּפְשְׁךָ וּבְכָל מְאֹדְךָ.
וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצִוְךָ הַיּוֹם עַל לִבְּךָ.
וְשָׁנַנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבִלְכֹתְךָ בַּדֶּרֶךְ
וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ. וְקִשְׁרָתָם לְאוֹת עַל יָדְךָ וְהָיוּ לְטֹטְפוֹת בֵּין
עֵינֶיךָ. וְכִתְבָתָם עַל מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ.

אם אנסתו שינה, קורא אפילו פסוק ראשון או פסוקי רחמים, ואחר כך יישן.

ערבית לשבת

ברכת קרית שמע וקרית שמע

אם עשר אנשים, כל הציבור יושבין ושליח ציבור יורד לפני התיבה ועומד באמצע הציבור, ואומר:

בְּרַכּוּ אֶת יי הַמְּבָרֵךְ!

הציבור עונין: **בְּרוּךְ יי הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד!**

מתחיל הש"ץ ופורס על שמע בקול רם, והן עונין "אמן" אחר כל ברכה וברכה. היודע לברך ולקרות קורא עימו עד שמברך המולך בכבודו.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בְּדַבְּרוֹ מַעְרִיב עַרְבִים, בְּחִכְמָה פּוֹתַח שְׁעָרִים, בְּתַבּוּנָה מְשַׁנֶּה עֵתִים, מַחְלִיף אֶת הַזְּמַנִּים, מְסַדֵּר אֶת הַכּוֹכָבִים בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בְּרָקִיעַ כְּרֻצּוֹנוֹ. בּוֹרָא יוֹמָם וְלַיְלָה, גּוֹלֵל אוֹר מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אוֹר, מַעֲבִיר יוֹם וּמַבִּיא לַיְלָה, מְבַדִּיל בֵּין יוֹם לַלַּיְלָה. יי צְבָאוֹת שְׁמוֹ, קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל. בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַמַּעְרִיב עַרְבִים.

אֶהְבֵּת עוֹלָם, יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ אֶהְבֵּת. תּוֹרָה וּמִצְוֹת וְחֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים, אוֹתָם לַמִּדָּת. עַל כֵּן יי אֱלֹהֵינוּ, בְּשִׁכְבֵּנוּ וּבְקוּמָנוּ נְשִׁיחַ בְּחֻקֵּי רְצוֹנְךָ, וְנִשְׁמַח וְנַעֲלֶז בְּדַבְּרֵי תוֹרָתְךָ, לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאַרְךָ יָמֵינוּ, וּבָהֶם נִהְיָה יוֹמָם וְלַיְלָה. וְאֶהְבֵּתְךָ לֹא תִסּוּר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָם וָעֶד, כִּי הִיא עֲטָרַת רָאשֵׁינוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יי, אוֹהֵב אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְעֶד.

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד!

בלחש: בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד.

וְאֶהְבֵּת אֶת יי אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לִבְּךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ וּבְכָל מְאֹדְךָ. וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנִי מְצֻוֶּה הַיּוֹם עַל לִבְּךָ. וְשִׁנְתָּם לְבִנְיָן וְדִפְרַתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשִׁכְבְּךָ וּבְקוּמָךְ. וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל יָדְךָ וְהָיוּ לְטֹטְפוֹת בֵּין עֵינֶיךָ. וּכְתַבְתָּם עַל מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ.

וְהָיָה אִם שָׁמַעַתְּ שְׁמִיעוּ אֶל מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם - לְאַהֲבָה אֶת יי אֱלֹהֵיכֶם וּלְעֲבֹדוֹ, בְּכָל לִבְבְּכֶם וּבְכָל נַפְשְׁכֶם. וְנָתַתִּי מִטֶּר אֲרָצְכֶם בְּעֵתוֹ, יוֹרָה וּמִלְקוֹשׁ וְאִסְפַּת דְּגָנְךָ וְתִירְשְׁךָ וַיִּצְהָרְךָ. וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשִׂדְךָ לְבִהֶמְתְּךָ וְאֶכְלֹת

וּשְׁבַעַת הַשָּׁמַיִם לָכֶם פֶּן יִפְתָּה לְבַבְכֶם וְסִרְתֶּם וְעַבַּדְתֶּם
אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם. וְחָרָה אַף יי בְּכֶם וְעָצַר
אֶת הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מָטָר וְהִיאָדְמָה לֹא תִתֵּן אֶת יְבוּלָהּ
וְאֶבְדֶּתֶם מִהָרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יי נָתַן לָכֶם.
וְשִׁמַּתֶּם אֶת דְּבָרֵי אֱלֹהֵי עַל לְבַבְכֶם וְעַל נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם
אֹתָם לְאוֹת עַל יְדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפוֹת בֵּין עֵינֵיכֶם. וְלִמְדֶתֶם
אֹתָם אֶת בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּכֶם בְּבִיתְכֶם וּבְלִכְתְּכֶם בַּדֶּרֶךְ
וּבְשִׁכְבְּכֶם וּבְקוּמְכֶם. וְכִתְבֶתֶם עַל מְזוֹזוֹת בֵּיתְכֶם וּבְשַׁעְרֵיכֶם.
לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וַיְמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁפַּע יי
לְאַבְתִּיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל-הָאָרֶץ.

וַיֹּאמֶר יי אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר. דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל כְּנָפֵי בְגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנִתְּנוּ עַל
צִיצִית הַכֹּהֵן פֶּתִיל תְּכֵלֶת. וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ
וְזָכַרְתֶּם אֶת כָּל מִצְוֹת יי וְעָשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא תִתּוּרוּ אַחֲרֵי
לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם. לְמַעַן
תִּזְכְּרוּ וְעָשִׂיתֶם אֶת כָּל מִצְוֹתַי וְהָיִיתֶם קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם.
אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת
לָכֶם לֵאלֹהִים. אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם.

אַמֶּת אֲמוֹנָה כָּל זֹאת קִיַּם עָלֵינוּ, כִּי הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֲנַחְנוּ
יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ. אַמֶּת מַלְכֵנוּ, וְאַפֶּס זוּלָתוֹ. הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד מַלְכִים,
הַגּוֹאֲלֵנוּ מִכַּף עָרִיצִים, הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ מִצָּרֵינוּ, הַמְשַׁלֵּם גְּמוּלָה
לְכָל אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ, הַשֵּׁם נַפְשֵׁנוּ בַּחַיִּים וְלֹא נָתַן לָמוּט רַגְלֵינוּ,
הַמְדְּרִיכֵנוּ עַל בָּמוֹת אוֹיְבֵינוּ, וְיָרֵם קִרְנֵנוּ עַל כָּל שׁוֹנְאֵינוּ. הַעוֹשֶׂה
לָנוּ נִקְמָה בַּפְּרָעָה, אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים בְּאֲדָמַת בְּנֵי חָם, הַמַּכָּה
בְּעִבְרָתוֹ כָּל בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם, וַיּוֹצֵא אֶת יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם לְחֵרוּת
עוֹלָם. הַמַּעֲבִיר בְּנָיו בֵּין גִּזְרֵי יַם סוּף, וְאֶת רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת
שׁוֹנְאֵיהֶם בְּתַהוֹמוֹת טֶבַע. רָאוּ בְּנִים אֶת גְּבוּרָתוֹ, וְהוֹדּוּ וְשִׁבְּחוּ
לְשִׁמּוֹ. וּמַלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן קִבְּלוּ עָלֵיהֶם, וְעָנוּ כָּלָם בְּשִׁמְחָה רַבָּה
וְאָמְרוּ, "מִי כָמֶכָה בָּאֵלִים יי, מִי כָמֶכָה נֶאֱדָר בְּקֹדֶשׁ, נוֹרָא תַהֲלֵת,
עֹשֶׂה פֶלֶא. יי יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד!" וְנֹאמְרוּ, גִּאֲלֵנוּ, יי צָבָאוֹת שְׁמוֹ,
קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל. בָּרוּךְ אַתָּה יי, גֹּאֵל יִשְׂרָאֵל.

הַשְׁכִּיבֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם, וְהַעֲמִידֵנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם, וּפְרֹס
עָלֵינוּ סִכַּת שְׁלוֹמְךָ, וְתַקְנֵנוּ בַּעֲצָה טוֹבָה מִלִּפְנֶיךָ. וְהִגֵּן בְּעַדֵּנוּ

וְשִׁמְרָנוּ, וְהַצִּילָנוּ מִכָּל דָּבָר רָע וּמִפֶּחַד לֵילָה, וְשִׁבְרֵי הַשָּׁטָן מִלְּפָנֵינוּ
וּמֵאַחֲרֵינוּ, וְשִׁמְרֵ צִאֲתָנוּ וּבִזְיוֹנָנוּ. כִּי שׁוֹמְרָנוּ וּמַצִּילָנוּ אַתָּה. וּבְצֵל
כְּנָפֶיךָ תִּסְתִּירָנוּ, כְּדָבָר שֶׁנֶּאֱמָר, הִנֵּה לֹא יָנוּם, וְלֹא יִישָׁן, שׁוֹמֵר,
יִשְׂרָאֵל. בְּרוּךְ שׁוֹמֵר עִמּוֹ יִשְׂרָאֵל לָעַד. בְּרוּךְ יי לְעוֹלָם, אָמֵן וְאָמֵן.
יְמִלֵּךְ יי לְעוֹלָם, אָמֵן וְאָמֵן. וַיֵּרָא כָּל הָעָם, וַיִּפְּלוּ עַל-פְּנֵיהֶם,
וַיֹּאמְרוּ, יי הוּא הָאֱלֹהִים, יי הוּא הָאֱלֹהִים. בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ
לְעוֹלָם. וַיִּמְלֹא כְבוֹד יי אֶת כָּל הָאָרֶץ. בְּרוּךְ יי בַּיּוֹם, בְּרוּךְ יי
בְּלֵילָה, בְּרוּךְ יי בַּבֶּקֶר, בְּרוּךְ יי בַּעֶרֶב. בְּרוּךְ יי בְּשִׁכְבָּנוּ, בְּרוּךְ יי
בְּקוּמָנוּ. הָאֵל אֲשֶׁר בָּיָדוֹ נִפְשׁוֹת הַחַיִּים וְהַמֵּתִים, אֲשֶׁר בָּיָדוֹ נִפְשׁ
כָּל-חַי, וְרוּחַ כָּל בֶּשֶׂר אִישׁ. בָּיָדְךָ אֶפְקִיד רוּחִי. פְּדִית אֹתִי יי, אֵל
אֱמֶת. יִרְאוּ עֵינֵינוּ וַיִּשְׂמַח לִפְנֵינוּ וְתִגַּל נִפְשָׁנוּ בִּישׁוּעָתְךָ, בְּאָמֹר
לְצִיּוֹן, מֶלֶךְ אֱלֹהֶיךָ. יי מֶלֶךְ, יי מֶלֶךְ, יי יְמִלֵּךְ לְעוֹלָם וָעַד. בְּרוּךְ
אַתָּה יי, הַמוֹלֵךְ בְּכְבוֹדוֹ חַי וְקַיִם תָּמִיד יְמִלֵּךְ לְעוֹלָם וָעַד.

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמִיהָ רַבָּא. הַצִּיּוֹר עוֹנִין: אָמֵן. בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא
כְּרַעוּתִיהָ, וַיְמַלֵּךְ מַלְכוּתִיהָ, וַיַּצְמַח פְּרִקְנִיהָ, וַיִּקְרַב מְשִׁיחִיהָ,
וַיִּפְּרֹק עַמִּיהָ, בְּחַיִּיכוֹן וּבִיּוֹמִיכוֹן וּבְחַיִּיהוֹן דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל,
בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב; וַאֲמָרוּ אָמֵן. הַצִּיּוֹר עוֹנִין: אָמֵן יְהֵא שְׁמִיהָ רַבָּא מְבַרַךְ
לְעֶלְמָא וּלְעַלְמֵי עֻלְמָא. יְהֵא שְׁמִיהָ רַבָּא מְבַרַךְ לְעֶלְמָא וּלְעַלְמֵי עֻלְמָא.
יִתְבָּרַךְ. הַצִּיּוֹר עוֹנִין: אָמֵן. יִשְׁתַּבַּח יִתְפָּאֵר, יִתְרוֹמֵם יִתְעַלֶּה, יִתְהַדָּר
יִתְהַלָּל, וַיִּתְנַשֵּׂא שְׁמִיהָ דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. הַצִּיּוֹר עוֹנִין: אָמֵן. לְעִילָא
לְעִילָא מִכָּל בְּרַכָּתָא שִׁירָתָא וְתִשְׁבַּחְתָּא וְנַחֲמָתָא, דְּאָמִירוֹן
בְּעֶלְמָא; וַאֲמָרוּ אָמֵן. הַצִּיּוֹר עוֹנִין: אָמֵן.

תפילת העמידה

המתפלל כורע ארבע פעמים: בברכה ראשונה ("אבות") בתחילה ובסוף, ובהודיה
("מודים") בתחילה ובסוף. וכשהוא כורע, כורע בברוך; וכשהוא זוקף, זוקף בשם.

אֲדֹנָי, שְׁפֹתַי תִּפְתָּח, וּפִי, יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ.
בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי
יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיוֹן.
גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל. וְזוֹכֵר חֲסָדֵי אֲבוֹת וּמֵבִיא
גּוֹאֵל לְבָנֵי בְּנֵיהֶם. מֶלֶךְ רַחֲמָן מוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בְּרוּךְ אַתָּה יי,
מַגֵּן אַבְרָהָם.

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי, מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ. מְשִׁיב

הרות ומוריד הגשם (בימות החמה: ומוריד הטל) מכלכל חיים
בחסד. מחיה מתים ברחמים רבים, רופא חולים, וסומך
נופלים, ומתיר אסורים, ומקים אמונתו לישני עפר. מי
כמוך בעל גבורות ומי דומה לך, ממית ומחיה? ונאמן אתה,
להחיות מתים. ברוך אתה יי, מחיה המתים.

אתה קדוש, ושמן קדוש, וקדושים בכל יום יהללוך, סלה. ברוך
אתה יי, האל הקדוש.

אתה קדשת את יום השביעי לשמן, תכלית מעשה שמים וארץ.
וברכתו מכל הימים, וקדשתו מכל הזמנים. כאמור,
”ויברך אלהים את יום השביעי, ויקדש אותו, כי בו שבת
מכל מלאסתו, אשר ברא אלהים לעשות.” אלהינו ואלהי
אבותינו, רצה נא במנוחתנו. וקדשנו במצוותיך, ותן חלקנו
בתורתך, ושמח נפשנו בישועתך, ושבחנו משובך, וטהר לבנו
לעבודך באמת. והנחילנו באהבה וברצון שבתות קדשך,
וניחונו בם כל ישראל אוהבי שמך. ברוך אתה יי, מקדש
השבת.

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם שעה, והשב העבודה
לדביר ביתך. ואשי ישראל ותפלתם מהרה באהבה תקבל
ברצון. ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך.

אלהינו ואלהי אבותינו, יעלה ויבוא נגיע יראה ירצה ישמע יפקד יזכר
לפניך וזכרוננו, וזכרון אבותינו, וזכרון ירושלים עירך, וזכרון משיח בן דוד
עבדך, וזכרון כל עמך בית ישראל, לפניך לפלטה לטובה לחן לחסד
ולרחמים...

בפסח: ביום מקרא קדש הזה, ביום מועד חג המצות הזה...

בסוכות: ביום מקרא קדש הזה, ביום מועד חג הסוכות הזה...

בראש חודש: ביום ראש החדש הזה...

רחם בו עלינו ולהושיענו. וזכרנו יי אלהינו בו לטובה, פקדנו בו לברכה,
הושיענו בו לחיים, בדבר ישועה ורחמים, חוס וחסנו ורחם עלינו, ומלטנו
בו מכל צרה ונגון, ושמחנו בו שמחה שלמה.

ותרצנו, ותחזינה עינינו בשובך לנו, לציון ברחמים כמאז.
ברוך אתה יי, המחזיר שכינתו לציון.

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו. צור חיינו מגן ישענו,
אתה הוא לדור ודור. נודה לך ונספר תהלתך, על חיינו המסורין

^oבעשרת ימי תשובה אומר: כאמור, ויגבה יי צבאות במשפט, והאל הקדוש נקדש
בצדקה. ברוך אתה יי, המלך הקדוש.

בִּידֵיךְ, עַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ, עַל נֶסֶיךָ וְנִפְלְאוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת וְעַתָּה...

בחנוכה: על הנסים, ועל הגבורות, ועל המלחמות, ועל התשועות, ועל הפדות, ועל הפרקן, שעשית עמנו ועם אבותינו, בימים ההם בזמן הזה. בימי מתתיה בן יוחנן כוהן גדול חשמןאי ובניו, כשעמדה מלכות יון הרשעה על עמך בית ישראל, לבטלם מתורתך, ולהעבירם מחקי רצונך. ואתה ברחמך הרבים עמדת להם בעת צרתם, ודנת את דינם, ורבת את ריבם, ונקמת את נקמתם. ומסרת גבורים ביד חלשים, ורבים ביד מעטים, וטמאים ביד טהורים, ורשעים ביד צדיקים, ופושעים ביד עושי תורתך. ועשית לך שם גדול בעולמך, ולעמך ישראל עשית פלא ונסים. כשם שעשית עמהם נסים וגבורות, כך עשה עמנו נסים וגבורות, בעת ובעונה הזאת. תמשיך ב"ה טוב כי לא..."

בפורים: על הנסים, ועל הגבורות, ועל התשועות, שעשית עמנו ועם אבותינו, בימים ההם בזמן הזה. בימי מרדכי ואסתר, כשעמד המן הרע על עמך בית ישראל, ובקש להשמיד להרג ולאבד את כל היהודים, מנער ועד זקן, טף ונשים ביום אחד, ושללם לבז. ואתה ברחמך הרבים עמדת להם בעת צרתם, ודנת את דינם, ורבת את ריבם, ונקמת את נקמתם. והפרת את עצתו, וקלקלת את מחשבתו, והשבות לו גמולו בראשו, ותלו אותו ואת בניו על העץ. ועשית לך שם גדול בעולמך, ולעמך ישראל עשית פלא ונסים. כשם שעשית עמהם נסים וגבורות, בעת ובעונה הזאת. תמשיך ב"ה טוב כי לא..."

עָרַב וּבָקֵר וְצָהָרִים. הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ, הַמֵּרַחֵם כִּי לֹא תָמוּ חֲסָדֶיךָ. כָּל הַחַיִּים יִהְיוּ אֶת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל, כִּי טוֹב הָאֵל הַטּוֹב. בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַטּוֹב שִׁמְךָ וְלֵךְ נָא לַהוֹדוֹת.

שִׁים שְׁלוֹם, טוֹבָה, וּבִרְכָּה, חַן וְחֶסֶד, וְרַחֲמִים, עָלֵינוּ וְעַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ. וּבִרְכָּנוּ כָּלְנוּ כָּאֶחָד, מִמָּאוֹר פָּנֶיךָ. כִּי מִמָּאוֹר פָּנֶיךָ נִתַּת לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ, תּוֹרָה וְחַיִּים, אֶהְבָּה וְחֶסֶד, צְדָקָה וְשְׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת בְּשְׁלוֹם. בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם. יְהִיו לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ, יי צוּרֵי וְגֹאֲלֵי.

כשגומר התפילה, כורע ופוסע שלוש פסיעות לאחוריו כשהוא כורע; ונותן שלום משמאל עצמו, ואחר כך מימין עצמו:

עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עַל כָּל יִשְׂרָאֵל. אחר כך מגביה ראשו מן הכריעה.

ברכה מעין השבע

בלילי שבתות השייך חוזר ומתפלל (בקול רם) ברכה אחת מעין שבע:
 בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק
 וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיוֹן. קוֹנֵה
 בְּרַחֲמֵי שָׁמַיִם וָאָרֶץ, גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל. מִגֵּן
 אֲבוֹת בְּדַבָּרוֹ, מַחֲיֶה מֵתִים בְּמֵאֲמָרוֹ, הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ שְׁאִין
 כְּמוֹהוּ. הַמְנִיחַ לַעֲמּוֹ בַּשַּׁבָּת קִדְּשׁוֹ, כִּי בָּס רָצָה לְהַנִּיחַ לָהֶם.
 לִפְנֵינוּ נַעֲבֹד בִּירְאָה וּפֶחַד, וְנוֹדֶה לְשִׁמּוֹ בְּכָל יוֹם תָּמִיד, מֵעוֹן
 הַבְּרָכוֹת. אֲדוֹן הַשְּׁלוֹם, מְבָרֵךְ הַשְּׁבִיעִי, וּמְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת,
 וּמְנִיחַ בַּקְּדֻשָּׁה לָעַם מִדְּשָׁנֵי עֲנָג, זָכָר לַמַּעֲשֶׂה בְּרֵאשִׁית.
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, רָצָה נָא בְּמִנוּחָתֵנוּ. וְקִדְּשָׁנוּ
 בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְתֵן חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ, וְשִׂמַּח נַפְשָׁנוּ בִּישׁוּעָתְךָ,
 וְשַׁבְּעֵנוּ מִטּוֹבְךָ, וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעִבְדְּךָ בְּאַמֶּת. וְהַנְחִילֵנוּ בְּאַהֲבָה
 וּבְרַצּוֹן שַׁבָּתוֹת קִדְּשֶׁךָ, וְיִנוּחוּ בָּס כָּל יִשְׂרָאֵל אוֹהֲבֵי שְׁמֶךָ.
 בְּרוּךְ אַתָּה יי, מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת.

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמִיהָ רַבָּא. הַצִּיבוֹר עוֹנִין: אָמֵן. בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא
 כְּרַעוּתִיהָ, וְיִמְלֵךְ מַלְכוּתִיהָ, וְיַצְמַח פְּרֻקְנִיהָ, וְיִקְרַב מְשִׁיחִיהָ,
 וְיַפְרֹק עַמִּיהָ, בְּחֵיכּוֹן וּבִיוֹמִיכּוֹן וּבְחַיִּיהוֹן דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל,
 בְּעִגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב; וְאָמְרוּ אֲמֵן. הַצִּיבוֹר עוֹנִין: אָמֵן יְהֵא שְׁמִיהָ רַבָּא מְבַרֵךְ
 לְעֶלְמָא וּלְעַלְמֵי עֻלְמִיָּא. יְהֵא שְׁמִיהָ רַבָּא מְבָרֵךְ לְעֶלְמָא וּלְעַלְמֵי עֻלְמִיָּא.
 יִתְבָּרֵךְ. הַצִּיבוֹר עוֹנִין: אָמֵן. יִשְׁתַּבַּח יִתְפָּאֵר, יִתְרוֹמֵם יִתְעַלֶּה, יִתְהַדָּר
 יִתְהַלָּל, וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמִיהָ דְּקִדְּשָׁא בְּרִיךְ הוּא. הַצִּיבוֹר עוֹנִין: אָמֵן. לְעִילָא
 לְעִילָא מְכָל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא וְתַשְׁבַּחְתָּא וְנַחֲמָתָא, דְּאֲמִיכוֹן
 בְּעֶלְמָא; וְאָמְרוּ אֲמֵן. הַצִּיבוֹר עוֹנִין: אָמֵן. תִּתְקַבֵּל צְלוֹתְכוֹן וְתִתְעַבֵּיד
 בְּעוֹתְכוֹן וּצְלוֹתְהוֹן וּבְעוֹתְהוֹן דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, קִדְּם אֲבוּהוֹן דִּי
 בְּשִׁמְיָא. יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מְשִׁמְיָא וְסִיעֵתָא וּפְרֻקְנָא עֲלִיכוֹן וְעִלָּנָא,
 וְעַל כָּל קְהֵלְהוֹן דִּישְׂרָאֵל. וְאָמְרוּ אֲמֵן. הַצִּיבוֹר עוֹנִין: אָמֵן. עוֹשֶׂה שְׁלוֹם
 בְּמִרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עַל כָּל יִשְׂרָאֵל.

סדר הקידוש לליל שבת וימים טובים

בשבת, מנהג פשוט בכל ישראל לקרות בתחילה:

וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צָבָאָם. וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
מְלֶאכֶתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה, וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְכַל מְלֶאכֶתוֹ אֲשֶׁר
עָשָׂה. וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ, כִּי בּוֹ שָׁבַת
מְכַל מְלֶאכֶתוֹ אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת.

ואחר כך מברך:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן.

ואחר כך מקדש:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְרָצָה
בָּנוּ. וְשָׁבַת קִדְּשׁוֹ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן הִנְחִילָנוּ, זְכוֹרֹן לַמַּעֲשֵׂה
בְּרֵאשִׁית. תַּחֲלָה לְמִקְרָאֵי קִדְּשׁ, זְכוֹר לִיצִיאַת מִצְרָיִם. כִּי
בָנוּ בְּחֵרֶת וְאוֹתָנוּ קִדְּשָׁתָּ מְכַל הָעַמִּים. וְשָׁבַת קִדְּשָׁתָּ בְּאַהֲבָה
וּבְרָצוֹן הִנְחִילָתָנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְקַדֵּשׁ הַשָּׁבַת.

ביום טוב מקדש:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ מְכַל עַם, וְרוֹמְמָנוּ
מְכַל לְשׁוֹן, בָּחַר בָּנוּ וַיַּגְדִּילָנוּ, רָצָה בָנוּ וַיִּפְאֲרֵנוּ; וַתֵּתֵן לָנוּ יי
אֱלֹהֵינוּ (בשבת: שָׁבַת קִדְּשׁוֹ) בְּאַהֲבָה, מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חַגִּים
וְזִמְנִים לְשִׂשׁוֹן, אֶת יוֹם טוֹב מְקַרָּא קִדְּשׁ הַזֶּה, אֶת יוֹם...

בפסח: חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה, זְמַן חֵירוּתָנוּ...

בשבועות: חַג הַשְּׁבוּעוֹת, זְמַן מִתֵּן תּוֹרָתָנוּ...

בסוכות ושי"ע: חַג הַסֻּכּוֹת, זְמַן שְׂמִחָתָנוּ...

...בְּאַהֲבָה, זְכוֹר לִיצִיאַת מִצְרָיִם: כִּי בָנוּ בְּחֵרֶת וְאוֹתָנוּ
קִדְּשָׁתָּ מְכַל הָעַמִּים, וּמוֹעֲדֵי קִדְּשָׁתָּ בְּשִׂמְחָה וּבְשִׂשׁוֹן
הִנְחִילָתָנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְקַדֵּשׁ (בשבת: הַשָּׁבַת ו) יִשְׂרָאֵל
וְהַזִּמְנִים.

שׁוֹתָה מְלֹא לֹגְמִי, וּמִשְׁקָה כָּל בְּנֵי חֲבוּרָה אַחֵר כֵּךְ נוֹטֵל יָדָיו, וּמְבַרֵּךְ הַמוּצִיא וְאוֹכֵל.

שחרית לשבת

שירי זמרה

קודם שיתחילו פסוקי הזמירות, נהגו העם לקרות מזמור זו:
 מזמור שיר ליום השבת. טוב להודות ליהוה, ולזמר לשמך עליון.
 להגיד בבקר חסדך, ואמונתך בלילות. עלי עשור ועלי נבל, עלי
 הגיון בכנור. כי שמחתני יי בפעלך, במעשי ידיך ארנן. מה גדלו
 מעשיך יי, מאד עמקו מחשבתך. איש בער לא ידע, וכסיל לא
 יבין את זאת. בפרח רשעים כמו עשב ויציצו כל פעלי און,
 להשמדם עדי עד. ואתה מרום לעלם יי. כי הנה איביך יי כי הנה
 איביך יאבדו, יתפרדו כל פעלי און. ותהם כראים קרני, בלתי
 בשמן רענן. ותבט עיני בשורי, בקמים עלי מרעים תשמענה
 אזני. צדיק פתמר יפרח, כארז בלבנון ישגה. שתולים בבית יי,
 בחצרות אלהינו יפריחו. עוד ינובון בשיבה, דשנים ורעננים יהיו.
 להגיד כי ישר יי, צורי ולא עולתה בו.

ברוך שאמר, והיה העולם - ברוך הוא.
 ברוך אומר ועושה.
 ברוך גוזר ומקים.
 ברוך מרחם על הארץ.
 ברוך מרחם על הבריות.
 ברוך מעביר אפלה ומביא אורה.
 ברוך משלם שכר טוב ליראיו.
 ברוך שאין לפניו, לא עולה ולא שכיחה, לא כזב ולא מרמה, לא
 משוא פנים ולא מקח שחד.
 ברוך אל חי לעד, וקים לנצח.
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, האל המהלל בפי עמו, משבח
 ומפאָר בלשון כל חסידיו ועבדיו. ובשירי דויד בן ישי עבדך
 משיחך נהללך יי אלהינו בשבחו ובזמרו, נודך נשבחך
 נפאָרך נרוממך נמליכך נזכיר שמך מלכנו אלהינו יחד.
 יחיד חי העולמים, משבח ומפאָר עדי עד שמו.
 ברוך אתה יי, מלך מהלל בתשבחות.

יהי כבוד יי לעולם, ישמח יי במעשיו. יהי שם יי מברך, מעתה
 ועד עולם. ממזרח שמש עד מבואו, מהלל שם יי. רם על כל גוים

י, על השמים כבודו. יי שמך לעולם, יי זכרך לדור ודור. יי בשמים הכין כסאו, ומלכותו בכל משלה. ישמחו השמים ותגל הארץ, ויאמרו בגוים יי מלך. יי מלך, לעלם ועד. יי מלך עולם ועד, אבדו גוים מארצו. יי הפיר עצת גוים, הניא מחשבות עמים. עצו עצו ותפר, דברו דבר ולא יקום - כי עמנו אל. רבות מחשבות בלב איש, ועצת יי היא תקום. עצת יי לעולם תעמד, מחשבות לבו לדור ודור. כי הוא אמר ויהי, הוא צוה ויעמד. כי בחר יי בציון, אנה למושב לו. כי יעקב בחר לו זה, ישראל לסגלתו. כי לא יטש יי עמו, ונחלתו לא יעזב. והוא רחום, יכפר עון, ולא ישחית. והרבה להשיב אפו, ולא יעיר כל חמתו. יי הושיעה - המלך יעננו ביום קראנו. אשרי יושבי ביתך, עוד יהללך סלה. אשרי העם שפכה לו, אשרי העם שיי אלהיו.

תהלה לדוד :

אֲרוֹמְמֶךָ אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ, וְאֶבְרַכְּהָ שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד.
בְּכָל יוֹם אֶבְרַכְּךָ, וְאֶהַלְלָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד.
גָּדוֹל יי וּמַהֲלֵל מְאֹד, וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֶקֶר.
דֹּר לְדֹר יִשְׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ, וְגִבּוֹרֶיךָ יִגְדֹּדוּ.
הַדָּר כְּבוֹד הוֹדֶךָ, וְדַבְּרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה.
וְעִזּוֹ נִוְרָאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ, וְגִדְלֶתְךָ אֶסְפְּרֶנָּה.
זָכַר רַב טוֹבְךָ יִבְיָעוּ, וְצִדְקֶתְךָ יִרְנְנוּ.
חֲנוּן וְרַחוּם יי, אַרְךְּ אֲפִים וְגִדְל חֶסֶד.
טוֹב יי לְכָל, וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו.
יִזְדוֹךְ יי כָּל מַעֲשֶׂיךָ, וְחִסְדֶּיךָ יִבְרַכּוּכָה.
כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמְרוּ, וְגִבּוֹרֶתְךָ יִדְּבֶרוּ.
לְהוֹדִיעַ לְבָנֵי הָאָדָם גִּבּוֹרֶתוֹ, וְכְבוֹד הַדָּר מַלְכוּתוֹ.
מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עֲלָמִים, וּמִמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל דֹּר וָדֹר.
סוֹמֵךְ יי לְכָל הַנִּפְלִים, וְזוֹקֵף לְכָל הַכְּפוּפִים.
עֵינֵי כָל אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ, וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ.
פּוֹתֵחַ אֶת יָדְךָ, וּמַשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רְצוֹן.
צַדִּיק יי בְּכָל דְּרָכָיו, וְחֹסֵיד בְּכָל מַעֲשָׂיו.
קָרוֹב יי לְכָל קֹרְאָיו, לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ בְּאַמֶּת.
רְצוֹן יִרְאִיו יַעֲשֶׂה, וְאֶת שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וַיּוֹשִׁיעֵם.
שׁוֹמֵר יי אֶת כָּל אֲהָבָיו, וְאֶת כָּל הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד.
תַּהַלֵּת יי יִדְּבַר פִּי, וַיְבָרֶךְ כָּל בָּשָׂר שֵׁם קִדְשׁוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד.

הַלְלוּיָהּ! הַלְלִי נַפְשִׁי אֶת יי. אֶהְלֶלָה יי בְּחַיִּי, אֲזַמְּרָה לֵאלֹהֵי
בְּעוֹדִי. אֵל תִּבְטְחוּ בְּנִדְיָבִים, בְּבֶן אָדָם שָׁאִין לוֹ תְּשׁוּעָה.
תִּצַּא רוּחוֹ יֹשֵׁב לְאֲדָמָתוֹ, בַּיּוֹם הַהוּא אֲבָדוֹ עֲשֵׂתִנְתִּיו.
אֲשֶׁרִי שָׁאֵל יַעֲקֹב בְּעֶזְרוֹ, שִׁבְרוּ עַל יי אֱלֹהֵיו. עֲשֵׂה שָׁמַיִם
וָאָרֶץ, אֶת הַיָּם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם - הַשְׁמֵר אֶמֶת לְעוֹלָם.
עֲשֵׂה מִשְׁפָּט לְעֹשׂוֹקִים, נָתַן לֶחֶם לָרַעֲבִים - יי מִתִּיר
אֲסוּרִים. יי פָּקַח עֵינָיו, יי זָקַף כְּפוֹפִים, יי אֲהַב צַדִּיקִים.
יי שָׁמַר אֶת גֵּרִים, יִתּוֹם וְאַלְמָנָה יַעֲזֹדֵד - וְדָרַךְ רְשָׁעִים
יַעֲנֶה. יִמְלֹךְ יי לְעוֹלָם, אֱלֹהֵיךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר. הַלְלוּיָהּ!

הַלְלוּיָהּ! כִּי טוֹב זָמְרָה אֱלֹהֵינוּ, כִּי נָעִים נָאוֹה תִּהְלָה. בּוֹנֵה
יְרוּשָׁלַם יי, נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל יִכְנֹס. הִרְפָּא לְשִׁבּוּרֵי לֵב, וּמְחַבֵּשׁ
לְעֶצְבוֹתָם. מוֹנֵה מִסְפָּר לְכוֹכָבִים, לְכֹלָם שְׁמוֹת יִקְרָא. גְּדוֹל
אֲדוֹנֵינוּ וְרַב כֹּחַ לְתַבּוּנָתוֹ אִין מִסְפָּר. מְעוֹדֵד עֲנוּיִם יי
מִשְׁפִּיל רְשָׁעִים עַדִּי אָרֶץ. עָנּוּ לִיהוָה בְּתוֹדָה, זָמְרוּ לֵאלֹהֵינוּ
בְּכִנּוֹר. הַמְכִּסָּה שָׁמַיִם בְּעָבִים, הַמְכִּין לָאָרֶץ מָטָר,
הַמְצַמִּיחַ הָרִים חֲצִיר. נוֹתַן לְבִהמָה לַחֲמָה, לְבָנִי עֹרֵב אֲשֶׁר
יִקְרָאוּ. לֹא בְּגִבוּרַת הַסּוּס יִחַפֵּץ, לֹא בְּשׁוֹקֵי הָאִישׁ יִרְצָה.
רוֹצֵה יי אֶת יִרְאָיו, אֶת הַמִּיחָלִים לַחֲסִדּוֹ. שִׁבְחֵי יְרוּשָׁלַם
אֶת יי, הַלְלִי אֱלֹהֵיךְ צִיּוֹן. כִּי חֲזַק בְּרִיחֵי שְׁעָרֶיךָ, בִּרְךְ בְּנִיךְ
בְּקִרְבֶּךָ. הַשֵּׁם גְּבוּלֶךָ שָׁלוֹם, חֶלֶב חֲסִידִים יִשְׂבִּיעֶךָ. הַשְׁלַח
אֲמָרְתוֹ אָרֶץ, עַד מִהֲרָה יָרוּץ דְּבָרוֹ. הִנֵּתָן שֶׁלֶג כַּצֶּמֶר, כַּפּוֹר
כַּאֲפֹר יִפְזֹר. מִשְׁלִיךְ קֶרְחוֹ כְּפִתִּים, לִפְנֵי קֶרְתוֹ מִי יַעֲמֵד.
יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וַיִּמָּסֶם, יֹשֵׁב רוּחוֹ יִזְלוּ מֵיָם. מִגִּיד דְּבָרוֹ
לְיַעֲקֹב, חֲקִיו וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל. לֹא עֲשֵׂה כֵן לְכָל גּוֹי,
וּמִשְׁפָּטִים בֶּל יִדְעוּם. הַלְלוּיָהּ!

הַלְלוּיָהּ! הִלְלוּ אֶת יי מִן הַשָּׁמַיִם, הִלְלוּהוּ בַּמְרוֹמִים. הִלְלוּהוּ כָּל
מַלְאָכָיו, הִלְלוּהוּ כָּל צַבָּאוֹ. הִלְלוּהוּ שֶׁמֶשׁ וְיָרֵחַ, הִלְלוּהוּ כָּל
כוֹכָבֵי אוֹר. הִלְלוּהוּ שָׁמַי הַשָּׁמַיִם, וְהַמַּיִם אֲשֶׁר מַעַל
הַשָּׁמַיִם. יִהְלְלוּ אֶת שֵׁם יי, כִּי הוּא צוּה וְנִבְרָאוּ. וַיַּעֲמִידֵם
לְעַד לְעוֹלָם, חֵק נָתַן וְלֹא יַעֲבוֹר. הִלְלוּ אֶת יי מִן הָאָרֶץ,
תַּנִּינִים וְכָל תַּהֲמוֹת. אִשׁ וּבֶרֶד שֶׁלֶג וְקִיטוֹר, רוּחַ סַעֲרָה
עֲשֵׂה דְבָרוֹ. הַהָרִים וְכָל גְּבְעוֹת, עֵץ פְּרִי וְכָל אֲרָזִים. הַחֲתִיָּה
וְכָל בְּהֵמָה, רֶמֶשׂ וְצִפּוֹר כָּנָף. מַלְכֵי אָרֶץ וְכָל לְאֻמִּים, שָׂרִים

וְכָל שְׁפָטֵי אֶרֶץ. בַּחֲוָרִים וְגַם בַּתּוֹלוֹת, זִקְנִים עִם נְעָרִים.
יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יי, כִּי נִשְׁגָּב שְׁמוֹ לְבָדוֹ - הוֹדוּ עַל אֶרֶץ
וְשָׁמַיִם. וַיָּרֶם קֶרֶן לַעֲמוֹ תְהַלֵּה לְכָל חֲסִידָיו, לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל
עִם קָרְבּוֹ. הַלְלוּיָהּ!

הַלְלוּיָהּ! שִׁירוּ לַיהוָה שִׁיר חֲדָשׁ, תְּהַלְתּוּ בְּקֹהֶל חֲסִידִים. יִשְׁמַח
יִשְׂרָאֵל בְּעֲשָׂיו, בְּנֵי צִיּוֹן יִגִּילוּ בְּמַלְכָּם. יְהַלְלוּ שְׁמוֹ בְּמַחֲוֹל,
בַּתָּף וְכִנּוֹר יִזְמְרוּ לוֹ. כִּי רוֹצָה יי בַּעֲמוֹ, יִפְאֵר עַנּוּיִם
בִּישׁוּעָה. יַעֲלִזוּ חֲסִידִים בְּכָבוֹד, יִרְנְנוּ עַל מִשְׁכָּבוֹתָם.
רוֹמְמוֹת אֵל בְּגִרוֹנָם, וְחָרֵב פִּיפְיוֹת בִּיָּדָם. לַעֲשׂוֹת נִקְמָה
בַּגּוֹיִם, תּוֹכַחוֹת בְּלֶאֱמִים. לְאַסֹּר מַלְכֵיהֶם בְּזָקִים,
וְנִכְבְּדֵיהֶם בְּכַבְלֵי בְרָזָל. לַעֲשׂוֹת בָּהֶם מִשְׁפָּט כְּתוֹב, הַדָּר
הוּא לְכָל חֲסִידָיו. הַלְלוּיָהּ!

הַלְלוּיָהּ! הָלְלוּ אֵל בְּקֹדֶשׁוֹ, הַלְלוּהוּ בִּרְקִיעַ עִזּוֹ.
הַלְלוּהוּ בַּגְּבוּרָתוֹ, הַלְלוּהוּ כָּרֵב גִּדְלוֹ.
הַלְלוּהוּ בַּתְּקֵעַ שׁוֹפָר, הַלְלוּהוּ בַּנִּבֵּל וְכִנּוֹר.
הַלְלוּהוּ בַּתָּף וּמַחֲוֹל, הַלְלוּהוּ בַּמִּנִּים וְעִגְב.
הַלְלוּהוּ בַּצִּלְצָלִי שְׁמַע, הַלְלוּהוּ בַּצִּלְצָלִי תְרוּעָה.
כָּל הַנְּשָׁמָה תְהַלֵּל יְהוָה. הַלְלוּיָהּ!

בְּרוּךְ יי לַעֲוֹלָם, אָמֵן וְאָמֵן.
יְמַלֵּךְ יי לַעֲוֹלָם, אָמֵן וְאָמֵן.
וַיְבָרֶךְ דָּוִיד אֶת יי לְעֵינֵי כָּל הַקָּהֵל, וַיֹּאמֶר דָּוִיד: בְּרוּךְ אַתָּה יי
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲבִינוּ, מַעֲוֹלָם וְעַד עוֹלָם. לָךְ יי הַגְדֵּלָה וְהַגְּבוּרָה
וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנִּצָּח וְהַהוֹד, כִּי כָּל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ. לָךְ יי הַמַּמְלָכָה,
וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכָל לְרֹאשׁ. וְהַעֲשֵׂר וְהַכְּבוֹד מְלַפֵּינֶךָ, וְאַתָּה מוֹשֵׁל
בְּכָל. וּבִידָךְ כֹּחַ וְגְבוּרָה, וּבִידָךְ לַגְדֵּל וּלְחִזָּק לְכָל. וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ
מוֹדִים אֲנִיחֵנוּ לָךְ, וּמְהַלְלִים לְשֵׁם תְּפָאֶרְתֶּךָ. וַיְבָרְכוּ שֵׁם כְּבוֹדָךְ,
וּמְרוֹמָם עַל כָּל בְּרָכָה וְתַהֲלָה.

נִשְׁמַת כָּל חַי תְּבָרֶךְ אֶת שְׁמֶךָ, יי אֱלֹהֵינוּ. וְרוּחַ כָּל בָּשָׂר לָךְ תְּפָאֵר,
וּתְרוּמָם אֶת זִכְרֶךָ מְלַכְנוּ תָּמִיד. לְדוֹר וָדוֹר מַעֲוֹלָם וְעַד עוֹלָם,
אַתָּה הוּא הָאֵל וּמַבְלַעְדֶּיךָ אֵין אֱלֹהִים, וְאֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל
וּמוֹשִׁיעַ בְּכָל עֵת צָרָה וְצוּקָה אֵלֹא אַתָּה. פּוֹדָה וּמַצִּיל וּמַפְרִיֵּס
וּמַרְחֵם, אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל הַבְּרִיּוֹת. אֲדוֹן הַתּוֹלְדוֹת הַמְהַלֵּל בַּתְּשַׁבְּחוֹת,
הַמְּנַהִיג עוֹלָמוֹ בַּחֲסֵד וּבִרְיוּתוֹ בְּרַחֲמִים רַבִּים. וַיְהִי אֱלֹהִים

אמת, לא ינום ולא יישן. המעורר ישנים המקיץ רדומים, סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים, לך אנחנו מודים. ואלו פינו מלא שירה כים, ולשוננו רנה כהמון גליו, ושפתותינו שבח כמרחבי הרקיע ועינינו מאירות כשמש וכירח, וידינו פרוסות כנשרי שמים, ורגלינו קלות כאילות - אין אנו מספיקין להודות לך "אלהינו, ולברך את שמך מלכנו, על אחת מאלף אלפי אלפים, ורוב רבבי רבבות, פעמים הטובות שעשית עמנו ועם אבותינו, מלפנים ועד הנה. ממצרים גאלתנו "אלהינו, מבית עבדים פדיתנו. ברעב זנתנו, ובשבע כלכלתנו, ומחרב הצלתנו, מדבר מלסתנו, ומחללים רעים רבים דליתנו. ועד הנה עזרנו רחמך, ולא עזבונו חסדיך. על כן אברים שפלגת בנו, ורוח ונשמה שנפחת באפינו, ולשון אשר שמת בפינו - הן הן יודו ויברכו את שמך "אלהינו, על רב נסי פלאיך. כי כל פה לך יודה, וכל לשון לך תשבח, וכל עין לך תצפה, וכל ברך לך תכרע, וכל קומה לפניך תשתחוה, וכל הלכות ייראו, והקרבים והכליות יזמרו לשמך. כדבר שנאמר, "כל עצמותי תאמרנה, "מי כמוך. מציל אני מחזק ממנו, אני ואביון מגזלו." ונאמר, "רננו צדיקים ביהוה, לישרים נאווה תהלה." בפי ישרים תתרום, ובדברי צדיקים תתברך, ובלשון כל חסידים תתקדש, ובקרוב קדושים תתהלל. ובמקהלות רבבות עמך כל בית ישראל, יתפאר שמך "אלהינו. שכן חובת כל היצורים לפניך "אלהינו, להודות, להלל, לשבח, לפאר, לרומם, לגדל, ולהדר על כל דברי זמירות, שירות, תשבחות דויד בן ישי עבדך משיחך. ישתבח שמך לעד מלכנו, המלך הגדול והקדוש בשמים ובארץ. כי לך נאה "אלהינו, שיר ושבח, הלל וזמרה, ברכות והודיות; גדלה תהלה ותפארת, עז מלכות וממשלה, נצח וגבורה, מעתה ועד עולם. ברוך אתה "אלהינו מלך העולם, מלך גדול התשבחות, אל ההודיות, אדון כל המעשים, הבוחר בשרי זמרה, חי העולמים.

ברכת קרית שמע וקרית שמע

אם עשר אנשים, כל הציבור יושבין ושליח ציבור יורד לפני התיבה ועומד באמצע הציבור, ואומר:

יתגדל ויתקדש שמייה רבא. הציבור עונין: אמן. בעלמא די ברא

כרעוניה, וימלך מלכותיה, ויצמח פרקניה, ויקרב משיחיה, ויפרק עמיה, בחייכון וביומיכון ובחיייהון דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב; ואמרו אמן. הציבור עונין: אמן יהא שמיה רבא מברך לעלמא ולעלמי עלמא. יהא שמיה רבא מברך לעלמא ולעלמי עלמא. יתברך. הציבור עונין: אמן. ישתבח יתפאר, יתרום יתעלה, יתהדר יתהלל, ויתנשא שמיה דקדשא בריך הוא. הציבור עונין: אמן. לעילא לעילא מכל ברכתא שירתא ותשבחתא ונחמתא, דאמירו בעלמא; ואמרו אמן. הציבור עונין: אמן.

השייץ אומר:

ברכו את יי המברך!

הציבור עונין: ברוך יי המברך לעולם ועד!

מתחיל השייץ ופורס על שמע בקול רם, והן עונין "אמן" אחר כל ברכה וברכה. היודע לברך ולקרות קורא עימו עד שמברך גאל ישראל.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, יוצר אור ובורא חשך עושה שלום ובורא את הכל. המאיר לארץ ולדרין עליה, המחפש בכל יום תמיד מעשה בראשית. מה רבו מעשיך יי, כלם בחכמה עשית מלאה הארץ קניינך. המלך המרום שמו לבדו מאז, המשבח המפאר המתנשא וטוב מימות עולם. אלהי עולם מלכנו, ברחמיך הרבים רחם עלינו, אדון עזנו צור משגבנו, מגן ישענו משגב בעדנו. אל ברוך גדול דעה התקין ופעל זהרי חמה, טוב יצר כבוד לשמו, מאורות נתן סביבות עזו, פנות צבאות קדושים רוממי שדי תמיד יספרו לאל קדשתו. תתברך יי אלהינו, בשמים ממעל ועל הארץ מתחת, ועל כל שבח מעשה ידך, ומאורות אשר יצרת - הם יפארוך, סלה! תתברך לעד צורנו, מלכנו, גואלנו, בורא קדושים. ישתבח שמך לעד מלכנו, יוצר משרתים, אשר משרתיו עומדים ברום עולם, משמיעים את קולם יחד בדברי אלהים חיים ומלך עולם. כלם אהובים, כלם ברורים, כלם גבורים, עושים באימה רצון קוניהם באהבה. וכלם מקבלים עליהם על מלכות שמים זה מזה, ונותנים רשות זה לזה להקדיש לצורם בנחת רות בשפה ברוכה, ובנעימה טהורה. כלם כאחד עונים ביראה, ואומרים, "קדוש קדוש קדוש יי צבאות, מלא כל הארץ כבודו!" והאופנים וחיות הקדש, יחד מתנשאים לעמתם. משבחים ואומרים, "ברוך כבוד יי ממקומו!" לאל ברוך נעימות יתנו, למלך אל חי וקיים זמירות

יאמרו ותשבחות ישמיעו, כי הוא לבדו פועל גבורות עושה חדשות זורע צדקות מצמיח ישועות, אדון נפלאות מחדש בכל יום תמיד מעשה בראשית. כאמור, לעשה, אורים גדלים, כי לעולם חסדו, התקנת מאורות לשמח עולם. ברוך אתה יי, יוצר המאורות.

אהבת עולם אהבתנו, יי אלהינו. תמלה גדולה יתרה, חמלת עלינו. אבינו מלכנו, בעבור שמך ובעבור אבותינו אשר בטחו בך, ותלמדנו חקי חיים, כן תחננו אבינו אב הרחמן. המרחם רחם נא עלינו, ותן בלבנו להבין להשפיל לשמע ללמד וללמד לשמר ולעשות ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך באהבה. והאר עינינו במצוותיך ונדבק בלבנו יראתך, ויחד בלבנו לאהבה את שמך. ומלך עלינו מהרה אתה לבדך, כי שם קדשך באמת נקרא עלינו, ובעבור שמך האל הגדול הגבור והנורא, מהרה באהבה תרים קרננו ותושיענו למען שמך. בך בטחנו לא נבוש, ובשמך חסינו לא נכלם ולא נפשל עד עולמי עד - כי אבינו מלכנו אתה, נגילה ונשמחה בישועתך. רחמיך יי אלהינו וחסדיך, אל יעזבונו נצח סלה ועד. והבא עלינו ברכה ושלום מארבע כנפות הארץ, והוליכנו מהרה קוממיות לארצנו. כי בנו בחרת מכל עם ולשון, וקרבתנו לשמך הגדול, להודות לך וליתחדך ולרוממך, ולאהבה את שמך ברוך אתה יי, הבוחר בעמו ישראל באהבה.

שמע ישראל יי אלהינו יי אחד !

בלחש : ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד.

ואהבת את יי אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך. והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוה היום על לבבך. ושונתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובלקחתך בדרך ובשכבך ובקומך. וקשרתם לאות על ידך והיו לטטפת בין עיניך. וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך.

והיה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום - לאהבה את יי אלהיכם ולעבדו, בכל לבבכם ובכל נפשכם. ונתתי מטר ארצכם בעתו, יורה ומלקוש ואספת דגןך ותירשך ויצהרך. ונתתי עשב בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת. השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים

וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם. וְחָרָה אַף יי בְּכֶם וְעָצַר אֶת הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת יְבוּלָהּ וְאֲבֹדְתֶם מִהָרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יי נָתַן לָכֶם. וְשִׁמְתֶם אֶת דְּבָרֵי אֱלֹהֵי עַל לְבַבְכֶם וְעַל נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל יָדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפוֹת בֵּין עֵינֵיכֶם. וְלִמְדֶתֶם אֹתָם אֶת בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ. וּכְתַבְתֶּם עַל מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ. לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וַיְמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יי לְאַבְתִּיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל-הָאָרֶץ.

וַיֹּאמֶר יי אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר. דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל כְּנָפֵי בְגָדֵיהֶם לְדִרְתָּם וְנִתְּנוּ עַל צִיצִית הַכֹּנֶף פֶּתִיל תְּכֵלֶת. וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וַיִּזְכְּרֶתֶם אֶת כָּל מִצְוֹת יי וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא תִתּוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר אֹתָם זֵנִים אַחֲרֵיהֶם. לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת כָּל מִצְוֹתַי וְהָיִיתֶם קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם. אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים. אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם.

אָמֵת וַיְצִיב, נָכוֹן וְקִיָּם, יֵשֶׁר וְנֶאֱמָן, אֱהוּב וְחַבִּיב, נֶחֱמָד וְנָעִים, נוֹרָא וְאֲדִיר, מְתָקִין וּמְקַבֵּל, טוֹב וְנִפְהָ הַדָּבָר הַזֶּה עָלֵינוּ, לְעוֹלָם וָעֶד.

אָמֵת אֱלֹהֵי עוֹלָם מְלָכֵנוּ, צוּר יַעֲקֹב מֶגֶן יִשְׁעֵנוּ. לְדוֹר וָדוֹר הוּא קִיָּם וְשִׁמוֹ קִיָּם, וְכִסְאוֹ נָכוֹן וּמַלְכוּתוֹ וְאַמּוֹנָתוֹ קִיָּמָה. וּדְבָרָיו חַיִּים וְנֶאֱמָנִים לְעַד, וְלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים. עָלֵינוּ וְעַל אֲבוֹתֵינוּ, עַל בְּנֵינוּ וְעַל כָּל דּוֹרוֹתֵינוּ, וְעַל כָּל דּוֹרוֹת זָרַע יִשְׂרָאֵל עַבְדֶּיךָ, עַל הָרָאשׁוֹנִים, וְעַל הָאַחֲרוֹנִים - דָּבָר טוֹב וְקִיָּם בְּאָמֵת, חֵק וְלֹא יַעֲבֹר.

אָמֵת שְׁאֵתָהּ הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מְלָכֵנוּ וּמֶלֶךְ אֲבוֹתֵינוּ, גּוֹאֲלֵנוּ וְגּוֹאֵל אֲבוֹתֵינוּ, יוֹצְרֵנוּ וְצוּר יִשׁוּעָתֵנוּ, פּוֹדֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ מֵעוֹלָם הוּא שֶׁמֶךְ, וְאֵין לָנוּ אֱלֹהִים עוֹד זוֹלָתְךָ. עֲזַרְתָּ אֲבוֹתֵינוּ אֶתָּה הוּא מֵעוֹלָם, מֶגֶן וּמוֹשִׁיעַ לְבְנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם, בְּכָל דּוֹר וָדוֹר. בְּרוּם עוֹלָם מוֹשְׁבֶךָ, וּמִשְׁפָּטֶיךָ וְצִדְקָתְךָ עַד אֶפְסֵי אֶרֶץ.

אָמַת אֲשֶׁרִי אִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁמַע מִצְוֹתֶיךָ, וְתוֹרָתְךָ וּדְבָרְךָ יִשִּׁים עַל לְבוֹ.

אָמַת אֶתָּה הוּא אָדוֹן לַעֲמָךְ, וּמֶלֶךְ גִּבּוֹר לָרִיב רִיבָם לְאֲבוֹת וּבָנִים.
אָמַת אֶתָּה הוּא רֹאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן, וּמִבְּלַעַדֶיךָ אֵין לָנוּ מוֹשִׁיעַ.

אָמַת מִמִּצְרַיִם גְּאֻלְתָּנוּ, יי אֱלֹהֵינוּ, מִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ. וְכָל בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם בַּדֶּבֶר הִרְגָּת וּבְכוֹרְךָ גְּאֻלְתָּ, וַיִּם סוּף בִּקְעָתָה, וְזָדִים טִבְעָתָה, וַיְדִידִים עָבְרוּ מֵיָם, וַיִּכְסּוּ מֵיָם צָרִיהֶם עַד אַחַד מֵהֶם לֹא נוֹתֵר.

וְעַל זֹאת שִׁבְחוּ גְּאוּלִּים, וְרוֹמְמוּ לְאֵל, וְנִתְּנוּ יְדִידִים שִׁירוֹת זְמִירוֹת, תִּשְׁבְּחוֹת לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיִם. רַם וְנִשְׂא, גְּדוֹל גִּבּוֹר וְנוֹרָא, מִשְׁפִּיל גְּאִים, עַדִי אֶרֶץ. מִגְּבִיָּה שְׁפָלִים עַדִי מְרוֹם, מוֹצִיא אֲסִירִים, וּפּוֹדֶה עֲנוּיִם, וְעוֹזֵר דָּלִים, וְעוֹנֶה לַעֲמוֹ יִשְׂרָאֵל בְּעַת שְׁנֵעַם אֱלֹיו. תִּהְלֶה לְאֵל עֲלִיוֹן, בְּרוּךְ הוּא. מִשֶּׁה וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, לְךָ אָמְרוּ שִׁירָה בְּשִׁמְחָה רַבָּה, אָמְרוּ כָּלֶם, "מִי כִמְכָּה בְּאֵלֶם יי, מִי כִמְכָּה נֶאֱדָר בִּקְדָּשׁ, נוֹרָא תִהְלֶת, עֲשֵׂה פֶלֶא. יי וּמֶלֶךְ לְעָלָם וְעַד!" וְנֶאֱמַר, גְּאֻלְנוּ, יי צְבָאוֹת שְׁמוֹ, קָדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל. בְּרוּךְ אַתָּה יי, גְּאֻל יִשְׂרָאֵל.

תפילת העמידה

המתפלל כורע ארבע פעמים: בברכה ראשונה ("אבות") בתחילה ובסוף, ובהודיה ("ימודים") בתחילה ובסוף. וכשהוא כורע, כורע בברוך; וכשהוא זוקף, זוקף בשם.

אֲדָנִי, שְׁפָתַי תִּפְתָּח, וּפִי יִגִּיד תִּהְלֶתְךָ.
בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגְּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיוֹן.
גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֶה הַכֹּל. וְזוֹכֵר חֲסָדֵי אֲבוֹת וּמַבִּיא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם. מֶלֶךְ רַחֲמָן מוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בְּרוּךְ אַתָּה יי, מַגֵּן אַבְרָהָם.

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדָנִי, מַחֲיָה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ. מְשִׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם (בִּימּוֹת הַחֲמָה: וּמוֹרִיד הַטֵּל) מְכַלְכֵּל חַיִּים בַּחֲסָד. מַחֲיָה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים, רוֹפֵא חוֹלִים, וְסוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמַקְיֵם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עָפָר. מִי

כְּמוֹךְ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ, מִמִּית וּמַחִיָּה? וְנֶאֱמַן אֶתָּה,
לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי, מַחֲיָה הַמֵּתִים.
אַתָּה קָדוֹשׁ, וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ, וְקָדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהִלְלוּךָ, סֵלָה.^ו
בְּרוּךְ אַתָּה יי, הָאֵל הַקָּדוֹשׁ.

נִקְדִּישְׁךָ וְנַעֲרִיצְךָ, וְנִשְׁלֵשׁ לָךְ קִדְשָׁה מְשַׁלֶּשֶׁת, כַּדָּבָר הָאֲמוּר עַל יָד
נְבִיאֶךָ, וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר...
כָּל אוֹמְרִים: ...קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יי צְבָאוֹת; מֶלֶא כָּל הָאָרֶץ, כְּבוֹדוֹ!
כְּבוֹדוֹ וּגְדֻלּוֹ מֶלֶא עוֹלָם, וּמִשְׁרָתוֹ שׁוֹאֲלִים, אֵיזָה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ?
כָּל אוֹמְרִים: מִשְׁבָּחִים וְאוֹמְרִים, בְּרוּךְ כְּבוֹד יי מִמְּקוֹמוֹ!
מִמְּקוֹמְךָ מַלְכֵנוּ תוֹפִיעַ וְתִמְלֹךְ מַלְכֵנוּ עֲלֵינוּ, כִּי מַחֲכִים אָנוּ לָךְ.
מִתִּי תִמְלֹךְ בְּצִיּוֹן, בְּחַיֵּינוּ וּבְיָמֵינוּ הַצִּיּוֹר עוֹנִין: אָמֵן תִּשְׁכֹּן תִּתְגַּדֵּל
וְתִתְקַדֵּשׁ בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עֵירְךָ, לְדוֹר וָדוֹר וּלְנֶצַח נְצָחִים. וְעֵינֵינוּ
תִּרְאִינָה בַּמַּלְכוּת עֲזָךְ, כַּדָּבָר הָאֲמוּר בְּשִׁירֵי קִדְשְׁךָ, עַל יְדֵי דָוִיד
מְשִׁיחַ צִדְקָךְ...
כָּל אוֹמְרִים: יִמְלֹךְ יי לְעוֹלָם, אֱלֹהֵינוּ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר - הִלְלוּהָ!
לְדוֹר וָדוֹר נִגִּיד גְּדֻלָּתְךָ, וּלְנֶצַח נְצָחִים קִדְשְׁתְּךָ נִקְדִּישׁ. וְשִׁבְחְךָ
אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ, כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אַתָּה.^ו בְּרוּךְ
אַתָּה יי, הָאֵל הַקָּדוֹשׁ.

יִשְׁמַח מֹשֶׁה בְּמִתְנַת חֶלְקוֹ, כִּי עֶבֶד נֶאֱמַן קָרָאתָ לוֹ. כָּלִיל תִּפְאָרֶת
בְּרָאשׁוֹ נָתַתָּ בְּעַמְּדוֹ לִפְנֵיךְ עַל הַר סִינִי, שְׁנֵי לוּחוֹת אֲבָנִים
הוֹרִיד בְּיָדוֹ, וְכָתוּב בָּהֶן שְׁמִירַת שַׁבָּת. וְכֵן כָּתוּב בְּתוֹרָתְךָ,
”וְשִׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת, לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם,
בְּרִית עוֹלָם. בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, אוֹת הִיא לְעָלָם. כִּי שֵׁשֶׁת
יָמִים עָשָׂה יי אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ, וּבְיוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת
וַיִּנָּפֶשׁ.” יִשְׁמָחוּ בַּמַּלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עֲנֵג, עִם
מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעִי. אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, רָצָה נָא בַּמְנוּחָתֵנוּ.
וְקִדְּשֵׁנוּ בַּמַּצּוּוֹתֶיךָ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ, וְשִׁמַּח נַפְשֵׁנוּ
בִּישׁוּעָתְךָ, וְשִׁבְּעֵנוּ מִטוֹבְךָ, וְטַהַר לִבֵּנוּ לְעִבְדְּךָ בְּאַמֶּת.
וְהִנְחִילֵנוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבָּתוֹת קִדְשְׁךָ, וְיִנוּחוּ בָּם כָּל
יִשְׂרָאֵל אוֹהֲבֵי שְׁמֶךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יי, מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת.

רָצָה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּלְתַפְלֹתָם שְׁעָה, וְהִשָּׁב הָעֲבוֹדָה

^ובעשרת ימי תשובה אומר: כְּאֲמוּר, וַיִּגְבֶּה יי צְבָאוֹת בַּמִּשְׁפָּט, וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ נִקְדֵּשׁ
בַּצִּדְקָה. בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ.

לדביר ביתך. ואשי ישראל ותפלתם מהרה באהבה תקבל
ברצון. ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך.

אלהינו ואלהי אבותינו, יעלה ויבוא יגיע יראה ירצה ישמע יפקד ויזכר
לפניך זכרוננו, זכרון אבותינו, זכרון ירושלים עירך, זכרון משיח בן דוד
עבדך, זכרון כל עמך בית ישראל, לפניך לפלטה לטובה לחן לחסד
ולרחמים...

בפסח: ביום מקרא קדש הזה, ביום מועד חג המצות הזה...

בסוכות: ביום מקרא קדש הזה, ביום מועד חג הסוכות הזה...

בראש חודש: ביום ראש החדש הזה...

...רחם בו עלינו ולהושיענו. זכרנו יי אלהינו בו לטובה, פקדנו בו לברכה,
הושיענו בו לחיים, בדבר ישועה ורחמים, חוס וחסנו ורחם עלינו, ומלטנו
בו מכל צרה ויגון, ושמחנו בו שמחה שלמה.

ותרצנו, ותחזיקנה עינינו בשובך לנוד, לציון ברחמים כמאז.
ברוך אתה יי, המחזיר שכינתו לציון.

בחזרת הש"ץ, הציבור עונים:
מודים אנחנו לך יי אלהינו ואלהי כל
בשר. יוצרנו יוצר בראשית, ברכות
והודאות לשמך הגדול והקדוש על
שהחיייתנו וקיימתנו, כן תחיינו
ותחננו, ותאסף גליותינו לחצרות
קדשך, לשמור חקיך ולעבדך ולעשות
רצונך בלבב שלם על שאנו מודים לך

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי
אלהינו. צור חיינו מגן ישענו,
אתה הוא לדור ודור. נודה לך
ונספר תהלתך, על חיינו
המסורין בידיך, על נשמותינו
הפקודות לך, על נסיד
ונפלאותיך שבכל עת ועת...

בפורים: על הנסים, ועל הגבורות,
ועל התשועות, שעשית עמנו ועם
אבותינו, בימים ההם בזמן הזה.
בימי מרדכי ואסתר, כשעמד המן
הרע על עמך בית ישראל, ובקש
להשמיד להרג ולאבד את כל
היהודים, מנער ועד זקן, טף ונשים
ביום אחד, ושללם לבוז. ואתה
ברחמך הרבים עמדת להם בעת
צרתם, ודנת את דינם, ורבת את
ריבם, ונקמת את נקמתם. והפרת
את עצתו, וקלקלת את מחשבתו,
והשבות לו גמולו בראשו, ותלו
אותו ואת בניו על העץ. ועשית לך
שם גדול בעולמך, ולעמך ישראל
עשית פלא ונסים. כשם שעשית
עמהן פלא ונסים, כך עשה עמנו
נסים וגבורות, בעת ובעונה הזאת...

בחנוכה: על הנסים, ועל הגבורות, ועל
המלחמות, ועל התשועות, ועל הפדות,
ועל הפרקו, שעשית עמנו ועם
אבותינו, בימים ההם בזמן הזה. בימי
מתתיה בן יוחנן כוהן גדול חשמןאי
ובניו, כשעמדה מלכות יון הרשעה על
עמך בית ישראל, לבטלם מתורתך,
ולהעבירם מחקי רצונך. ואתה
ברחמך הרבים עמדת להם בעת
צרתם, ודנת את דינם, ורבת את
ריבם, ונקמת את נקמתם. ומסרת
גבורים ביד חלשים, ורבים ביד
מעטים, וטמאים ביד טהורים,
ורשעים ביד צדיקים, ופושעים ביד
עושי תורתך. ועשית לך שם גדול
בעולמך, ולעמך ישראל עשית פלא
ונסים. כשם שעשית עמהם נסים
וגבורות, כך עשה עמנו נסים וגבורות,

בַּעַת וּבַעֲוֹנָה הָאֵת... |

(בשאר הימים: עָרַב וּבֹקֶר וְצֹהָרִים). הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ, הַמֵּרַחֵם כִּי לֹא תָמוּ חֲסָדֶיךָ. כָּל הַחַיִּים יִהְלְלוּ אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל, כִּי טוֹב הָאֵל הַטּוֹב. בָּרוּךְ אַתָּה יי, הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלֶךְ נָאָה לְהוֹדוֹת.

אם יש כהנים לציבור (יותר מאחד), הש״ץ אומר לפני הברכה:

כוֹהֲנִים!

הש״ץ מקרא אותם מילה מילה, והם עונים, עד שמשלימין כל פסוק ופסוק:

יְבָרְכֶךָ יי וַיִּשְׁמְרֶךָ. (הציבור עונים "אמן")

יָאֵר יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחַנֶּךָ. (הציבור עונים "אמן")

יִשָּׂא יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לְךָ שְׁלוֹם. (הציבור עונים "אמן")

אם אין כהן לציבור, הש״ץ אומר:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בָּרַכְנוּ בְּבִרְכָּה הַמְּשַׁלֶּשֶׁת בְּתוֹרָה, הָאֲמוּרָה
לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו כוֹהֲנִים עִם קְדוּשָׁיִךָ, כְּאֲמֹר, יְבָרְכֶךָ יי, וַיִּשְׁמְרֶךָ. יָאֵר יי
פָּנָיו אֵלֶיךָ, וַיַּחַנֶּךָ. יִשָּׂא יי פָּנָיו אֵלֶיךָ, וַיִּשֶׂם לְךָ שְׁלוֹם. וְשָׂמוּ אֶת שְׁמִי, עַל
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְאָנִי אֲבָרְכֶם.

שִׁים שְׁלוֹם, טוֹבָה, וּבִרְכָּה, חֵן וְחֶסֶד, וְרַחֲמִים, עָלֵינוּ וְעַל יִשְׂרָאֵל
עַמְּךָ. וּבָרַכְנוּ כָּלֵנוּ כְּאַחַד, מִמָּאוֹר פָּנֶיךָ. כִּי מִמָּאוֹר פָּנֶיךָ נָתַת
לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ, תּוֹרָה וְחַיִּים, אֶהְבָּה וְחֶסֶד, צְדָקָה וְשְׁלוֹם.
וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֶךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת בְּשְׁלוֹם. בָּרוּךְ
אַתָּה יי, הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם.

יְהִיו לְרָצוֹן אֲמָרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ, יי צוּרִי וְגֹאֲלִי.

כשגומר התפילה, כורע ופוסע שלוש פסיעות לאחוריו כשהוא כורע; ונותן שלום
משמאל עצמו, ואחר כך מימין עצמו:

עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עַל כָּל יִשְׂרָאֵל.

אחר כך מגביה ראשו מן הכריעה.

ואחר כך מתחיל הש״ץ ומתפלל (בקול רם) מתחילת הברכות, להוציא את מי שלא
התפלל. כל הציבור עומדין ושומעין, ועונים "אמן" אחר כל ברכה וברכה.

וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמִיָּה רַבָּא. הַצִּיבוֹר עוֹנִין: אָמֵן. בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא
כְּרַעוּתִיָּה, וַיִּמְלֹךְ מַלְכוּתִיָּה, וַיִּצְמַח פְּרָקְנִיָּה, וַיִּקְרַב מְשִׁיחִיָּה,
וַיִּפְרֹק עַמִּיָּה, בְּחִיּוֹנוֹ וּבְיוֹמִיכוֹן וּבְחִיּוֹנוֹ דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל,
בְּעֶגְלָא וּבְזֶמֶן קָרִיב; וְאָמְרוּ אֲמִין. הַצִּיבוֹר עוֹנִין: אָמֵן יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּא מְבָרַךְ
לְעֶלְמָא וּלְעַלְמֵי עֶלְמֵיָּא. יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּא מְבָרַךְ לְעֶלְמָא וּלְעַלְמֵי עֶלְמֵיָּא.
יְתַבְּרַךְ. הַצִּיבוֹר עוֹנִין: אָמֵן. יִשְׁתַּבַּח יִתְפָּאֵר, יִתְרוֹמֵם יִתְעַלֶּה, יִתְהַדָּר
יִתְהַלָּל, וַיִּתְנַשֵּׂא שְׁמִיָּה דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. הַצִּיבוֹר עוֹנִין: אָמֵן. לְעִילָא
לְעִילָא מְכָל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא וְתִשְׁבַּחְתָּא וְנִחְמַתָּא, דְּאֲמִיכוֹן
בְּעֶלְמָא; וְאָמְרוּ אֲמִין. הַצִּיבוֹר עוֹנִין: אָמֵן. תִּתְקַבֵּל צְלוּתְכוֹן וְתִתְעַבִּיד
בְּעוֹתְכוֹן וּצְלוּתְהוֹן וּבְעוֹתְהוֹן דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, קִדְּם אָבוּהוֹן דִּי
בְּשְׁמֵיָּא. יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מְשִׁמֵּיָּא וְסִיעֵתָא וּפְרָקְנָא עֲלִיכוֹן וְעֶלְנָא,
וְעַל כָּל קְהֵלְהוֹן דִּי־יִשְׂרָאֵל. וְאָמְרוּ אֲמִין. הַצִּיבוֹר עוֹנִין: אָמֵן. עוֹשֶׂה שָׁלוֹם
בְּמִרוֹמֵי, הוּא בְּרַחֲמֵי וְעֹשֶׂה שָׁלוֹם עַל כָּל יִשְׂרָאֵל.

סדר קריאת התורה

אחר גדול שבציבור יאמר לו לקרות, העולה לתורה פותח את הספר ומביט במקום שהוא קורא בו. ואחר כך הוא אומר:

בְּרַכּוּ אֶת יְיָ הַמְּבָרֵךְ!

הַצִּיבוֹר עוֹנִין: בְּרוּךְ יְיָ הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד!

העולה מברך:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מְכָל הָעַמִּים וְנָתַן
לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, נוֹתֵן הַתּוֹרָה.

אין הקורא רשאי לקרות בתורה, עד שיכלה "אָמֵן" מפי הציבור.

כישלים לקרות, העולה גולל את הספר ומברך:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת, חַיִּי
עוֹלָם נִטְעָה בְּתוֹכֵנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, נוֹתֵן הַתּוֹרָה.

ארבעה צריכין להודות בפני עשרה (ושניים מהם חכמים): החולה שנתרפא, החבוש
שיצא מבית האסורים, יורדי הים כשיעלו, והולכי דרכים כשיגיעו ליישוב. הוא עומד
בין החכמים ומברך:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַגּוֹמֵל לַחֲבִיבִים טוֹבוֹת שְׂגֻמָּלָנִי
כָּל טוֹב.

וכל השומעין עונין: שְׂגֻמָּלָנִי טוֹב, הוּא יְגַמְלֵנִי, סֵלָה!

המפטיר בנביא מברך לפניה:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר בחר בנביאים טובים,
ורצה בדבריהם, הנאמרים באמת. ברוך אתה יי, הבוחר
סתוּרה, ובמשה עבדו, ובִּישְׂרָאֵל עמו, ובנביאי האמת
והצדק.

ומברך אחריה:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, צור כל העולמים הצדיק בכל
הדורות. האל הנאמן, האומר ועושה מדבר ומקיים, אשר
כל דבריו האמת והצדק. נאמן אתה הוא אלהינו, ונאמנים
דברך, ודבר מדברך אחר לא ישוב ריקם, כי אל נאמן
אתה. ברוך אתה יי, האל הנאמן בכל דבריו.

רחם על ציון, כי היא בית חיינו, לעגומת נפש תנקה נקם במהרה
בזמנינו, ותבנה מהרה. ברוך אתה יי, בונה ירושלים.

את צמח דויד מהרה תצמיח, וקרנו תרום בישועתך. ברוך אתה
יי, מגן דויד.

על התורה ועל הנביאים, ועל יום המנוח הזה שנתת לנו יי
אלהינו לקדשה לכבוד ולתפארת - על הכל, אנו מברכין
את שמך (ביום טוב: ועל יום טוב מקרא קדש הזה שנתת לנו לששון
ולשמחה). ברוך אתה יי, מקדש השבת (וישראל והזמנים).

מוסף לשבת

תהילה לדוד

תהלה לדוד: ארוממך אלוהי המלך, ואברכה שמך לעולם ועד. בכל יום אברכך, ואהללה שמך לעולם ועד. גדול יי ומהלל מאד, ולגדלתו אין חקר. דור לדור ישבח מעשיך, וגבורתיך וגידו. הדר כבוד הודך, ודברי נפלאתיך אשיחה. ועזוז נוראתיך יאמרו, וגדלתך אספרנה. זכר רב טובך יביעו, וצדקתך ירננו. חנון ורחום יי, ארך אפים וגדל חסד. טוב יי לכל, ורחמיו על כל מעשיו. יודוך יי כל מעשיך, וחסידיך יברכוה. כבוד מלכותך יאמרו, וגבורתך ידברו. להודיע לבני האדם גבורתו, וכבוד הדר מלכותו. מלכותך מלכות כל עלמים, וממשלתך בכל דור ודר. סומך יי לכל הנפלים, וזוקף לכל הכפופים. עיני כל אליך ישברו, ואתה נותן להם את אכלם בעתו. פותח את ידך, ומשביע לכל חי רצון. צדיק יי בכל דרכיו, וחסיד בכל מעשיו. קרוב יי לכל קראיו, לכל אשר יקראהו באמת. רצון יראיו יעשה, ואת שועתם ישמע ויושיעם. שומר יי את כל אהביו, ואת כל הרשעים ישמיד. תהלת יי ידבר פי, ויברך כל בשר שם קדשו, לעולם ועד.

יתגדל ויתקדש שמייה רבא. הציבור עונין: אמן. בעלמא די ברך כרעותיה, וימלך מלכותיה, ויצמח פרקניה, ויקרב משיחיה, ויפרק עמיה, בתיכון וביומיו ובחיהוון דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב; ואמרו אמן. הציבור עונין: אמן יהא שמייה רבא מברך לעלמא ולעלמי עלמא. יהא שמייה רבא מברך לעלמא ולעלמי עלמא. יתברך. הציבור עונין: אמן. ישתבח יתפאר, יתרום יתעלה, יתהדר יתהלל, ויתנשא שמייה דקדשא בריך הוא. הציבור עונין: אמן. לעילא לעילא מכל ברכתא שירתא ותשבחתא ונחתא, דאמירן בעלמא; ואמרו אמן. הציבור עונין: אמן.

תפילת העמידה

המתפלל כורע ארבע פעמים: בברכה ראשונה ("אבות") בתחילה ובסוף, ובהודיה ("מודים") בתחילה ובסוף. וכשהוא כורע, כורע בברוך; וכשהוא זוקף, זוקף בשם.

אֲדֹנָי, שְׁפָתַי תִּפְתָּח, וּפִי, יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ.
בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיוֹן.
גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל. וְזוֹכֵר חֲסָדֵי אֲבוֹת וּמֵבִיא
גּוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם. מְלַךְ רַחֲמָן מוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בְּרוּךְ אַתָּה יי,
מִגֵּן אַבְרָהָם.

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי, מַחֲיֶה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ. מְשִׁיב
הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם (בימות החמה: וּמוֹרִיד הַטֶּל) מְכַלְכֵּל חַיִּים
בְּחֶסֶד. מַחֲיֶה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים, רוֹפֵא חוֹלִים, וְסוֹמֵךְ
נוֹפְלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרָי. מִי
כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ, מִמִּית וּמַחֲיֶה? וְנֶאֱמָן אַתָּה,
לְהַחְיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי, מַחֲיֶה הַמֵּתִים.

אַתָּה קָדוֹשׁ, וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ, וְקְדוּשִׁים בְּכָל יוֹם יְהִלְלוּךָ, סֶלָה. ° בְּרוּךְ
אַתָּה יי, הָאֵל הַקָּדוֹשׁ.

נִקְדִּישְׁךָ וְנַעֲרִיצְךָ, וְנִשְׁלַשׁ לְךָ קְדֻשָּׁה מְשַׁלֶּשֶׁת, כַּדָּבָר הָאָמור עַל יַד
נְבִיאֶךָ, וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר...

כל אומרים: ...קדוש קדוש קדוש יי צבאות; מלא כל הארץ, כבודו!

כבודו וגדלו מלא עולם, ומשחתיו שואלים, איה מקום כבודו?

כל אומרים: מִשְׁבָּחִים וְאוֹמְרִים, בְּרוּךְ כְּבוֹד יי מִמְּקוֹמוֹ!

מִמְּקוֹמְךָ מְלַכְנוּ תוֹפִיעַ וְתִמְלֹךְ מְלַכְנוּ עֲלֵינוּ, כִּי מַחֲכִים אָנוּ לָךְ.
מִתִּי תִמְלֹךְ בְּצִיּוֹן, בְּחַיֵּינוּ וּבְיָמֵינוּ הַצִּיּוֹר עוֹנִין: אָמֵן תִּשְׁכֹּן תִּתְגַּדֵּל
וְתִתְקַדֵּשׁ בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עֵירְךָ, לְדוֹר וָדוֹר וּלְנֶצַח נְצָחִים. וְעֵינֵינוּ
תִּרְאִינָה בְּמַלְכוּת עֶזְךָ, כַּדָּבָר הָאָמור בְּשִׁירֵי קְדֻשָּׁתְךָ, עַל יְדֵי דָוִיד
מְשִׁיחַ צִדְקָתְךָ...

כל אומרים: יְמִלֶךְ יי לְעוֹלָם, אֱלֹהֵינוּ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר - הִלְלוּהָ!

לְדוֹר וָדוֹר נִגִּיד גְּדֻלָּתְךָ, וּלְנֶצַח נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ נִקְדִּישׁ. וּשְׁבַחְךָ
אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ, כִּי אֵל מְלַךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אַתָּה. בְּרוּךְ
אַתָּה יי, הָאֵל הַקָּדוֹשׁ.

° בעשרת ימי תשובה אומר: כְּאָמור, וְיִגְבֶּה יי צְבָאוֹת בְּמִשְׁפָּט, וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ נִקְדֵּשׁ
בַּצִּדְקָה. בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַמְלִיךְ הַקָּדוֹשׁ.

למִשֶׁה צוֹיֵת עַל הַר סִינִי מִצֹּת שֶׁבֶת, זָכוֹר וְשִׁמּוֹר. וְבוֹ צוֹיֵתְנוּ, יי
אֱלֹהֵינוּ, לְהַקְרִיב לָךְ קָרְבָּן מוֹסֵף כְּרָאוּי. יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵיךְ יי
אֱלֹהֵינוּ, שֶׁתַּעֲלֵנוּ לְאַרְצֵנוּ וְתִטְעֵנוּ בְּגִבּוֹלֵנוּ, וְשֵׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ
אֶת קָרְבָּנוֹת חוּבוֹתֵינוּ; תִּמְיִדִין כְּסֻדְרוֹ, וּמוֹסָפִין כְּהִלָּתוֹ,
וְאֶת מוֹסָפֵי יוֹם הַמָּנוּחַ הַזֶּה, נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה
כְּמִצְוֹת רְצוֹנָךְ, כָּמָה שֶׁכָּתַבְתָּ עֲלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ עַל יְדֵי מִשֶׁה
עֲבָדְךָ. לֹא נִתְּנוּ, אֱלֹהֵינוּ, לְגוֹיֵי הָאָרְצוֹת; וְלֹא הִנְחֵלְתוּ,
מִלִּפְנֵינוּ, לְעוֹבְדֵי פְסִילִים; גַּם בְּמִנוּחַתוֹ, לֹא יִשְׁכְּנוּ עֲרֵלִים.
לְבֵית יִשְׂרָאֵל נִתְּנוּ, זֶרַע יִשׁוּרוֹן אֲשֶׁר בָּם בְּחֵרְתָּ. חֲמֻדַּת
יָמִים, אוֹתוֹ קִרְאתָ. אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, רָצָה נָא
בְּמִנוּחַתֵנוּ. וְקִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְתֵן חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ, וְשִׁמַּח
נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעָתְךָ, וְשִׁבְּעֵנוּ מִטוֹבְךָ, וְטַהַר לִבֵּנוּ לְעֲבֹדְךָ בְּאַמֶּת.
וְהִנְחִילֵנוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שְׁבֻתוֹת קִדְּשֶׁךָ, וְיִנּוּחוֹ בָּם כָּל
יִשְׂרָאֵל אוֹהֲבֵי שְׁמֶךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יי, מְקַדֵּשׁ הַשִּׁבֻּת.

רָצָה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּלְתַפְלָתָם שְׁעָה, וְהִשָּׁב הָעֲבוֹדָה
לְדַבֵּיר בֵּיתְךָ. וְאַשִּׁי יִשְׂרָאֵל וְתַפְלָתָם מְהֵרָה בְּאַהֲבָה תִּקְבֹּל
בְּרָצוֹן. וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תִּמְיִד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ.

אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, נַעֲלֶה וְנִבְּוֹא נִגִּיעַ יִרְאָה יִרְצָה יִשְׁמַע יִפְקֹד יִזְכֹּר
לְפָנֶיךָ זְכוּרֵנוּ, זָכוֹר אֲבוֹתֵינוּ, זָכוֹר יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ, זָכוֹר מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִיד
עֲבָדְךָ, זָכוֹר כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְפָנֶיךָ לְפִלְטָה לְטוֹבָה לְחוֹן לְחֻסָּד
וּלְרַחֲמִים...

בַּפֶּסַח: בְּיוֹם מִקְרָא קִדְּשׁ הַזֶּה, בְּיוֹם מוֹעֵד חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה...

בִּסּוּכוֹת: בְּיוֹם מִקְרָא קִדְּשׁ הַזֶּה, בְּיוֹם מוֹעֵד חַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה...

בְּרֵאשׁ חוֹדֶשׁ: בְּיוֹם רֵאשׁ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה...

רַחֵם בּוֹ עֲלֵינוּ וְלַהּוֹשִׁיעֵנוּ. זָכְרֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה, פְּקֻדָּנוּ בּוֹ לְבִרְכָּה,
הוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים, בְּדַבֵּר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים, חוּס וְחַנּוּן וְרַחֵם עֲלֵינוּ, וּמַלְטָנוּ
בּוֹ מִכָּל צָרָה וְיָגוֹן, וְשִׁמְחָנוּ בּוֹ שְׂמֵחָה שְׁלֵמָה.

וְתַרְצֵנוּ, וְתַחֲזִיקֵנוּ עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לָנוּךְ, לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים כְּמֵאֶז.
בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַמַּחְזִיר שְׂכִינְתוֹ לְצִיּוֹן.

בְּחֹזֶק הַשִּׁיץ, הַצִּיּוֹר עוֹנֵן:
מוֹדִים אֲנִי לָךְ יי אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי כָּל
בָּשָׂר. יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרָאשִׁית, בְּרִכּוֹת
וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עַל
שֶׁחֲחִייתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ, כֵּן תַּחֲיֵינוּ
וְתַחַנּוּנוּ, וְתִאֲסֹף גְּלוּתֵינוּ לְחֻצְרוֹת
קִדְּשֶׁךָ, לְשִׁמְרַת חֻקֶּיךָ וְלַעֲבֹדְךָ וְלַעֲשׂוֹת
רְצוֹנְךָ בְּלִבָּב שְׁלֵם עַל שְׁאֵנוּ מוֹדִים לָךְ.

מוֹדִים אֲנִי לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יי
אֱלֹהֵינוּ. צוֹר חַיֵּינוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ, אַתָּה
הוּא לְדוֹר וָדוֹר. נוֹדָה לָךְ וְנִסְפָּר
תְּהִלָּתְךָ, עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִין בְּיָדֶיךָ,
עַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ, עַל
נֶסֶךְ וְנִפְלְאוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת וָעֵת...

בחנוכה: על הנסים, ועל הגבורות, ועל המלחמות, ועל התשועות, ועל הפדות, ועל הפרקו, שעשית עמנו ועם אבותינו, בימים ההם בזמן הזה. בימי מתתיה בן יוחנן כוהן גדול חשמןאי ובניו, כשעמדה מלכות יון הרשעה על עמך בית ישראל, לבטלם מתורתך, ולהעבירם מחקי רצונך. ואתה ברחמיך הרבים עמדת להם בעת צרתם, ודנת את דינם, ורבת את ריבם, ונקמת את נקמתם. ומסרת גבורים ביד חלשים, ורבים ביד מעטים, וטמאים ביד טהורים, ורשעים ביד צדיקים, ופושעים ביד עושי תורתך. ועשית לך שם גדול בעולמך, ולעמך ישראל עשית פלא ונסים. כשם שעשית עמהם נסים וגבורות, כך עשה עמנו נסים וגבורות, בעת ובעונה הזאת...

בפורים: על הנסים, ועל הגבורות, ועל התשועות, שעשית עמנו ועם אבותינו, בימים ההם בזמן הזה. בימי מרדכי ואסתר, כשעמד המן הרע על עמך בית ישראל, ובקש להשמיד להרג ולאבד את כל היהודים, מנער ועד זקן, טף ונשים ביום אחד, ושללם לבוז. ואתה ברחמיך הרבים עמדת להם בעת צרתם, ודנת את דינם, ורבת את ריבם, ונקמת את נקמתם. והפרת את עצתו, וקלקלת את מחשבתו, והשבות לו גמולו בראשו, ותלו אותו ואת בניו על העץ. ועשית לך שם גדול בעולמך, ולעמך ישראל עשית פלא ונסים. כשם שעשית עמהם פלא ונסים, כך עשה עמנו נסים וגבורות, בעת ובעונה הזאת...

(בשאר הימים: ערב ובקר וצהריים). הטוב כי לא כלו רחמיך, המרחם כי לא תמו חסדיך. כל החיים יהללו את שמך הגדול, כי טוב האל הטוב. ברוך אתה יי, הטוב שמך ולך נאה להודות.

אם יש כהנים לציבור (יותר מאחד), הש"ץ אומר לפני הברכה:

כוהנים!

הש"ץ מקרא אותם מילה מילה, והם עונים, עד שמשלימין כל פסוק ופסוק:

יברכך יי וישמרך. (הציבור עונים "אמן")

יאר יי פניו אליך ויחנך. (הציבור עונים "אמן")

ישא יי פניו אליך וישם לך שלום. (הציבור עונים "אמן")

אם אין כהן לציבור, הש"ץ אומר:

אלהינו ואלהי אבותינו, ברכנו בברכה המשלשת בתורה, האמורה לאהרון ולבניו כוהנים עם קדושך, כאמור, יברכך יי, וישמרך. יאר יי פניו אליך, ויחנך. ישא יי פניו אליך, וישם לך שלום. ושמו את שמי, על בני ישראל, ואני אברכם.

שים שלום, טובה, וברכה, חן וחסד, ורחמים, עלינו ועל ישראל עמך. וברכנו כלנו כאחד, ממאור פניך. כי ממאור פניך נתת לנו יי אלהינו, תורה וחיים, אהבה וחסד, צדקה ושלום.

וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת בְּשָׁלוֹם. בְּרוּךְ
אַתָּה יי, הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם.
יְהִיו לְרָצוֹן אֲמָרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ, יי צוּרִי וְגֹאֲלִי.
כַּשְׁגּוֹמֵר הַתְּפִילָּה, כּוֹרֵעַ וּפּוֹסֵעַ שְׁלוֹשׁ פְּסִיעוֹת לֵאחֹרָיו כַּשֶּׁהוּא כּוֹרֵעַ; וְנוֹתֵן שְׁלוֹם
מִשְׁמָאל עֲצָמוֹ, וְאַחֵר כֵּךְ מִיָּמִין עֲצָמוֹ:
עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עַל כָּל יִשְׂרָאֵל.
אַחֵר כֵּךְ מַגְבִּיָּה רֹאשׁוֹ מִן הַכְּרִיעָה.

וְאַחֵר כֵּךְ מֵתַחִיל הַשִּׁיץ וּמֵתַפְּלֵל (בְּקוֹל רֹם) מֵתַחִילֵת הַבְּרֻכּוֹת, לְהוֹצִיא אֶת מִי שֶׁלֹּא
הֵתַפְּלֵל. כָּל הַצִּיּוֹר עוֹמֵד וְשׁוֹמֵעִין, וְעוֹנִין "אָמֵן" אַחֵר כָּל בְּרָכָה וּבְרָכָה.

וַיִּתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמִיָּה רַבָּא. הַצִּיּוֹר עוֹנִין: אָמֵן. בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא
כְּרַעוּתִיָּה, וַיִּמְלֹךְ מַלְכוּתִיָּה, וַיַּצְמַח פְּרָקְנִיָּה, וַיִּקְרַב מְשִׁיחִיָּה,
וַיִּפְרֹק עַמִּיָּה, בְּתִיכּוֹן וּבִיּוֹמִיכּוֹן וּבְחִיָּהוֹן דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל,
בְּעִגְלָא וּבְזִמּוֹן קָרִיב; וְאָמְרוּ אֲמֵן. הַצִּיּוֹר עוֹנִין: אָמֵן יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּא מְבָרֵךְ
לְעֶלְמָא וּלְעַלְמֵי עֻלְמִיָּא. יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּא מְבָרֵךְ לְעֶלְמָא וּלְעַלְמֵי עֻלְמִיָּא.
וַיִּתְבָּרֵךְ. הַצִּיּוֹר עוֹנִין: אָמֵן. יִשְׁתַּבַּח יִתְפָּאֵר, יִתְרוֹמֵם יִתְעַלֶּה, יִתְהַדָּר
יִתְהַלָּל, וַיִּתְנַשֵּׂא שְׁמִיָּה דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. הַצִּיּוֹר עוֹנִין: אָמֵן. לְעִילָא
לְעִילָא מְכָל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא וְתִשְׁבַּחְתָּא וְנִחַמְתָּא, דְּאֲמִיָּרָן
בְּעֶלְמָא; וְאָמְרוּ אֲמֵן. הַצִּיּוֹר עוֹנִין: אָמֵן. תִּתְקַבֵּל צְלוֹתְכוֹן וְתִתְעַבִּיד
בְּעוֹתְכוֹן וּצְלוֹתְהוֹן וּבְעוֹתְהוֹן דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, קִדְּם אָבוּהוֹן דִּי
בְּשִׁמְיָא. יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מְשִׁמְיָא וְסִיעֵתָא וּפְרָקְנָא עֲלִיכּוֹן וְעֵלְנָא,
וְעַל כָּל קְהֵלְהוֹן דִּישְׂרָאֵל. וְאָמְרוּ אֲמֵן. הַצִּיּוֹר עוֹנִין: אָמֵן. עוֹשֶׂה שְׁלוֹם
בְּמִרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עַל כָּל יִשְׂרָאֵל.

מנחה לשבת

תהילה לדוד

יעמוד השׁיץ לבדו, ואומר:

תְּהִלָּה לְדָוִד:

אֲרוֹמַמְךָ אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ, וְאֶבְרַכְּךָ שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד.
בְּכָל יוֹם אֶבְרַכְּךָ, וְאֶהְלָלְךָ שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד.
גָּדוֹל יי וּמְהֻלָּל מְאֹד, וְלִגְדָלְתוֹ אֵין חֶקֶר.
דּוֹר לְדוֹר יִשְׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ, וְיִגְבוֹר־תִּיךָ יִגִּידוּ.

הדר כבוד הודך, ודברי נפלאותיך אשיחה.
 ועוז נוראיתך יאמרו, וגדלתך אספרנה.
 זכר רב טובך יביעו, וצדקתך ירננו.
 חנון ורחום יי, אך אפים וגדל חסד.
 טוב יי לכל, ורחמיו על כל מעשיו.
 יודוך יי כל מעשיו, וחסידיך יברכוכה.
 כבוד מלכותך יאמרו, וגבורתך ידברו.
 להודיע לבני האדם גבורתו, וכבוד הדר מלכותו.
 מלכותך מלכות כל עלמים, וממשלתך בכל דור ודור.
 סומך יי לכל הנפלים, וזוקף לכל הכפופים.
 עיני כל אליך ישברו, ואתה נותן להם את אכלם בעתו.
 פותח את ידך, ומשביע לכל חי רצון.
 צדיק יי בכל דרכיו, וחסיד בכל מעשיו.
 קרוב יי לכל קראיו, לכל אשר יקראהו באמת.
 רצון יראיו יעשה, ואת שועתם ישמע ויושיעם.
 שומר יי את כל אהביו, ואת כל הרשעים ישמיד.
 תהלת יי ידבר פי, ויברך כל בשר שם קדשו, לעולם ועד.

סדר היום ודברי תחנונים של הציבור

ובא לציון גואל, ולשבי פשע ביצקב, נאם יי. ואני זאת בריתי
 אותם, אמר יי, רוחי אשר עליך, ודברי אשר שמתי בפיך, לא
 ימושו מפיה ומפי זרעך ומפי זרע זרעך, אמר יי, מעתה ועד עולם.
 ואתה קדוש, יושב תהלות ישראל.

וקרא זה אל זה ואמר, קדוש קדוש קדוש יי צבאות, מלא כל
 הארץ כבודו!

הציבור עונים: קדוש קדוש קדוש יי צבאות, מלא כל הארץ כבודו!

ומקבלין דין מן דין ואמרין, קדיש בשמי מרומא עלאה בית
 שכינתה, קדיש על ארעא עובד גבורתה, קדיש לעלם ולעלמי
 עלמיא, יי צבאות, מליא כל ארעא זיו יקרה.

ותשאני רות, ואשמע אחרי קול רעש גדול - ברוך כבוד יי
 ממקומו! ונטלתני רוחא, ושמעת בתרי קל זיע סגיא דמשבחין
 ואמרין, בריך יקרא דיי מאתר בית שכינתה.

”יִמְלֹךְ לְעַלְמֵס וְעַד! יי מַלְכוּתֵה קֵאָם לְעַלְמֵי וְלְעַלְמֵי עֲלָמֵיָא.

וכן נהגו להתחנן (אחר סדר היום) בתחנונים אלו:

”י, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל אֲבֹתֵינוּ, שְׁמֶרָה זֹאת לְעוֹלָם, לִיצֹר מַחְשָׁבוֹת לִבָּב עַמְּךָ. וְהִכֵּן לִבָּבְס אֱלִיךָ. וְהוּא רַחוּם, יִכְפֹּר עוֹן, וְלֹא יִשְׁחִית, וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אָפּוֹ, וְלֹא יַעִיר כָּל חַמְתּוֹ. כִּי אַתָּה אֲדֹנֵי טוֹב וְסֶלַח, וְרַב חֶסֶד לְכָל קִרְאִיךָ. צְדָקָתְךָ צְדָק לְעוֹלָם, וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת. מִי אֵל כְּמוֹךָ, נִשְׂא עוֹן וְעִבֵּר עַל פֶּשַׁע, לְשֹׂאֲרִית נִחְלָתוֹ. לֹא הִחֲזִיק לְעַד אָפּוֹ, כִּי חִפֵּץ חֶסֶד הוּא. יָשׁוּב יִרְחַמְנוּ, יִכַּבֵּשׁ עֲוֹנוֹתֵינוּ, וְתִשְׁלִיךְ בְּמַצְלוֹת יָם כָּל חַטָּאוֹתֶם. תִּתֵּן אֱמֶת לִיעֶקֶב, חֶסֶד לְאַבְרָהָם, אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתֵּינוּ מִימֵי קֶדֶם. בְּרוּךְ אֲדֹנֵי, יוֹם יוֹם, יַעֲמָס לָנוּ, הָאֵל יִשׁוּעָתֵנוּ סֶלָה! יי צְבָאוֹת עִמָּנוּ, מִשְׁגֵּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה! יי צְבָאוֹת, אֲשֶׁרִי אָדָם בְּטַח בְּךָ. בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ, בְּרוּךְ אֲדוֹנֵינוּ. בְּרוּךְ בּוֹרְאֵנוּ שֶׁבְּרָאֵנוּ לְכָבוֹדוֹ, שֶׁהִבְדִּילָנוּ מִן הַתּוֹעִים, וְנָתַן לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת עַל יְדֵי מֹשֶׁה רַבֵּנוּ, חַיֵּי עוֹלָם נִטְעָה בְּתוֹכֵנוּ. הִרְחַמְנוּ, יִפְתַּח לִבָּנוּ לְתַלְמוּד תּוֹרָתוֹ, וְיִתֵּן בְּלִבָּנוּ אֶהְבֵּתוֹ וְיִרְאָתוֹ, לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ כְּרְצוֹנוֹ, וְלַעֲבֹדוֹ בְּלִבָּב שָׁלֵם וּבְנֶפֶשׁ חִפְצָה. לְמַעַן לֹא נִיָּגַע לְרִיק, וְלֹא נִלְד לְבַהֲלָה. כֵּן יְהִי רְצוֹן, וְרַחֲמִים מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ, שֶׁנַּחֲיָה לְשֹׁמֵר חֻקֶּיךָ בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלִימּוֹת הַמָּשִׁית כְּדֵי שְׁנִזְכֶּה וְנִירָשׁ טוֹב לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא. לְמַעַן יִזְמַרְךָ כְּבוֹד וְלֹא יָדָם, יי אֱלֹהֵי, לְעוֹלָם אוֹדְךָ. יְהִיו לְרְצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ, יי צוּרִי וְגֹאֲלִי.

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמִיה רַבָּא. הַצִּיּוֹר עוֹנִין: אָמֵן. בְּעֲלָמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתִיה, וְיִמְלֹךְ מַלְכוּתִיה, וְיִצְמַח פְּרֻקְנִיה, וְיִקְרַב מְשִׁיחִיה, וְיִפְרֹק עַמִּיה, בְּחִיכּוֹן וּבִיוֹמִיכּוֹן וּבְחִייהוֹן דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעִגְלָא וּבִזְמַן קָרִיב; וְאָמְרוּ אֲמֵן. הַצִּיּוֹר עוֹנִין: אָמֵן יְהֵא שְׁמִיה רַבָּא מְבָרַךְ לְעֲלָמָא וְלְעַלְמֵי עֲלָמֵיָא. יְהֵא שְׁמִיה רַבָּא מְבָרַךְ לְעֲלָמָא וְלְעַלְמֵי עֲלָמֵיָא. יִתְבָּרַךְ. הַצִּיּוֹר עוֹנִין: אָמֵן. יִשְׁתַּבַּח יִתְפָּאֵר, יִתְרוֹמֵם יִתְעַלֶּה, יִתְהַדָּר יִתְהַלָּל, וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמִיה דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. הַצִּיּוֹר עוֹנִין: אָמֵן. לְעִילָא לְעִילָא מְכַל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא וְתִשְׁבַּחְתָּא וְנִחַמְתָּא, דְּאִמְרוּן בְּעֲלָמָא; וְאָמְרוּ אֲמֵן. הַצִּיּוֹר עוֹנִין: אָמֵן.

סדר קריאת התורה

אחר גדול שבציבור יאמר לו לקרות, העולה לתורה פותח את הספר ומביט במקום

שהוא קורא בו. ואחר כך הוא אומר: **בָּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּבַרֵּךְ!**

הציבור עונין: **בְּרוּךְ יי הַמְּבַרֵּךְ לְעוֹלָם וָעֶד!**

העולה מברך: **בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בְּנוֹ מִכָּל הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה יי, נוֹתֵן הַתּוֹרָה. אֵין הַקּוֹרֵא רְשָׁאי לְקוֹרֹת בַּתּוֹרָה, עַד שִׁכְלָה "אֱמֵן" מִפִּי הַצִּיּוֹר.**

כישלים לקרות, העולה גולל את הספר ומברך: **בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת, חַיִּי עוֹלָם נְטֵעָה בְּתוֹכֵנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יי, נוֹתֵן הַתּוֹרָה.**

ארבעה צריכין להודות בפני עשרה (ושניים מהם חכמים): החולה שנתרפא, החבוש שיצא מבית האסורים, יורדי הים כשיעלו, והולכי דרכים כשיגיעו ליישוב. הוא עומד בין החכמים ומברך: **בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַגּוֹמֵל לַחֲסִיבִים טוֹבוֹת שְׁגֻמָּלָנִי כָּל טוֹב.**

וכל השומעין עונין: **שְׁגֻמָּלְךָ טוֹב, הוּא יִגְמָלְךָ, סֵלָה!**

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמִיהָ רַבָּא. הַצִּיּוֹר עוֹנִין: אֱמֵן. בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתִיהָ, וְיִמְלַךְ מַלְכוּתִיהָ, וְיַצְמַח פְּרֻקְנִיהָ, וְיִקְרַב מְשִׁיחִיהָ, וְיַפְרֹק עַמִּיהָ, בְּחִיכּוֹן וּבִיּוֹמִיכּוֹן וּבְחִייהוֹן דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעִגְלָא וּבְזֶמֶן קָרִיב; וְאִמְרוּ אֱמֵן. הַצִּיּוֹר עוֹנִין: אֱמֵן יְהֵא שְׁמִיהָ רַבָּא מְבַרַךְ לְעֶלְמָא וְלְעַלְמֵי עֶלְמֵיָא. יְהֵא שְׁמִיהָ רַבָּא מְבַרַךְ לְעֶלְמָא וְלְעַלְמֵי עֶלְמֵיָא. יִתְבָּרַךְ. הַצִּיּוֹר עוֹנִין: אֱמֵן. יִשְׁתַּבַּח יִתְפָּאֵר, יִתְרוֹמֵם יִתְעַלֶּה, יִתְהַדָּר יִתְהַלָּל, וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמִיהָ דְּקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. הַצִּיּוֹר עוֹנִין: אֱמֵן. לְעִילָא לְעִילָא מִכָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא וְתִשְׁבַּחְתָּא וְנַחֲמָתָא, דְּאִמְיָרָן בְּעֶלְמָא; וְאִמְרוּ אֱמֵן. הַצִּיּוֹר עוֹנִין: אֱמֵן.

תפילת העמידה

המתפלל כורע ארבע פעמים: בברכה ראשונה ("אבות") בתחילה ובסוף, ובהודיה ("מוֹדִים") בתחילה ובסוף. וכשהוא כורע, כורע בברוך; וכשהוא זוקף, זוקף בשם.

אֲדֹנָי, שְׁפָתַי תִּפְתָּח, וּפִי, יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ.

בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיוֹן. גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל. וְזוֹכֵר חֲסָדֵי אֲבוֹת וּמַבִּיא

גואל לבני בניהם. מלך רחמן מושיע ומגן. ברוך אתה יי, מגן אברהם.

אתה גבור לעולם אדני, מחיה מתים אתה רב להושיע. משיב הרוח ומוריד הגשם (בימות החמה: ומוריד הטל) מכלכל חיים בחסד. מחיה מתים ברחמים רבים, רופא חולים, וסומך נופלים, ומתיר אסורים, ומקים אמונתו לישיני עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך, ממית ומחיה? ונאמן אתה, להחיות מתים. ברוך אתה יי, מחיה המתים.

אתה קדוש, ושמן קדוש, וקדושים בכל יום יהללך, סלה.° ברוך אתה יי, האל הקדוש.

נקדישך ונעריצך, ונשלש לך קדשה משלשת, כדבר האמור על יד נביאך, וקרא זה אל זה ואמר...

כל אומרים: ...קדוש קדוש קדוש יי צבאות; מלא כל הארץ, כבודו!

כבודו וגדלו מלא עולם, ומשרתיו שואלים, איה מקום כבודו?

כל אומרים: משפחים ואומרים, ברוך כבוד יי ממקומו!

ממקומך מלכנו תופיע ותמלך מלכנו עלינו, כי מחכים אנו לך. מתי תמלך בציון, בחיינו ובכימינו הציבור עונין: אמן תשכן ותגדל ותתקדש בתוך ירושלים עירך, לדור ודור ולנצח נצחים. ועיינינו תראינה במלכות עזך, כדבר האמור בשירי קדשך, על ידי דויד משיח צדקך...

כל אומרים: ימלך יי לעולם, אלהיך ציון לדור ודור - הללויה!

לדור ודור נגיד גדלך, ולנצח נצחים קדשך נקדיש. ושבתך אלהינו מפינו לא ימוש, כי אל מלך גדול וקדוש אתה. ברוך אתה יי, האל הקדוש.

אתה אחד ושמן אחד. ומי כעמך ישראל, גוי אחד בארץ. עטרת תהלה ותפארת ישועה לעמך נתת אברהם יגל, יצחק ירנן, יעקב ובניו ינוחו בו, מנוחה שלמה שאתה רוצה בה. יכירו בניך וידעו, כי מאתך היא מנוחתם. הנח לנו אבינו, אל תהי צרה ויגון ביום מנוחתנו. אלהינו ואלהי אבותינו, רצה נא במנוחתנו. וקדשנו במצוותיך, ותן חלקנו בתורתך, ושמח נפשנו בישועתך, ושבענו מטובך, וטהר לבנו לעבדך באמת.

°בעשרת ימי תשובה אומר: כאמור, ויגבה יי צבאות במשפט, והאל הקדוש נקדש בצדקה. ברוך אתה יי, המלך הקדוש.

וְהִנְחִילֵנוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שְׁבִתוֹת קֹדֶשׁךָ, וְיִנּוּחוּ בָּם כָּל
יִשְׂרָאֵל אוֹהֲבֵי שְׁמֶךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יי, מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת.

רָצָה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּלְתַפְלָתָם שְׁעָה, וְהָשִׁב הָעֲבוּדָה
לְדַבִּיר בֵּיתְךָ. וְאֲשִׁי יִשְׂרָאֵל וּתַפְלָתָם מֵהֶרָה בְּאַהֲבָה תִּקְבֹּל
בְּרָצוֹן. וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תַּמִּיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וְיָבֹא נִגִּיעַ יִרְאָה יִרְצָה יִשְׁמַע וְיַקְדֵּי יִזְכֹּר
לְפָנֶיךָ זְכוּרֵינוּ, זְכוּרֵן אֲבוֹתֵינוּ, זְכוּרֵן יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ, זְכוּרֵן מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִיד
עֹבֵדְךָ, זְכוּרֵן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְפָנֶיךָ לְפִלְטָה לְטוֹבָה לְחֵן לְחֶסֶד
וּלְרַחֲמִים...

בפסח: בְּיוֹם מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה, בְּיוֹם מוֹעֵד חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה...

בסוכות: בְּיוֹם מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה, בְּיוֹם מוֹעֵד חַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה...

בראש חודש: בְּיוֹם רֵאשִׁי הַחֹדֶשׁ הַזֶּה...

רַחֵם בּוֹ עָלֵינוּ וְלַהּוֹשִׁיעֵנוּ. זְכָרְנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה, פְּקֻדָּנוּ בּוֹ לְבִרְכָּה,
הוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים, בְּדַבֵּר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים, חוּס וְחַנּוּן וְרַחֵם עָלֵינוּ, וּמַלְטָנוּ
בּוֹ מִכָּל צָרָה וְיָגוֹן, וְשִׁמְחָנוּ בּוֹ שְׂמֵחָה שְׁלֵמָה.

וְתַרְצֵנוּ, וְתַחֲזִיקֵנוּ עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְנוֹךְ, לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים כְּמָאֵז.
בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַמַּחְזִיר שְׂכִינְתּוֹ לְצִיּוֹן.

מוֹדִים אֲנִיחֵנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יי
אֱלֹהֵינוּ. צוּר חַיֵּינוּ מְגֹן יִשְׁעֵנוּ,
אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר. נוֹדָה לָךְ
וְנִסְפֹּר תְּהִלָּתְךָ, עַל חַיֵּינוּ
הַמְּסוּרִין בְּיָדֶיךָ, עַל נְשָׁמוֹתֵינוּ
הַפְּקוּדוֹת לָךְ, עַל נַפְשֵׁינוּ
וְנַפְלָאוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת וָעֵת...

בְּחֹזֶק הַשִּׁיץ, הַצִּיּוֹר עוֹנִין:

מוֹדִים אֲנִיחֵנוּ לָךְ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
כָּל בָּשָׂר. יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרָאשִׁית,
בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל
וְהַקְדוֹשׁ עַל שֶׁחַיֵּיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ, כֵּן
תַּחֲזִיקֵנוּ וְתַחֲנוּן, וְתַאֲסֹף גְּלוּתֵינוּ
לְחֻצְרוֹת קֹדֶשְׁךָ, לְשִׁמְרַת חֻקֶּיךָ
וּלְעִבְדָּתְךָ וּלְעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבֵּב שָׁלֵם
עַל שְׂאֵנוּ מוֹדִים לָךְ.

בְּחֻנּוּכָה: עַל הַנְּסִים, וְעַל הַגְּבוּרוֹת, וְעַל
הַמְּלַחְמוֹת, וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת, וְעַל הַפְּדוּת,
וְעַל הַפְּרָקוֹן, שְׁעִשִּׂיתָ עִמָּנוּ וְעַם אֲבוֹתֵינוּ,
בְּיָמִים הָהֵם בְּזָמַן הַזֶּה. בְּיָמֵי מַתְתִּיָּה
בֶּן יוֹחָנָן כּוֹהֵן גָּדוֹל חֲשֵׁמְנָאִי וּבְנָיו,
כְּשֶׁעָמְדָה מַלְכוּת יוֹנָן הַרְשָׁעָה עַל עַמְּךָ
בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְבַטֵּלָם מִתּוֹרָתְךָ,
וּלְהַעֲבִירָם מִחֻקֵּי רְצוֹנְךָ. וְאַתָּה
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עָמַדְתָּ לָהֶם בְּעֵת
צָרָתָם, וְנָתַתָּ אֶת דִּינָם, וְרַבְתָּ אֶת
רִיבָם, וְנִקְמָתָם אֶת נִקְמָתָם. וּמִסֻּרַת
גְּבוּרִים בְּיַד חֲלָשִׁים, וְרַבִּים בְּיַד
מַעֲטִים, וְטִמְאִים בְּיַד טְהוֹרִים,

בְּפוּרִים: עַל הַנְּסִים, וְעַל הַגְּבוּרוֹת,
וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת, שְׁעִשִּׂיתָ עִמָּנוּ וְעַם
אֲבוֹתֵינוּ, בְּיָמִים הָהֵם בְּזָמַן הַזֶּה.
בְּיָמֵי מְרֹדְכִי וְאַסְתֵּר, כְּשֶׁעָמַד הַמֶּן
הַרְעָה עַל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וּבִקְשָׁה
לְהַשְׁמִיד לְהַרְגֹּת וּלְאַבֵּד אֶת כָּל
הַיְּהוּדִים, מִנְּעַר וְעַד זָקֵן, טַף וְנָשִׁים
בְּיוֹם אֶחָד, וּשְׁלָלָם לְבוֹז. וְאַתָּה
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עָמַדְתָּ לָהֶם בְּעֵת
צָרָתָם, וְנָתַתָּ אֶת דִּינָם, וְרַבְתָּ אֶת
רִיבָם, וְנִקְמָתָם אֶת נִקְמָתָם. וְהַפְּרַת
אֶת עֲצָתוֹ, וְקִלְקַלְתָּ אֶת מַחֲשַׁבְתּוֹ,
וְהַשְׁבוֹתָ לוֹ גְּמוּלוֹ בְּרֵאשׁוֹ, וְתָלוּ

אוֹתוֹ וְאֶת בְּנָיו עַל הָעֵץ. וְעָשִׂיתָ לָךְ
שֵׁם גָּדוֹל בְּעוֹלָמְךָ, וּלְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
עָשִׂיתָ פֶּלֶא וְנִסִּים. כְּשֵׁם שֶׁעָשִׂיתָ
עִמָּהֶן פֶּלֶא וְנִסִּים, כֵּךְ עָשָׂה עִמָּנוּ
נִסִּים וּגְבוּרוֹת, בָּעֵת וּבַעֲוֹנָה
הַזֹּאת...

וּרְשָׁעִים בִּיד צְדִיקִים, וּפּוֹשְׁעִים בִּיד
עוֹשֵׂי תוֹרָתְךָ. וְעָשִׂיתָ לָךְ שֵׁם גָּדוֹל
בְּעוֹלָמְךָ, וּלְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל עָשִׂיתָ פֶּלֶא
וְנִסִּים. כְּשֵׁם שֶׁעָשִׂיתָ עִמָּהֶם נִסִּים
וּגְבוּרוֹת, כֵּךְ עָשָׂה עִמָּנוּ נִסִּים וּגְבוּרוֹת,
בָּעֵת וּבַעֲוֹנָה הַזֹּאת...

(בשאר הימים: ערב ובקר וצהריים). הטוב כי לא כלו רחמיך, המרחם כי לא תמו חסדיך. כל החיים יהללו את שמך הגדול, כי טוב האל הטוב. ברוך אתה יי, הטוב שמך ולך נאה להודות.

שים שלום, טובה, וברכה, חן וחסד, ורחמים, עלינו ועל ישראל עמך. וברכנו כלנו כאחד, ממאור פניך. כי ממאור פניך נתת לנו יי אלהינו, תורה וחיים, אהבה וחסד, צדקה ושלום. וטוב בעיניך לברך את עמך ישראל בכל עת בשלום. ברוך אתה יי, המברך את עמו ישראל בשלום. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך, יי צורי וגאלי.

כשגומר התפילה, כורע ופוסע שלוש פסיעות לאחוריו כשהוא כורע; ונותן שלום משמאל עצמו, ואחר כך מימין עצמו:

עושה שלום במרומי, הוא ברחמינו יעשה שלום על כל ישראל.

אחר כך מגביה ראשו מן הכריעה. ואחר כך מתחיל השי"ץ ומתפלל (בקול רם) מתחילת הברכות, להוציא את מי שלא התפלל. כל הציבור עומדין ושומעין, ועונין "אמן" אחר כל ברכה וברכה.

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמִיהָ רַבָּא. הַצִּיבּוֹר עוֹנִין: אָמֵן. בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא
כְּרֻעוֹתֶיהָ, וְיִמְלֹךְ מַלְכוּתֶיהָ, וְיַצְמַח פְּרֻקְנֶיהָ, וְיִקְרַב מְשִׁיחֶיהָ,
וְיַפְרֹק עַמִּיהָ, בְּחֵיכּוֹן וּבְיוֹמִיכּוֹן וּבְחַיֵּיהוֹן דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל,
בְּעִגְלָא וּבְזֶמֶן קָרִיב; וְאָמְרוּ אֲמִין. הַצִּיבּוֹר עוֹנִין: אָמֵן יְהֵא שְׁמִיהָ רַבָּא מְבַרַךְ
לְעֶלְמָא וּלְעַלְמֵי עֻלְמָא. יְהֵא שְׁמִיהָ רַבָּא מְבַרַךְ לְעֶלְמָא וּלְעַלְמֵי עֻלְמָא.
יְתַבְּרַךְ. הַצִּיבּוֹר עוֹנִין: אָמֵן. יִשְׁתַּבַּח יִתְפָּאֵר, יִתְרוֹמֵם יִתְעַלֶּה, יִתְהַדָּר
יִתְהַלָּל, וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמִיהָ דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. הַצִּיבּוֹר עוֹנִין: אָמֵן. לְעִילָא
לְעִילָא מְכַל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא וְתִשְׁבַּחְתָּא וְנִחְמְתָא, דְּאֲמִירוֹן
בְּעֶלְמָא; וְאָמְרוּ אֲמִין. הַצִּיבּוֹר עוֹנִין: אָמֵן. תִּתְקַבַּל צְלוֹתְכוֹן וְתִתְעַבֵּיד
בְּעוֹתְכוֹן וּצְלוֹתְהוֹן וּבְעוֹתְהוֹן דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, קֳדָם אָבוּהוֹן דִּי
בְּשִׁמְיָא. יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מְשִׁמְיָא וְסִיעֵתָא וּפְרֻקְנָא עֲלִיכוֹן וְעִלְנָא,
וְעַל כָּל קְהֵלְהוֹן דִּישְׂרָאֵל. וְאָמְרוּ אֲמִין. הַצִּיבּוֹר עוֹנִין: אָמֵן. עוֹשֵׂה שְׁלוֹם
בְּמְרוֹמָיו, הוּא בְּרַחְמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עַל כָּל יִשְׂרָאֵל.

ערבית למוצאי השבת

ברכת קרית שמע וקרית שמע

אם עשר אנשים, כל הציבור יושבין ושליח ציבור יורד לפני התיבה ועומד באמצע הציבור, ואומר:

וְהוּא רְחוּם, יְכַפֵּר עוֹן, וְלֹא יִשְׁחִית, וְהִרְבֵּה לְהַשִּׁיב אָפוֹ, וְלֹא יַעִיר כָּל חַמְתּוֹ.

בָּרְכוּ אֶת יי הַמְּבָרֵךְ!

הציבור עונין: בָּרוּךְ יי הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד!

מתחיל הש"ץ ופורס על שמע בקול רם, והן עונין "אמן" אחר כל ברכה וברכה. היודע לברך ולקרות קורא עימו עד שמברך המולך בכבודו.

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בְּדַבְּרוֹ מַעְרִיב עַרְבִים, בְּחֻמָּה פּוֹתַח שְׁעָרִים, בְּתַבּוּנָה מְשֻׁנָּה עֲתִים, מַחְלִיף אֶת הַזְּמַנִּים, מְסַדֵּר אֶת הַכּוֹכָבִים בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בְּרָקִיעַ כְּרֻצּוֹנוֹ. בּוֹרֵא יוֹמָם וְלַיְלָה, גּוֹלֵל אוֹר מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אוֹר, מַעֲבִיר יוֹם וּמַבִּיא לַיְלָה, מְבַדִּיל בֵּין יוֹם לַלַּיְלָה. יי צְבָאוֹת שְׁמוֹ, קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל. בָּרוּךְ אַתָּה יי, הַמַּעְרִיב עַרְבִים.

אֶהְבֵּת עוֹלָם, יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ אֶהְבֵּת. תּוֹכָה וּמִצְוֹת וְחֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים, אוֹתָם לַמִּדָּת. עַל כֵּן יי אֱלֹהֵינוּ, בְּשִׂכְכֵּנוּ וּבִקְוִימוֹנוּ נִשְׁחִי בְּחֻקֵּי רְצוֹנְךָ, וְנִשְׁמַח וְנַעֲלֶז בְּדַבְּרֵי תוֹרָתְךָ, לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאַרְךָ יְמֵינוּ, וּבָהֶם נִהְיָה יוֹמָם וְלַיְלָה. וְאֶהְבֵּתְךָ לֹא תִסּוּר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָם וָעֶד, כִּי הִיא עֲטָרַת רִאשֵׁנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יי, אוֹהֵב אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְעֶד.

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד!

בלחש: בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד.

וְאֶהְבֵּת אֶת יי אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לִבְּךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ וּבְכָל מְאֹדְךָ. וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצֻוֶּה הַיּוֹם עַל לִבְּךָ. וְשִׁנְתָּם לְבִנְיָן וְדִפְרַתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשִׁכְכְּךָ וּבִקְוִימָךְ. וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל יָדְךָ וְהָיוּ לְטֹטְפֹת בֵּין עֵינֶיךָ. וּכְתַבְתָּם עַל מְזוֹזֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ.

וְהָיָה אִם שָׁמַעַתְּ שְׁמִיעוּ אֶל מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצֻוֶּה אֶתְכֶם

היום - לאהבה את יי אלהיכם ולעבדו, בכל לבבכם ובכל נפשכם. ונתתי מטר ארצכם בעתו, יורה ומלקוש ואספת דגון ותירשך ויצהרך. ונתתי עשב בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחיתם להם. וחרה אף יי בכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן את יכולה ואבדתם מהרה מעל הארץ הטבה אשר יי נתן לכם. ושמרתם את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אתם לאות על ידכם והיו לטוטפות בין עיניכם. ולמדתם את בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובלקחתך בדרך ובשכבך ובקומך. וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך. למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יי לאבותיכם לתת להם כימי השמים על-הארץ.

ויאמר יי אל משה לאמר. דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם ועשו להם ציצת על כנפי בגדיהם לדרתם ונתנו על ציצת הכנף פתיל תכלת. והיה לכם לציצת וראיתם אתו וזכרתם את כל מצות יי ועשיתם אותם ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זנים אחריהם. למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם קדשים לאלהיכם. אני יי אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים. אני יי אלהיכם.

אמת אמונה כל זאת קים עלינו, כי הוא יי אלהינו ואנחנו ישראל עמו. אמת מלבנו, ואפס זולתו. הפודנו מיד מלכים, הגואלנו מכף עריצים, האל הנפרע לנו מצרינו, המשלם גמול לכל אויבי נפשנו, השם נפשנו בחיים ולא נתן למוט רגלינו, המדריכנו על במות אויבינו, ויגרם קרננו על כל שונאינו. העושה לנו נקמה בפרעה, אותות ומופתים באדמת בני חם, המכה בעברתו כל בכורי מצרים, ויוצא את ישראל מתוכם לחרות עולם. המעביר בננו בין גזרי ים סוף, ואת רודפיהם ואת שונאיהם בתהומות טבע. ראו בנים את גבורתו, והודו ושבחו לשמו. ומלכותו ברצון קבלו עליהם, וענו כלם בשמחה רבה ואמרו, "מי כמכה באלים יי, מי כמכה נאדר בקדש, נורא תהלת, עשה פלא. יי ימלך לעלם ועד!" ונאמר, גאלנו, יי צבאות שמו,

קדוש ישראל. ברוך אתה יי, גאל ישראל.

השכיבנו יי אלהינו לשלום, והעמידנו לחיים ולשלום, ופרס עלינו ספת שלומך, ותקננו בעצה טובה מלפניך. והגן בעדנו ושמרנו, והצילנו מכל דבר רע ומפחד לילה, ושבר השטן מלפנינו ומאחרינו, ושמר צאתנו ובואנו. כי שומרנו ומצילנו אתה. ובצל כנפיך תסתירנו, כדבר שנאמר, הנה לא ינום, ולא יישן, שומר, ישראל. ברוך שומר עמו ישראל לעד. ברוך יי לעולם, אמן ואמן. ימלך יי לעולם, אמן ואמן. וירא כל העם, ויפלו על-פניהם, ויאמרו, יי הוא האלהים, יי הוא האלהים. ברוך שם כבודו לעולם. וימלא כבוד יי את כל הארץ. ברוך יי ביום, ברוך יי בלילה, ברוך יי בבקר, ברוך יי בערב. ברוך יי בשכבנו, ברוך יי בקומנו. האל אשר בידו נפשות החיים והמתים, אשר בידו נפש כל-חי, ורוח כל בשר איש. בידך אפקיד רוחי. פדית אותי יי, אל אמת. יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך, באמר לציון, מלך אלהיך. יי מלך, יי מלך, יי ימלך לעולם ועד. ברוך אתה יי, המולך בכבודו חי וקים תמיד ימלך לעולם ועד.

יתגדל ויתקדש שמייה רבא. הציבור עונין: אמן. בעלמא די ברך כרעותיה, וימלך מלכותיה, ויצמח פרקניה, ויקרב משיחיה, ויפרק עמיה, בתיכון וביומיכון ובחיייהון דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב; ואמרו אמן. הציבור עונין: אמן יהא שמייה רבא מברך לעלמא ולעלמי עלמא. יהא שמייה רבא מברך לעלמא ולעלמי עלמא. יתברך. הציבור עונין: אמן. ישתבח ותפאר, יתרום יתעלה, יתהדר יתהלל, ויתנשא שמייה דקדשא בריך הוא. הציבור עונין: אמן. לעילא לעילא מכל ברכתא שירתא ותשבחתא ונחתא, דאמירן בעלמא; ואמרו אמן. הציבור עונין: אמן.

תפילת העמידה

המתפלל כורע ארבע פעמים: בברכה ראשונה ("אבות") בתחילה ובסוף, ובהודיה ("מודים") בתחילה ובסוף. וכשהוא כורע, כורע בברוך; וכשהוא זוקף, זוקף בשם.

אדני, שפתי תפתח, ופי, יגיד תהלתך.

ברוך אתה יי, אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב. האל הגדול הגבור והנורא, אל עליון. גומל חסדים טובים וקונה הכל. וזוכר חסדי אבות ומביא

גואל לבני בניהם. מלך רחמן מושיע ומגן. ברוך אתה יי, מגן אברהם.

אתה גבור לעולם אדני, מחיה מתים אתה רב להושיע. משיב הרוח ומוריד הגשם (בימות החמה: ומוריד הטל) מכלכל חיים בחסד. מחיה מתים ברחמים רבים, רופא חולים, וסומך נופלים, ומתיר אסורים, ומקים אמונתו לישיני עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך, ממית ומחיה? ונאמן אתה, להחיות מתים. ברוך אתה יי, מחיה המתים.

אתה קדוש, ושםך קדוש, וקדושים בכל יום יהללוך, סלה. ברוך אתה יי, האל הקדוש.

אתה חונן לאדם דעת, ומלמד לאנוש בינה. ואתה הבדלת בין קדש לחל, ובין אור לחשך, ובין ישראל לגויים, ובין יום השביעי לששת ימי המעשה. כשם שהבדלת בין קדש לחל, כך פדנו והצילנו מכל מיני משחית ומכל מיני פורענות המתרגשות לבוא בעולם; ושמרנו מן הכל, וחננו מאתך דעה, ובינה, והשכל. ברוך אתה יי, חונן הדעת.

השיבנו אבינו לתורתך, וקרבתנו מלכנו לעבודתך, והחזירנו בתשובה שלמה לפניך. ברוך אתה יי, הרוצה בתשובה.

סלח לנו אבינו כי חטאנו, ומחל לנו מלכנו כי פשענו, כי אל טוב וסלח אתה. ברוך אתה יי, חנון ומרבה לסלח.

ראה בענינו, וריבה ריבנו, ומהר לגאלנו, כי אל מלך גואל חזק אתה. ברוך אתה יי, גואל ישראל.

רפאנו יי אלהינו ונרפא, הושיענו ונושעה. והעלה רפואה שלמה לכל תחלואינו, כי אל רופא רחמן אתה. ברוך אתה יי, רופא חולי עמו ישראל.

ברכנו יי אלהינו בכל מעשה ידינו, וברך את שנתנו. ותן טל ומטר על פני האדמה, ושבע את העולם כלו מטובך, ורוח

⁰בעשרת ימי תשובה אומר: כאמור, ויגבה יי צבאות במשפט, והאל הקדוש נקדש בצדקה. ברוך אתה יי, המלך הקדוש.

⁰בימות החמה: ברכנו יי אלהינו בכל מעשה ידינו, וברך את שנתנו בטללי רצון ברכה ונדבה, בשנים הטובות. ברוך אתה יי, מברך השנים.

פָּנִי תֵּבֵל מֵעֶשֶׂר מִתְּנוּת יָדֶיךָ. וְשִׁמְרָה וְהִצִּילָה יי אֱלֹהֵינוּ אֶת
הַשָּׁנָה הַזֹּאת וְאֶת כָּל מִינֵי תְּבוּאָתָהּ, מִכָּל מִינֵי מִשְׁחִית
וּמִכָּל מִינֵי פּוֹרְעָנוֹת. וְתֵן לָהּ אַחֲרִית וְתִקְוָה שֶׁבַע וְשָׁלוֹם
וּבִרְכָּה, כְּשָׁנִים הַטּוֹבוֹת. בָּרוּךְ אַתָּה יי, מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים.

תִּקַּע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחִירוֹתֵנוּ. וְשֵׂא נֶס לְקַבֵּץ אֶת כָּל גְּלוּיֹתֵינוּ
מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ לְאַרְצֵנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יי, מְקַבֵּץ נִדְחֵי
עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל.

הַשִּׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבָרָאשׁוֹנָה, וְיוֹעֲצֵינוּ כְּבִתְחִלָּה. וְהִסֵּר מִמֶּנּוּ יָגוֹן
וְאַנְחָה, וּמִלֶּךְ עָלֵינוּ אַתָּה לְבַדְּךָ, בְּרַחֲמִים, בְּצִדִּיק, וּבְמִשְׁפָּט.
בָּרוּךְ אַתָּה יי, מֶלֶךְ אוֹהֵב צִדִּיקָה וּמִשְׁפָּט.

לְמִשְׁמָדִים אֵל תִּהְיֶה תִּקְוָה. כָּל הַמִּינִים כָּרְגַע יֵאבְדוּ, וּמַלְכוּת זָדוֹן
תִּעָקֹר וְתִשָּׁבֵר, מִהֲרָה בְּיָמֵינוּ! בָּרוּךְ אַתָּה יי, שׁוֹבֵר אוֹיְבִים
וּמַכְנִיעַ זָדִים.

עַל הַצְּדִיקִים וְעַל הַחֲסִידִים וְעַל גְּרֵי הַצִּדִּיק, וְעַל שְׁאֲרֵית עַמְּךָ בֵּית
יִשְׂרָאֵל, יִהְיוּ רַחֲמֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ. וְתֵן שָׂכָר טוֹב לְכָל
הַבוֹטָחִים בְּשִׁמְךָ בְּאַמָּת, וְשִׁים חֶלְקֵנוּ עִמָּהֶם. לְעוֹלָם לֹא
יָבוֹשׁ, כִּי בְשִׁמְךָ בְּטַחְנוּ, וְלִישׁוּעָתְךָ נִשְׁעֵנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יי,
מִשְׁעֵן וּמִבְטָח לַצְּדִיקִים.

תִּשְׁכֵּן בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עֵירְךָ כְּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ, וּבִנָּה אוֹתָהּ בְּנֵן עוֹלָם,
בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ! בָּרוּךְ אַתָּה יי, בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם.

אֶת צֶמַח דָּוִיד, מִהֲרָה תַצְמִיחַ! וְקִרְנוֹ, תִּרְוֶם בִּישׁוּעָתְךָ. בָּרוּךְ
אַתָּה יי, מַצְמִיחַ קֶרֶן יְשׁוּעָה.

שְׁמַע קוֹלֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ, וְחוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ, וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וְרַצּוֹן
אֶת תַּפְלָתֵנוּ. מִלִּפְנֵיךָ מִלְּכֵנוּ, רִיקָם אֵל תִּשְׁיבֵנוּ, כִּי אַתָּה
שׁוֹמֵעַ תַּפִּלַּת כָּל פֶּה. בָּרוּךְ אַתָּה יי, שׁוֹמֵעַ תַּפִּלָּה.

רָצָה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּלְתַפְלָתָם שָׁעָה, וְהִשָּׁב הָעֲבוּדָה
לְדַבִּיר בֵּיתְךָ. וְאַשִּׁי יִשְׂרָאֵל וְתַפְלָתָם מִהֲרָה בְּאַהֲבָה תִּקְבֹּל
בְּרַצּוֹן. וְתִהְיֶה לְרַצּוֹן תַּמִּיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וְיָבֹא יִגִּיעַ יִרְאָה יִרְצָה יִשְׁמַע יִפְקֹד יִזְכֹּר
לִפְנֵיךָ זְכוֹרֵנוּ, זְכוֹרֵן אֲבוֹתֵינוּ, זְכוֹרֵן יְרוּשָׁלַיִם עֵירְךָ, זְכוֹרֵן מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִיד
עַבְדְּךָ, זְכוֹרֵן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, לִפְנֵיךָ לִפְלִטָה לְטוֹבָה לְחַן לְחֶסֶד
וּלְרַחֲמִים

בפסח: ביום מקרא קדש הזה, ביום מועד חג המצות הזה...
בסוכות: ביום מקרא קדש הזה, ביום מועד חג הסוכות הזה...
בראש חודש: ביום ראש החודש הזה...

רחם בו עלינו ולהושיענו. זכרנו יי אלהינו בו לטובה, פקדנו בו לברכה, הושיענו בו לחיים, בדבר ישועה ורחמים, חוס וחסנו ורחם עלינו, ומלטנו בו מכל צרה ויגון, ושמחנו בו שמחה שלמה.
 ותרחמו, ותחזיקנו עינינו בשובך לנו, לציון ברחמים כמאז.
 ברוך אתה יי, המחזיר שכינתו לציון.

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו. צור חיינו מגן ישענו, אתה הוא לדור ודור. נודה לך ונספר תהלתך, על חיינו המסורין בידיך, על נשמותינו הפקודות לך, על נסיד ונפלאותיך שבכל עת ועת...

בפורים: על הנסים, ועל הגבורות, ועל התשועות, שעשית עמנו ועם אבותינו, בימים ההם בזמן הזה. בימי מרדכי ואסתר, כשעמד המן הרע על עמך בית ישראל, ובקש להשמיד להרג ולאבד את כל היהודים, מנער ועד זקן, טף ונשים ביום אחד, ושללם לבוז. ואתה ברחמך הרבים עמדת להם בעת צרתם, ודנת את דינם, ורבת את ריבם, ונקמת את נקמתם. והפרת את עצתו, וקלקלת את מחשבתו, והשבות לו גמולו בראשו, ותלו אותו ואת בניו על העץ. ועשית לך שם גדול בעולמך, ולעמך ישראל עשית פלא ונסים. כשם שעשית עמהם נסים וגבורות, כך עשה עמנו נסים וגבורות, בעת ובעונה הזאת. תמשיך ב"ה טוב כי לא..."

בחנוכה: על הנסים, ועל הגבורות, ועל המלחמות, ועל התשועות, ועל הפדות, ועל הפרקו, שעשית עמנו ועם אבותינו, בימים ההם בזמן הזה. בימי מתתיהו בן יוחנן כוהן גדול חשמונאי ובניו, כשעמדה מלכות יון הרשעה על עמך בית ישראל, לבטלם מתורתך, ולהעבירם מחקי רצונך. ואתה ברחמך הרבים עמדת להם בעת צרתם, ודנת את דינם, ורבת את ריבם, ונקמת את נקמתם. ומסרת גבורים ביד חלשים, ורבים ביד מעטים, וטמאים ביד טהורים, ורשעים ביד צדיקים, ופושעים ביד עושי תורתך. ועשית לך שם גדול בעולמך, ולעמך ישראל עשית פלא ונסים. כשם שעשית עמהם נסים וגבורות, כך עשה עמנו נסים וגבורות, בעת ובעונה הזאת. תמשיך ב"ה טוב כי לא..."

ערב ובקר וצהרים. הטוב כי לא כלו רחמך, המרחם כי לא תמו חסדיך. כל החיים יהללו את שמך הגדול, כי טוב האל הטוב. ברוך אתה יי, הטוב שמך ולך נאה להודות.

שים שלום, טובה, וברכה, חן וחסד, ורחמים, עלינו ועל ישראל עמך. וברכנו כלנו כאחד, ממאור פניך. כי ממאור פניך נתת לנו יי אלהינו, תורה וחיים, אהבה וחסד, צדקה ושלום. וטוב בעיניך לברך את עמך ישראל בכל עת בשלום. ברוך

אתה יי, המברך את עמו ישראל בשלום.
 יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך, יי צורי וגאלי.
 כשגומר התפילה, כורע ופוסע שלוש פסיעות לאחוריו כשהוא כורע; ונותן שלום
 משמאל עצמו, ואחר כך מימין עצמו:
 עושה שלום במרומו, הוא ברחמיו יעשה שלום על כל ישראל.
 אחר כך מגביה ראשו מן הכריעה.

סדר היום ודברי תחנונים של הציבור

אמר הש"ץ לבדו: וּבֹא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל, וּלְשָׁבִי פֶשַׁע בִּינְעֻקָּב, נָאִם יי. וְאֲנִי
 זֹאת בְּרִיתִי אִתְּכֶם, אָמַר יי, רוּחִי אֲשֶׁר עֲלֶיךָ, וּדְבָרִי אֲשֶׁר שְׁמַתִּי
 בְּפִיךָ, לֹא יִמּוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זֶרַע וּזְרַעַךְ, אָמַר יי, מֵעַתָּה
 וְעַד עוֹלָם.

ואתה קדוש, יושב תהלות ישראל.

וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר, קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יי צְבָאוֹת, מְלֵא כָל
 הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ!

הציבור עונים: קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יי צְבָאוֹת, מְלֵא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ!

וּמִקְבְּלֵי דִין מִן דִּין וְאִמְרִין, קְדִישׁ בְּשָׁמַי מְרוֹמָא עֲלָאָה בֵּית
 שְׁכִינְתָּהּ, קְדִישׁ עַל אֲרָעָא עוֹבֵד גְּבוּרְתָּהּ, קְדִישׁ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי
 עֲלַמְיָא, יי צְבָאוֹת, מְלֵיא כָל אֲרָעָא זִיו יְקָרָהּ.

וּתְשַׁאֲנִי רוּחַ, וְאֶשְׁמַע אֲחֵרֵי קוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל - בְּרוּךְ כְּבוֹד יי
 מִמְּקוֹמוֹ! וְנִטְלַתְנִי רוּחָא, וְשִׁמְעַת בְּתַרִּי קֹל זִיעַ סָגִיא דְמִשְׁבַּחִין
 וְאִמְרִין, בְּרִיךְ יְקָרָא דִּי מֵאַתֵּר בֵּית שְׁכִינְתָּהּ.

יי יְמַלֵּךְ לְעָלַם וְעַד! יי מְלֻכּוּתָהּ קָאִם לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עֲלַמְיָא.

וכן נהגו להתחנן (אחר סדר היום) בתחנונים אלו:

יי, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל אֲבֹתֵינוּ, שְׁמֶרָה זֹאת לְעוֹלָם,
 לִיָּצֵר מַחְשְׁבוֹת לִבָּב עַמְּךָ. וְהָכֵן לְבָבְךָ אֵלֶיךָ. וְהוּא רַחוּם, יִכְפֹּר
 עוֹן, וְלֹא יִשְׁחִית, וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אָפוֹ, וְלֹא יַעִיר כָּל חַמְתּוֹ. כִּי
 אַתָּה אֲדֹנֵי טוֹב וְסֶלַח, וְרַב חֶסֶד לְכָל קְרֹאֶיךָ. צְדָקָתְךָ צֶדֶק
 לְעוֹלָם, וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת. מִי אֵל כְּמוֹךָ, נִשְׂא עוֹן וְעָבַר עַל פֶּשַׁע,
 לְשִׂאֲרֵית נַחֲלָתוֹ. לֹא הִחְזִיק לְעַד אָפוֹ, כִּי חָפֵץ חֶסֶד הוּא. יָשׁוּב
 יִרְחַמֵּנוּ, יִכַּבֵּשׁ עוֹנֵינוּ, וְתִשְׁלִיךְ בְּמִצְלוֹת יָם כָּל חַטָּאוֹתֶם. תִּתֵּן
 אֱמֶת לִינְעֻקָּב, חֶסֶד לְאַבְרָהָם, אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתֵּינוּ מִיָּמֵי קֶדֶם.

ברוך אֲדֹנֵי, יוֹם יוֹם, יַעֲמָס לָנוּ, הָאֵל יְשׁוּעָתָנוּ סִלָּה! יי צְבָאוֹת
עֲמָנוּ, מִשְׁגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סִלָּה! יי צְבָאוֹת, אֲשֶׁר־י אָדָם בְּטַח
בְּךָ. בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ, בָּרוּךְ אֲדֹנֵינוּ. בָּרוּךְ בּוֹרְאֵנוּ שֶׁבְּרָאֵנוּ לְכָבוֹדוֹ,
שֶׁהִבְדִּילָנוּ מִן הַתּוֹעִים, וְנָתַן לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת עַל יְדֵי מֹשֶׁה רַבֵּנוּ,
חַיֵּי עוֹלָם נִטְעָה בְּתוֹכָנוּ. הִרְחַמְנוּ, יִפְתָּח לִבָּנוּ לְתַלְמוּד תּוֹרָתוֹ, וְיִתֵּן
בְּלִבָּנוּ אֶהְבֵּתוֹ וְיִרְאַתוֹ, לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ כְּרְצוֹנוֹ, וְלַעֲבֹדוֹ בְּלִבָּב שְׁלֵם
וּבְנֶפֶשׁ חֲפִצָּה. לִמְעַן לֹא נִיָּגַע לְרִיק, וְלֹא נִלְד לְבִהָלָה. כֵּן יְהִי רְצוֹן,
וְרַחֲמִים מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ, שֶׁנַּחֲיָה לְשִׁמּוֹר חֻקֶּיךָ בְּעוֹלָם הַזֶּה
וְלִימּוֹת הַמָּשִׁית כְּדֵי שְׁנִזְכֶּה וְנִירָשׁ טוֹב לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא. לִמְעַן
יִזְמְרֶךָ כְּבוֹד וְלֹא יָדָם, יי אֱלֹהֵי, לְעוֹלָם אוֹדְךָ. יְהִיו לְרְצוֹן אֱמָרֵי
פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ, יי צוּרֵי וְגֹאֲלֵי.

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמִיָּה רַבָּא. הַצִּיּוֹר עוֹנִין: אָמֵן. בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא
כְּרַעוּתִיָּה, וְיִמְלֵךְ מַלְכוּתִיָּה, וְיִצְמַח פְּרֻקְנִיָּה, וְיִקְרַב מְשִׁיחִיָּה,
וְיִפְרֹק עַמִּיָּה, בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיִּיהוֹן דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל,
בְּעֶגְלָא וּבְזֶמֶן קָרִיב; וְאָמְרוּ אָמֵן. הַצִּיּוֹר עוֹנִין: אָמֵן יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּא מְבָרַךְ
לְעֶלְמָא וְלַעֲלָמֵי עֲלָמִיָּא. יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּא מְבָרַךְ לְעֶלְמָא וְלַעֲלָמֵי עֲלָמִיָּא.
יִתְבָּרַךְ. הַצִּיּוֹר עוֹנִין: אָמֵן. יִשְׁתַּבַּח יִתְפָּאֵר, יִתְרוֹמֵם יִתְעַלֶּה, יִתְהַדָּר
יִתְהַלָּל, וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמִיָּה דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. הַצִּיּוֹר עוֹנִין: אָמֵן. לְעִילָא
לְעִילָא מְכָל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא וְתַשְׁבַּחְתָּא וְנַחֲמָתָא, דְּאָמִירוֹן
בְּעֶלְמָא; וְאָמְרוּ אָמֵן. הַצִּיּוֹר עוֹנִין: אָמֵן. תִּתְקַבֵּל צְלוֹתְכוֹן וְתִתְעַבִּיד
בְּעוֹתְכוֹן וְצְלוֹתְהוֹן וּבְעוֹתְהוֹן דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, קֳדָם אֲבוּהוֹן דִּי
בְּשַׁמְיָא. יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מְשַׁמְיָא וְסִיעֵתָא וּפְרֻקְנָא עֲלִיכוֹן וְעֶלְנָא,
וְעַל כָּל קְהֵלְהוֹן דִּישְׂרָאֵל. וְאָמְרוּ אָמֵן. הַצִּיּוֹר עוֹנִין: אָמֵן. עוֹשֶׂה שְׁלוֹם
בְּמִרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עַל כָּל יִשְׂרָאֵל.

סדר הבדלה למוצאי השבת

מברך על היין:

ברוך אתה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְּרִי הַגֶּפֶן.

ואחר כך, מברך על הבשמים:

ברוך אתה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא עֲצֵי בְשָׁמִים.

ואחר כך, מברך על האש:

ברוך אתה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא מְאוּרֵי הָאֵשׁ.

ואחר כך מברך:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַמְבַדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לַחֹל, וּבֵין
אוֹר לַחֹשֶׁךְ, וּבֵין יִשְׂרָאֵל לַגּוֹיִים, וּבֵין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לַשֵּׁשֶׁת יָמֵי
הַמַּעֲשֶׂה. בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַמְבַדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לַחֹל.

מועדים

הלל

אלו הימים שיש מצוה לגמור את ההלל בהן: כל ימי החג סוכות, כל ימי חנוכה, ראשון של פסח, ויום (שני ימים, במקומות שעושין ימים טובים שני ימים) עצרת. אבל בראשי חודשים ושאר ימי הפסח, קריאת ההלל מנהג, ואינה מצוה - ומנהג זה רק בציבור. לפיכך, קוראין בדילוג ואין מברכין עליו, ויחיד לא יקרא כלל; אם התחיל, ישלים בדילוג כדרך שקוראין הציבור.

הקורא מברך:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ לְגַמֹּר אֶת הַהִלֵּל.

בימים שגומרים את ההלל: הַלְלוּהָ: הַלְלוּ עֲבָדֵי יי, הַלְלוּ אֶת שֵׁם יי. יְהִי שֵׁם יי מְבָרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. מִמְזַרְח שֶׁמֶשׁ עַד מְבוֹאוֹ מְהֵלֵל שֵׁם יי. רַם עַל כָּל גּוֹיִם יי, עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ. מִי כִּיהוָה אֱלֹהֵינוּ הַמְּגַבִּיהִי לְשֶׁבֶת. הַמְּשַׁפִּילִי לְרֹאשׁוֹת בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ. מְקִימֵי מַעֲפָר דָּל, מַאֲשֵׁפֵת יָרִים אֲבִיוֹן. לְהוֹשִׁיבֵי עַם נְדִיבִים, עַם נְדִיבֵי עַמּוֹ. מוֹשִׁיבֵי, עֹקֶרֶת הַבַּיִת אִם הַבָּנִים שְׂמִיחָה. הַלְלוּהָ!

בַּצֵּאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם, בֵּית יַעֲקֹב מֵעַם לֵעָז. הִיָּתָה יְהוּדָה לְקַדְּשׁוֹ, יִשְׂרָאֵל מִמְּשֻׁלוֹתָיו. הֵיָם כָּאֵה וַיָּנֶס, הִיָּרְדֵּן יִסֹּב לְאַחֹר. הֶהָרִים רָקְדוּ כְּאִילִים, גִּבְעוֹת כְּבָנֵי צֶאֱן. מֶה לָּךְ הֵיָם כִּי תִנּוּס, הִיָּרְדֵּן תִּסֹּב לְאַחֹר. הֶהָרִים תִּרְקְדוּ כְּאִילִים, גִּבְעוֹת כְּבָנֵי צֶאֱן. מִלִּפְנֵי אֲדוֹן חוֹלֵי אֶרֶץ, מִלִּפְנֵי אֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הַהִפְכִי הַצּוּר אֶגֶם מֵיָם, חֲלָמִישׁ לִמְעִינוּ מֵיָם.

בימים שגומרים את ההלל: לֹא לָנוּ יי, לֹא לָנוּ, כִּי לְשִׁמְךָ תֵּן כְּבוֹד, עַל חֲסִדְךָ, עַל אֲמִתְךָ. לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם, אֵיזָה נָא אֱלֹהֵיהֶם. וְאֵלֵינוּ בְּשָׁמַיִם כָּל אֲשֶׁר חָפֵץ עָשָׂה. עֲצִיבֵיהֶם כֶּסֶף וְזָהָב, מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם. פֶּה לָהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ, עֵינֵי לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ. אֲזַנֵּי לָהֶם וְלֹא יִשְׁמְעוּ, אֶף לָהֶם וְלֹא יִרְחוּ. יְדֵיהֶם וְלֹא יִמְשֹׁוּ, רַגְלֵיהֶם וְלֹא יִהְלָכוּ, לֹא יִהְיוּ בְּגִרוֹנִם. כְּמוֹתָם יִהְיוּ עֲשִׂיהֶם, כָּל אֲשֶׁר בִּטָּח בָּהֶם. יִשְׂרָאֵל בִּטָּח בִּיהוָה, עֲזָרָם וּמִגָּנָם הוּא. בֵּית אֱהָרֹן בִּטָּחוּ בִּיהוָה, עֲזָרָם וּמִגָּנָם הוּא. יִרְאֵי יי בִּטָּחוּ בִּיהוָה, עֲזָרָם וּמִגָּנָם הוּא.

יי זְכָרְנוּ יְבָרַךְ. יְבָרַךְ, אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל; יְבָרַךְ, אֶת בֵּית אֱהָרֹן.

יְבָרֶךְ, יִרְאֵי יי, הַקְטָנִים עִם הַגְדָּלִים. יִסֹּף יי עֲלֵיכֶם, עֲלֵיכֶם וְעַל בְּנֵיכֶם. בְּרוּכִים אַתֶּם לַיהוָה, עֲשֵׂה שְׁמִים וְאַרְץ. הַשְׁמִים שְׁמִים לַיהוָה, וְהָאָרֶץ נָתַן לַבְּנֵי אָדָם. לֹא הַמֵּתִים יִהְלְלוּ יְהוָה, וְלֹא כָּל יֶרֶדִי דוֹמָה. וְאַנְחֵנוּ נִבְרַךְ יְהוָה, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. הַלְלוּיָהּ!

בימים שגומרים את ההלל: אֶהְבֵּתִי כִּי יִשְׁמַע יי, אֶת קוֹלִי תַחֲנוּנִי. כִּי הָטָה אָזְנוֹ לִי, וּבִימֵי אֶקְרָא. אֶפְפוּנִי חֲבִלֵי מוֹת וּמִצָּרֵי שְׁאוֹל מִצָּאוּנִי, צָרָה וַיִּגּוֹן אֶמְצָא. וּבִשֵּׁם יי אֶקְרָא, אָנָּה יי מַלְטָה נַפְשִׁי. חֲנוּן יי וְצַדִּיק, וְאַלֹהֵינוּ מֵרַחֵם. שֹׁמֵר פְּתָאִים יי, דָּלַתִּי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ. שׁוּבִי נַפְשִׁי לְמִנוּחֶיכִי, כִּי יי גָּמַל עָלַיְכִי. כִּי חֲלַצְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת, אֶת עֵינֵי מִן דְּמָעָה, אֶת רַגְלִי מִדָּחִי. אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יי בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים. הֶאֱמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר, אֲנִי עָנִיתִי מְאֹד. אֲנִי אֶמְרֹתִי בַחֲפָזִי, כָּל הָאָדָם כֹּזֵב.

מָה אָשִׁיב לַיהוָה, כָּל תַּגְמוּלוֹהִי עָלַי. כּוֹס יְשׁוּעוֹת אֶשָּׂא, וּבִשֵּׁם יי אֶקְרָא. נִדְרֵי לַיהוָה אֲשַׁלֵּם, נִגְדָה נָא לְכָל עַמּוֹ. יָקָר בְּעֵינֵי יי, הַמּוֹתָה לַחֲסִידָיו. אָנָּה יי כִּי אֲנִי עֲבַדְךָ, אֲנִי עֲבַדְךָ בִּן אֲמַתְךָ, פִּתְחָתָ לְמוֹסְרִי. לֵךְ אֲזַבַּח זֶבַח תּוֹדָה, וּבִשֵּׁם יי אֶקְרָא. נִדְרֵי לַיהוָה אֲשַׁלֵּם, נִגְדָה נָא לְכָל עַמּוֹ. בַּחֲצֵרוֹת בֵּית יי, בְּתוֹכְכִי יְרוּשָׁלַם. הַלְלוּיָהּ!

מִן הַמִּצָּר קָרָאתִי יְהוָה, עָנֵנִי בְּמִרְחַב יְהוָה. יי לִי לֹא אִירָא, מָה יַעֲשֶׂה לִי אָדָם. יי לִי בַעֲזָרִי, וְאַנִּי אֶרְאֶה בְּשִׁנְאִי. טוֹב לַחֲסוֹת בִּיהוָה, מִבִּטּוֹת בְּאָדָם. טוֹב לַחֲסוֹת בִּיהוָה, מִבִּטּוֹת בְּנָדִיבִים. כָּל גּוֹיִם סָבְבוּנִי, בִּשֵּׁם יי כִּי אֶמִילֵם. סָבְבוּנִי גַם סָבְבוּנִי, בִּשֵּׁם יי כִּי אֶמִילֵם. סָבְבוּנִי כְּדַבּוּרִים, דַּעְכוּ כְּאֵשׁ קוֹצִים, בִּשֵּׁם יי כִּי אֶמִילֵם. דַּחַה דַּחִיתָנִי לְנֶפֶל, וַיהוָה עֲזָרָנִי. עָזִי וְזִמְרַת יְהוָה, וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה. קוֹל רָנָה וִישׁוּעָה בְּאֶהְלִי צַדִּיקִים, יָמִין יי עֲשֵׂה חֵיל. יָמִין יי רוֹמְמָה, יָמִין יי עֲשֵׂה חֵיל. לֹא אָמוֹת כִּי אֶחָיָה, וְאַסְפֵּר מַעֲשֵׂי יְהוָה. יִסֹּר יִסְרֵנִי יְהוָה, וְלִמּוֹת לֹא נִתְּנָנִי. פִּתְחוּ לִי שַׁעֲרֵי צֶדֶק, אֲבֹא בָם אוֹדָה יְהוָה. זֶה הַשַּׁעַר לַיהוָה, צַדִּיקִים יָבֹאוּ בּוֹ. אוֹדְךָ כִּי עָנִיתָנִי, וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה. אָבֹן מֵאֲסוֹ הַבּוֹנִים, הִיָּתָה לְרֹאשׁ פָּנָה. מֵאֵת יי הִיָּתָה זֹאת, הִיא נִפְלְאָת בְּעֵינֵינוּ. זֶה הַיּוֹם עָשָׂה יי, נִגִּילָה וְנִשְׁמַחָה בּוֹ. אָנָּה יי, הוֹשִׁיעָה נָא!

הַצִּיּוֹר עוֹנִין: אָנָּה יי, הוֹשִׁיעָה נָא!

אָנא יי, הצליחה נא!

הציבור עונין: אָנא יי, הצליחה נא!

ברוך הָבֵא בָּשֶׁם יי, בְּרַכְנוּכֶם מִבֵּית יי. אֵל יי וַיָּאָר לָנוּ, אֲסֵרוּ חַג
בְּעִבְתֵּיכֶם, עַד קִרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ. אֵלֵי אַתָּה וְאוֹדְךָ, אֱלֹהֵי אֲרוֹמָמְךָ.
הוֹדוּ לִיהִנֶּה כִּי טוֹב, כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדוֹ.

יְהַלְלוּךָ יי אֱלֹהֵינוּ כָּל מַעֲשֶׂיךָ וְחֲסִידֶיךָ. וְצַדִּיקִים עוֹשֵׂי רְצוֹנְךָ, וְכָל
עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּרַנָּה יוֹדוּ לְשִׁמְךָ. כִּי אַתָּה יי, לָךְ טוֹב
לְהוֹדוֹת וּלְשַׁמֵּךְ נָעִים לְזִמְרָה, וּמַעֲוֹלָם וְעַד עוֹלָם אַתָּה הָאֵל.
בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַמֶּלֶךְ הַמְּשַׁבֵּחַ הַמְּפָאָר, חֵי וְקִיָּם תָּמִיד
יְמַלֵּךְ לַעֲוֹלָם וָעֶד.

מוסף לראש חודש

המתפלל כורע ארבע פעמים: בברכה ראשונה ("אבות") בתחילה ובסוף, ובהודיה
("מודים") בתחילה ובסוף. וכשהוא כורע, כורע בברוך; וכשהוא זוקף, זוקף בשם.

אֲדָנִי, שְׁפָתַי תִּפְתָּח, וּפִי, יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ.

בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אֲבִרְהָם אֱלֹהֵי
יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֶלְיוֹן.
גּוֹמֵל חֲסִדִּים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל. וְזוֹכֵר חֲסִדֵי אֲבוֹת וּמַבִּיא
גּוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם. מֶלֶךְ רַחֲמָן מוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בְּרוּךְ אַתָּה יי,
מֶגֶן אֲבִרְהָם.

אַתָּה גִּבּוֹר לַעֲוֹלָם אֲדָנִי, מַחֲיָה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ. מְשִׁיב
הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם (בימות החמה: וּמוֹרִיד הַטֶּל) מְכַלְכֵּל חַיִּים
בְּחֶסֶד. מַחֲיָה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים, רוֹפֵא חוֹלִים, וְסוֹמֵךְ
נוֹפְלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמְקִיָּם אֲמוּנָתוֹ לִישָׁנֵי עֶפְרָה. מִי
כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ, מִמִּית וּמַחֲיָה? וְנֶאֱמָן אַתָּה,
לְהַחְיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי, מַחֲיָה הַמֵּתִים.

אַתָּה קָדוֹשׁ, וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ, וּקְדוּשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ, סְלָה. בְּרוּךְ
אַתָּה יי, הָאֵל הַקָּדוֹשׁ.

נִקְדִּישְׁךָ וְנַעֲרִיצְךָ, וְנִשְׁלֵשׁ לָךְ קְדֻשָּׁה מְשֻׁלָּשֶׁת, כַּדָּבָר הָאֲמוּר עַל יַד
נְבִיאֶךָ, וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר...

כל אומרים: ...קדוש קדוש קדוש יי צבאות; מלא כל הארץ, כבודו!

כבודו וגדלו מלא עולם, ומשרתיו שואלים, איזה מקום כבודו?

כל אומרים: מִשְׁבָּחִים וְאוֹמְרִים, בְּרוּךְ כְּבוֹד יי מִמְקוֹמוֹ!
מִמְקוֹמָךְ מַלְכֵנוּ תוֹפִיעַ וְתַמְלִךְ מַלְכֵנוּ עֲלֵינוּ, כִּי מַחֲכִים אָנוּ לָךְ.
מִתִּי תַמְלִךְ בְּצִיּוֹן, בְּחַיֵּינוּ וּבְיָמֵינוּ הַצִּיּוֹר עוֹנִין: אָמֵן תִּשְׁכֹּן תִּתְגַּדֵּל
וְתִתְקַדֵּשׁ בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ, לְדוֹר וָדוֹר וּלְנֶצַח נְצָחִים. וְעֵינֵינוּ
תִּרְאֶינָה בַּמַּלְכוּת עֲזָךְ, כַּדָּבָר הָאָמֹר בְּשִׁירֵי קִדְשְׁךָ, עַל יְדֵי דָוִיד
מְשִׁיחַ צִדְקָךְ...

כל אומרים: יְמִלֵךְ יי לְעוֹלָם, אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר - הַלְלוּהָ!
לְדוֹר וָדוֹר נִגִּיד גְּדֻלָּתְךָ, וּלְנֶצַח נְצָחִים קִדְשְׁתְּךָ נִקְדִּישׁ. וּשְׁבַחְךָ
אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ, כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אַתָּה. בְּרוּךְ
אַתָּה יי, הָאֵל הַקָּדוֹשׁ.

בראש חודש שחל בשבת:
אתָּה יִצְרָתָ עוֹלָמָךְ מִקֶּדֶם, כְּלִית
מִלְאכְתְּךָ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי. וּבַחֲרַת
בְּנוֹ מִכָּל הָעַמִּים וְרָצִיתָ בְּנוֹ מִכָּל
הַלְשׁוֹנוֹת. וְקִדְשְׁתָּנוּ בְּמַצּוֹתֶיךָ
וְקִרְבַּתָּנוּ מַלְכֵנוּ לַעֲבוֹדָתְךָ, וְשִׁמְךָ
הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עֲלֵינוּ קִרְאתָ
וְתִתֵּן לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ שְׁבֻחוֹת
לְמִנּוּחָהּ, וַיּוֹם רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה
לְכַפֵּר בְּעַדָּנוּ. וּמִפְּנֵי חֲטָאֵינוּ גָּלִינוּ
מֵאַרְצָנוּ וְנִתְרַחַק מֵעַל אֲדָמָתָנוּ,
וְאֵין אָנוּ יְכוּלִין לַעֲשׂוֹת לְפָנֶיךָ
קִרְבָּנוֹת חוֹבָתָנוּ. יְהִי רָצוֹן
מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ, שֶׁתַּעֲלֵנוּ
לְאַרְצָנוּ וְתִטְעֵנוּ בְּגִבּוֹלָנוּ, וְשֵׁם
נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קִרְבָּנוֹת
חוֹבוֹתֵינוּ. תְּמִידִין כְּסֻדְרוֹ,
וּמוֹסָפִין כְּהִלְכָתוֹ, וְאֶת מוֹסָפֵי
יוֹם הַמָּנוּחַ וַיּוֹם רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ
הַזֶּה, נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ
בְּאַהֲבָה כְּמַצּוֹת רָצוֹנָךְ. כְּמוֹ
שֶׁכְּתִבְתָּ עֲלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ עַל יְדֵי
מֹשֶׁה עֲבָדְךָ. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
שֶׁתַּחַדֵּשׁ עֲלֵינוּ אֶת רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ

בראש חודש שלא חל בשבת:
רֹאשֵׁי חֳדָשִׁים לַעֲמֹךְ נִתְּתָה, זְמַן
כְּפָרָה לְכָל תּוֹלְדוֹתֶם, לְהִיוֹתֶם
מִקְרִיבִין לְפָנֶיךָ זִבְחֵי רָצוֹן,
וּשְׁעִירֵי חֲטָאת לְכַפֵּר בְּעַדָּם.
זָכְרוּן לְכָלֶם יְהִי, תְּשׁוּעַת
נַפְשָׁם מִיַּד שׁוֹנֵא. מִזִּבְחַ חֹדֶשׁ
בְּצִיּוֹן תִּכּוֹן, וְעוֹלַת רֹאשׁ חֹדֶשׁ
נַעֲלָה עָלָיו. שִׁירֵי דָוִיד נִשְׁמַע
בְּעִירְךָ, הָאֲמוּרִים לְפָנֶי
מִזִּבְחֶךָ לְרָצוֹן. אַהֲבַת עוֹלָם
תָּבִיא לָהֶם, וּבְרִית אָבוֹת
לְבָנִים תִּזְכֹּר. אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ, מִפְּנֵי חֲטָאֵינוּ גָּלִינוּ
מֵאַרְצָנוּ, וְנִתְרַחַק מֵעַל
אֲדָמָתָנוּ. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי
אֱלֹהֵינוּ, שֶׁתַּעֲלֵנוּ לְאַרְצָנוּ
וְתִטְעֵנוּ בְּגִבּוֹלָנוּ, וְשֵׁם נַעֲשֶׂה
לְפָנֶיךָ אֶת קִרְבָּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ.
תְּמִידִין כְּסֻדְרוֹ, וּמוֹסָפִין
כְּהִלְכָתוֹ, וְאֶת מוֹסָפֵי יוֹם
רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה, נַעֲשֶׂה
וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה כְּמַצּוֹת
רָצוֹנָךְ, כְּמָה שֶׁכְּתִבְתָּ עֲלֵינוּ

הָזֶה לְטוֹבָה, לָחוֹן לְחֶסֶד
וּלְרַחֲמִים, לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם. וַיְהִי
רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה סוּף וְקֶץ לְכָל
חֲטָאתֵינוּ וְצָרוֹתֵינוּ, תַּחֲלָה
וְרֹאשׁ לַפָּדוֹת נַפְשֵׁנוּ. וְרָצָה נָא
בְּמִנוּחֵתֵנוּ. וְקִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ,
וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ, וְשִׂמַּח
נַפְשֵׁנוּ בִישׁוּעָתְךָ, וְשַׁבְּעֵנוּ מִטוֹבְךָ,
וְטַהַר לִבֵּנוּ לְעִבְדְּךָ בְּאַמֶּת.
וְהִנְחִילֵנוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שְׁבֻתוֹת
קִדְשֶׁךָ, וְיִנּוּחוּ בָּם כָּל יִשְׂרָאֵל
אוֹהֲבֵי שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יי,
מְקַדֵּשׁ הַשְּׁבֻת וַיִּשְׂרָאֵל וְרֹאשֵׁי
חֲדָשִׁים.

בְּתוֹרָתְךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עֲבַדְךָ.
יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ
וְאַלֵּהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתַּחֲדֹשׁ
עָלֵינוּ אֶת רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה
לְטוֹבָה לְבִרְכָּה, לָחוֹן לְחֶסֶד
וּלְרַחֲמִים, לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם.
וַיְהִי רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה סוּף
וְקֶץ לְכָל חֲטָאתֵינוּ וְצָרוֹתֵינוּ,
תַּחֲלָה וְרֹאשׁ לַפָּדוֹת נַפְשֵׁנוּ. כִּי
בְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל מְכַל הָאֲמוֹת
בְּחֶרֶת וְרֹאשֵׁי חֲדָשִׁים לָהֶם
נָתַת בָּרוּךְ אַתָּה יי, מְקַדֵּשׁ
יִשְׂרָאֵל וְרֹאשֵׁי חֲדָשִׁים.

רָצָה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּלְתַפְלָתָם שְׁעָה, וְהִשָּׁב הָעֲבוֹדָה
לְדַבֵּיר בֵּיתְךָ. וְרֹאשֵׁי יִשְׂרָאֵל וּתַפְלָתָם מְהֵרָה בְּאַהֲבָה תִּקְבַּל
בְּרָצוֹן. וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ. וְתִרְצָנוּ,
וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לָנוֹךְ, לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים כְּמָאז. בָּרוּךְ
אַתָּה יי, הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן.

בחזרת הש"ץ, הציבור עונים:
מוֹדִים אֲנִיחוּ לָךְ יי אֱלֹהֵינוּ וְאַלֵּהֵי
כָּל בָּשָׂר. יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרָאשִׁית,
בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל
וְהַקְּדוֹשׁ עַל שֶׁהַחַיִּיתֵנוּ וְקִיַּמְתֵּנוּ, כֵּן
תַּחֲיִינוּ וְתַחֲנֵנוּ, וְתִאֲסֹף גְּלוּתֵנוּ
לְחֻצוֹת קִדְשֶׁךָ, לְשִׁמְרֵךְ חֶסֶד
וְלְעִבְדְּךָ וּלְעֲשׂוֹת רָצוֹנְךָ בְּלִבְּךָ שָׁלוֹם
עַל שְׁאֵנוּ מוֹדִים לָךְ.

מוֹדִים אֲנִיחוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יי
אֱלֹהֵינוּ. צוּר חַיֵּינוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ,
אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר. נוֹדָה לָךְ
וְנִסְפָּר תַּהֲלֶתְךָ, עַל חַיֵּינוּ
הַמְּסוּרִין בִּיָּדֶיךָ, עַל נַשְׁמוֹתֵינוּ
הַפְּקוּדוֹת לָךְ, עַל נַסִּיד
וְנַפְּלָאוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת וָעֵת...

בחנוכה: עַל הַנְּסִים, וְעַל הַגְּבוּרוֹת, וְעַל הַמַּלְחָמוֹת, וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת, וְעַל הַפָּדוֹת,
וְעַל הַפְּרָקוֹ, שְׁעֲשִׂיתָ עִמָּנוּ וְעִם אֲבוֹתֵינוּ, בַּיָּמִים הָהֵם בְּזִמְנָה הַזֶּה. בַּיָּמִים מִתְּתִיבָה בֵּן
יוֹחָנָן כּוֹהֵן גָּדוֹל חֲשֵׁמְנָאִי וּבָנָיו, כְּשֶׁעָמְדָה מַלְכוּת יוֹן הַרְשָׁעָה עַל עַמְּךָ בֵּית
יִשְׂרָאֵל, לְבַטֵּלָם מִתּוֹרָתְךָ, וְלַהֲעִבִירָם מִחֻקֵּי רָצוֹנְךָ. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עֲמַדְתָּ
לָהֶם בַּעַת צָרָתָם, וְדָוָתָם אֶת דִּינָם, וְרַבְּתָּ אֶת רִיבָם, וְנִקְמָתָם אֶת נִקְמָתָם. וּמִסֵּרָתָם
גְּבוּרִים בִּיד חֲלָשִׁים, וְרַבִּים בִּיד מַעֲטִים, וְטִמְאִים בִּיד טְהוּרִים, וְרָשָׁעִים בִּיד
צַדִּיקִים, וּפּוֹשְׁעִים בִּיד עוֹשֵׁי תּוֹרָתְךָ. וְעֲשִׂיתָ לָךְ שֵׁם גָּדוֹל בְּעוֹלָמְךָ, וּלְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
עֲשִׂיתָ פֶּלֶא וְנִסִּים. כְּשֶׁם שְׁעֲשִׂיתָ עִמָּהֶם נִסִּים וְגְבוּרוֹת, כֵּךְ עֲשֵׂה עִמָּנוּ נִסִּים

וגבורות, בעת ובעונה הזאת...

(בשאר הימים: ערב ובקר וצהרים). הטוב כי לא כלו רחמים, המרחם כי לא תמו חסדיך. כל החיים יהללו את שמך הגדול, כי טוב האל הטוב. ברוך אתה יי, הטוב שמך ולך נאה להודות.

אם יש כהנים לציבור (יותר מאחד), הש"ץ אומר לפני הברכה:

כוהנים!

הש"ץ מקרא אותם מילה מילה, והם עונים, עד שמשלימין כל פסוק ופסוק:

יְבָרְכְךָ יי וַיִּשְׁמְרְךָ. (הציבור עונים "אמן")

יָאֵר יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחַנְךָ. (הציבור עונים "אמן")

יִשָּׂא יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לְךָ שָׁלוֹם. (הציבור עונים "אמן")

אם אין כהן לציבור, הש"ץ אומר:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בָּרְכֵנוּ בְּבִרְכָּה מְשֻׁלֶּשֶׁת בְּתוֹרָה, הָאֲמוּרָה לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו כוהנים עם קדושים, כָּאֲמֹר, יְבָרְכְךָ יי, וַיִּשְׁמְרְךָ. יָאֵר יי פָּנָיו אֵלֶיךָ, וַיַּחַנְךָ. יִשָּׂא יי פָּנָיו אֵלֶיךָ, וַיִּשֶׂם לְךָ שָׁלוֹם. וְשָׂמוּ אֶת שְׁמִי, עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְאֲנִי אֲבָרְכֵם.

שים שלום, טובה, וברכה, חן וחסד, ורחמים, עלינו ועל ישראל עמך. וברכנו כלנו כאחד, ממאור פניך. כי ממאור פניך נתת לנו יי אלהינו, תורה וחיים, אהבה וחסד, צדקה ושלום. וטוב בעיניך לברך את עמך ישראל בכל עת בשלום. ברוך אתה יי, המברך את עמו ישראל בשלום.

יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך, יי צורי וגאלי.

כשגומר התפילה, כורע ופוסע שלוש פסיעות לאחוריו כשהוא כורע; ונותן שלום משמאל עצמו, ואחר כך מימין עצמו:

עושה שלום במרום, הוא ברחמינו יעשה שלום על כל ישראל.

אחר כך מגביה ראשו מן הכריעה.

ואחר כך מתחיל הש"ץ ומתפלל (בקול רם) מתחילת הברכות, להוציא את מי שלא התפלל. כל הציבור עומדין ושומעין, ועונים "אמן" אחר כל ברכה וברכה.

שחרית\מנחה\ערבית למועדים

המתפלל כורע ארבע פעמים : בברכה ראשונה ("אבות") בתחילה ובסוף, ובהודיה ("מודים") בתחילה ובסוף. וכשהוא כורע, כורע בברוך ; וכשהוא זוקף, זוקף בשם.

אֲדָנִי, שִׁפְתֵי תִפְתַּח, וּפִי, יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ.
 בָּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיוֹן.
 גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל. וְזוֹכֵר חֲסָדֵי אֲבוֹת וּמַבִּיא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם. מֶלֶךְ רַחֲמָן מוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בָּרוּךְ אַתָּה יי, מֶגֶן אַבְרָהָם.

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדָנִי, מַחֲיָה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ. מְשִׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם (בימות החמה: וּמוֹרִיד הַטֵּל) מְכַלְכֵּל חַיִּים בַּחֲסֵד. מַחֲיָה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים, רוֹפֵא חוֹלִים, וְסוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמַקְיֵם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרָיִם. מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ, מִמֵּית וּמַחֲיָה? וְנֶאֱמָן אַתָּה, לְהַחְיֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יי, מַחֲיָה הַמֵּתִים.
 אַתָּה קָדוֹשׁ, וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ, וְקְדוּשִׁים בְּכָל יוֹם יְהִלְלוּךָ, סְלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יי, הָאֵל הַקָּדוֹשׁ.

נִקְדִּישְׁךָ וְנַעֲרִיצְךָ, וְנִשְׁלֵשׁ לְךָ קְדֻשָּׁה מְשֻׁלָּשֶׁת, כַּדָּבָר הָאָמור עַל יָד נְבִיאֶךָ, וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר...

כל אומרים: ...קדוש קדוש קדוש יי צבאות; מלא כל הארץ, כבודו!

כְּבוֹדוֹ וְגִדְלוֹ מְלֵא עוֹלָם, וּמִשְׁרָתוֹ שׁוֹאֲלִים, אֵיךְ מְקוֹם כְּבוֹדוֹ?

כל אומרים: מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים, בָּרוּךְ כְּבוֹד יי מִמְּקוֹמוֹ!

מִמְּקוֹמְךָ מְלַכְנוּ תוֹפִיעַ וְתִמְלֹךְ מְלַכְנוּ עֲלֵינוּ, כִּי מַחֲכִים אָנוּ לָךְ. מִתִּי תִמְלֹךְ בְּצִיּוֹן, בְּחַיֵּינוּ וּבִיְמֵינוּ הַצִּיּוֹר עוֹנִין: אָמֵן תִּשְׁכֵּן תִּתְגַּדֵּל וְתִתְקַדֵּשׁ בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ, לְדוֹר וָדוֹר וּלְנֶצַח נְצָחִים. וְעֵינֵינוּ תִרְאֶינָה בְּמַלְכוּת עֶזְךָ, כַּדָּבָר הָאָמור בְּשִׁירֵי קְדֻשָּׁתְךָ, עַל יְדֵי דָוִד מְשִׁיחַ צִדְקָךְ...

כל אומרים: יִמְלֹךְ יי לְעוֹלָם, אֱלֹהֵינוּ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר - הִלְלוּהָ!

לְדוֹר וָדוֹר נִגִּיד גְּדֻלָּתְךָ, וּלְנֶצַח נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ נִקְדִּישׁ. וְשִׁבְחְךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ, כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אַתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יי, הָאֵל הַקָּדוֹשׁ.

אַתָּה בִּחְרָתְנוּ מִכָּל הָעַמִּים וְרָצִיתָ בָּנוּ מִכָּל הַלְשׁוֹנוֹת. וְקְדֻשָּׁתְנוּ

בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְקִרְבָּתֵנוּ מִלִּפְנֵי לַעֲבֹדְתְּךָ, וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ
עָלֵינוּ קָרָאת וַתֵּתֵן לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ (שְׁבָתוֹת לְמִנוּחָה)
מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה, חֲגִים וְזִמְנִים לְשִׂשׁוֹן, (אֶת יוֹם הַמָּנוּחַ
הַזֶּה) אֶת יוֹם טוֹב מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה

בפסח:	בשבועות:	בסוכות:	בע"ע:
אֶת יוֹם חַג	אֶת יוֹם חַג	אֶת יוֹם חַג	אֶת יוֹם חַג
הַמִּצְוֹת הַזֶּה,	הַשְּׁבֻעוֹת הַזֶּה,	הַסִּכּוֹת	שְׁמִינִי עֲצֶרֶת
זְמַן חֲרוּתֵנוּ	זְמַן מִתֵּן תּוֹרָתֵנוּ	הַזֶּה, זְמַן	הַזֶּה, זְמַן
בְּאַהֲבָה	בְּאַהֲבָה	שְׂמִיחָתֵנוּ	שְׂמִיחָתֵנוּ

זָכַר לִיצִיאַת מִצְרָיִם. אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וְיִבֹּא
נִגִּיעַ יִרְאֶה יִרְצֶה יִשְׁמַע יִפְקֹד יִזְכֹּר לְפָנֶיךָ זְכְרוֹנֵנוּ, זְכְרוֹן
אֲבוֹתֵינוּ, זְכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ, זְכְרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִיד עֲבָדְךָ,
זְכְרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ, לְפִלְטָה לְטוֹבָה לְחַן לְחֶסֶד
וּלְרַחֲמִים, בְּיוֹם טוֹב מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה

בפסח:	בשבועות:	בסוכות:	בש"ע:
בְּיוֹם חַג	בְּיוֹם חַג	בְּיוֹם חַג	בְּיוֹם חַג שְׁמִינִי
הַמִּצְוֹת הַזֶּה	הַשְּׁבֻעוֹת הַזֶּה	הַסִּכּוֹת הַזֶּה	עֲצֶרֶת הַזֶּה

לְרַחֵם בּוֹ עָלֵינוּ וּלְהוֹשִׁיעֵנוּ. זְכְרוֹנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה,
פְּקֻדָּנוּ בּוֹ לְבִרְכָּה, הוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים, בְּדִבְרֵי יְשׁוּעָה וּרְחֻמִּים.
חוּס וְחַנּוּן, וּרְחֵם עָלֵינוּ, וּמַלְטֵנוּ בּוֹ מִכָּל צָרָה וְיָגוֹן, וְשִׂמְחָתֵנוּ
בּוֹ שְׂמִיחָה שְׁלֵמָה, כִּי אֵל מֶלֶךְ רַחוּם וְחַנוּן אַתָּה. וְהַשִּׂיאֵנוּ יי
אֱלֹהֵינוּ אֶת בְּרִכַּת מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים וּלְשִׂמְחָה וּלְשָׁלוֹם, כַּאֲשֶׁר
רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ כֵּן תִּבְרַכְנוּ, סֵלָה. וְקִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ,
וְתֵן חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ, וְשִׂמַּח נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעָתְךָ, וְשִׂבְעֵנוּ מִטוֹבְךָ,
וְטַהַר לִבֵּנוּ לַעֲבֹדְךָ בְּאַמֶּת. וְהִנְחִילֵנוּ בְּאַהֲבָה וּבְרַצוֹן שְׁבָתוֹת
קֹדֶשׁ, וְיִנוּחוּ בָּם כָּל יִשְׂרָאֵל אוֹהֲבֵי שִׁמְךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יי,
מִקְדָּשׁ (הַשְּׁבָת ו) יִשְׂרָאֵל וְהַזִּמְנִים.

רָצָה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּלְתַפְּלָתָם שְׁעָה, וְהָשִׁב הָעֲבֹדָה
לְדַבֵּיר בֵּיתְךָ. וְאֲשִׁי יִשְׂרָאֵל וּתַפְּלָתָם מִהֲרָה בְּאַהֲבָה תִּקְבֹּל
בְּרַצוֹן. וְתִהְיֶה לְרַצוֹן תְּמִיד עֲבֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ. וְתִרְצָנוּ,
וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לָנוּךְ, לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים כְּמָאֵז. בָּרוּךְ
אַתָּה יי, הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן.

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ. בחזרת הש"ץ, הציבור עונים:
מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ יי אֱלֹהֵינוּ

ואלהי כל בשר. יוצרנו
יוצר בראשית, ברכות
והודאות לשמך הגדול
והקדוש על שהחייטנו
וקימתנו, כן תחיינו
ותחננו, ותאסף גליותינו
לחצרות קדשך, לשמך
חסיך ולעבדך ולעשות
רצונך בלבב שלם על שאנו
מודים לך.

צור חיינו מגן ישענו, אתה הוא לדור
ודור. נודה לך ונספר תהלתך, על חיינו
המסורין בידיך, על נשמותינו הפקודות
לך, על נסיך ונפלאותיך שבכל עת ועת
ערב ובקר וצהרים. הטוב כי לא כלו
רחמך, המרחם כי לא תמו חסדיך. כל
חיים יהללו את שמך הגדול, כי טוב
האל הטוב. ברוך אתה יי, הטוב שמך
ולך נאה להודות.

אם יש כהנים לציבור בשחרית (יותר מאחד), הש"ץ אומר לפני הברכה:

כוהנים!

הש"ץ מקרא אותם מילה מילה, והם עונים, עד שמשלמין כל פסוק ופסוק:

יברכך יי וישמך. (הציבור עונים "אמן")

יאר יי פניו אליך ויחנך. (הציבור עונים "אמן")

ישא יי פניו אליך וישם לך שלום. (הציבור עונים "אמן")

אם אין אפילו כהן אחד לציבור, הש"ץ אומר:

אלהינו ואלהי אבותינו, ברכנו בברכה המשלשת בתורה, האמונה
לאהרן ולבניו כוהנים עם קדושים, כאמור, "יברכך יי, וישמך. יאר יי
פניו אליך, ויחנך. ישא יי פניו אליך, וישם לך שלום. וישמו את שמי, על
בני ישראל, ואני אברכם."

שים שלום, טובה, וברכה, חן וחסד, ורחמים, עלינו ועל ישראל
עמך. וברכנו כלנו כאחד, ממאור פניך. כי ממאור פניך נתת לנו יי
אלהינו, תורה וחיים, אהבה וחסד, צדקה ושלום. וטוב בעיניך
לברך את עמך ישראל בכל עת בשלום. ברוך אתה יי, המברך
את עמו ישראל בשלום.

יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך, יי צורי וגאלי.

כשגומר התפילה, כורע ופוסע שלוש פסיעות לאחוריו כשהוא כורע; ונותן שלום
משמאל עצמו, ואחר כך מימין עצמו:

עושה שלום במרומו, הוא ברחמי יעשה שלום על כל ישראל.

אחר כך מגביה ראשו מן הכריעה.

בשחרית ומנחה, מתחיל הש"ץ ומתפלל (בקול רם) מתחילת הברכות, להוציא את מי
שלא התפלל. כל הציבור עומדין ושומעין, ועונים "אמן" אחר כל ברכה וברכה.

מוסף למועדים

המתפלל כורע ארבע פעמים : בברכה ראשונה ("אבות") בתחילה ובסוף, ובהודיה ("מודים") בתחילה ובסוף. וכשהוא כורע, כורע בברוך ; וכשהוא זוקף, זוקף בשם.

אֲדֹנֵי, שְׁפָתַי תִּפְתָּח, וּפִי, יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ.
בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיוֹן.
גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל. וְזוֹכֵר חֲסָדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא
גּוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם. מֶלֶךְ רַחֲמָן מוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בְּרוּךְ אַתָּה יי,
מֶגֶן אַבְרָהָם.

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנֵי, מַחֲיָה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ. מְשִׁיב
הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם (בימות החמה : וּמוֹרִיד הַסֵּל) מְכַלְכֵּל חַיִּים
בְּחֶסֶד. מַחֲיָה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים, רוֹפֵא חוֹלִים, וְסוֹמֵךְ
נוֹפְלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמְקִים אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עָפָר. מִי
כָמוֹךְ בַּעַל גְּבוּרֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ, מֵמִית וּמַחֲיָה? וְנֶאֱמָן אַתָּה,
לְהַחְיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי, מַחֲיָה הַמֵּתִים.

אַתָּה קָדוֹשׁ, וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ, וְקְדוּשִׁים בְּכָל יוֹם יְהִלְלוּךָ, סֵלָה. בְּרוּךְ
אַתָּה יי, הָאֵל הַקָּדוֹשׁ.

נִקְדִּישְׁךָ וְנַעֲרִיצְךָ, וְנִשְׁלֵשׁ לָךְ קְדֻשָּׁה מְשַׁלֶּשֶׁת, כַּדָּבָר הָאָמור עַל יָד
נְבִיאֶךָ, וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר...

כל אומרים : ...קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יי צְבָאוֹת ; מִלֵּא כָל הָאָרֶץ, כְּבוֹדוֹ!

כְּבוֹדוֹ וְגִדְלוֹ מִלֵּא עוֹלָם, וּמִשְׁרָתוֹ שׁוֹאֲלִים, אֵיךְ מְקוֹם כְּבוֹדוֹ?

כל אומרים : מִשְׁבָּחִים וְאוֹמְרִים, בְּרוּךְ כְּבוֹד יי מִמְּקוֹמוֹ!

מִמְּקוֹמְךָ מַלְכֵנוּ תוֹפִיעַ וְתִמְלֹךְ מַלְכֵנוּ עֲלֵינוּ, כִּי מַחֲכִים אָנוּ לָךְ.
מֵתִי תִמְלֹךְ בְּצִיוֹן, בְּחַיֵּינוּ וּבְיָמֵינוּ הַצִּיּוֹר עוֹנִין : אָמֵן תִּשְׁכֹּן תִּתְגַּדֵּל
וְתִתְקַדֵּשׁ בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עֵירְךָ, לְדוֹר וָדוֹר וּלְנֶצַח נְצָחִים. וְעֵינֵינוּ
תִּרְאֶינָה בְּמַלְכוּת עֶזְךָ, כַּדָּבָר הָאָמור בְּשִׁירֵי קְדֻשָּׁתְךָ, עַל יְדֵי דָוִיד
מְשִׁיחַ צִדְקָתְךָ...

כל אומרים : יְמִלֶךְ יי לְעוֹלָם, אֱלֹהֵינוּ צִיוֹן לְדוֹר וָדוֹר - הִלְלוּהָ!

לְדוֹר וָדוֹר נִגִּיד גִּדְלְךָ, וּלְנֶצַח נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ נִקְדִּישׁ. וּשְׁבַחְךָ
אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ, כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה
יי, הָאֵל הַקָּדוֹשׁ.

אַתָּה בַּחֲרַתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים וְרָצִיתָ בָּנוּ מִכָּל הַלְשׁוֹנוֹת. וְקִדְשָׁתָנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְקִרְבַּתָּנוּ מִלְכֵנוּ לְעִבּוּדְךָ, וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ

עלינו קראת ותתן לנו יי אלהינו (שבתות למנוחה)
מועדים לשמחה, חגים וזמנים לששון, (את יום המנוח
הזה) את יום טוב מקרא קדש הזה

בפסח:	בשבועות:	בסוכות:	בע"ע:
את יום חג	את יום חג	את יום חג	את יום חג
המצות הזה,	השבועות הזה,	הסוכות	שמיני עצרת
זמן חרותנו	זמן מתן תורתנו	הזה, זמן	הזה, זמן
באהבה	באהבה	שמחתנו	שמחתנו

זכר ליציאת מצרים. ומפני חטאינו גלינו מארצנו ונתרחק
מעל אדמתנו, ואין אנו יכולין לעלות להראות להשתחוות
לפניך בבית בחירתך, בנה הדרך בבית הגדול והקדוש
שנקרא שמך עליו, מפני היד שנשתלחה במקדשך. יהי רצון
מלפניך יי אלהינו, שתשוב ותרחם עליו ועלינו ברחמך
הרבים, ותקבץ פזורינו מבין הגוים ונפוצותינו כנס
מירכתי ארץ, והביאנו לציון עירך ברנה ולירושלים בית
מקדשך בשמחת עולם, ושם נעשה לפניך את קרבנות
חובותינו. תמידין כסדרן, ומוספין כהלכתו, ואת מוספי
(יום המנוח הזה) יום טוב מקרא קדש הזה

בפסח:	בשבועות:	בסוכות:	בע"ע:
יום חג	יום חג	יום חג	יום חג שמיני
המצות הזה	השבועות הזה	הסוכות הזה	עצרת הזה

נעשה ונקריב לפניך כמזנות רצונך, כמה שכתבת עלינו
בתורתך על ידי משה עבדך. מלך רחמן רחם עלינו, טוב
ומטיב הדרש לנו, שובה עלינו בהמון רחמך, בגלל אבותינו
שעשו רצונך בנה ביתך כבתחלה, וכוונן מקדשך על מכונו,
והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב ישראל לנוהו,
כזהנים לעבודתם, ולוים לדוכנו, וישראל למעמדו, וארמון
על משפטו ישב. ושם נעלה ונראה לפניך בשלוש פעמי
רגלינו, כפתוב בתורתך, שלוש פעמים בשנה יראה כל
זכורך את פני יי אלהיך, במקום אשר יבחר, בחג המצות
ובחג השבועות ובחג הסוכות, ולא יראה את פני יי ריקם.
איש כמתנת ידו, כברכת יי אלהיך, אשר נתן לך. והשיאנו
יי אלהינו את ברכת מועדיך לחיים ולשמחה ולשלום,
כאשר רצית ואמרת לברכנו כן תברכנו, סלה. וקדשנו
במצוותיך, ותן חלקנו בתורתך, ושמח נפשנו בישועתך,

וּשְׁבַענוּ מְטוֹבָךְ, וְטַהַר לִבֵּנוּ לְעִבְדְּךָ בְּאֵמֶת. וְהִנְחִילֵנוּ בְּאַהֲבָה
וּבְרָצוֹן שְׁבִתוֹת קֹדֶשׁךָ, וְיִנּוּחוּ בָּם כָּל יִשְׂרָאֵל אוֹהֲבֵי שְׁמֶךָ.
בְּרוּךְ אַתָּה יי, מְקַדֵּשׁ (הַשְּׁבִת וְ)יִשְׂרָאֵל וְהַזְמִינִים.

רָצָה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּלְתַפְלָתָם שְׁעָה, וְהָשִׁב הָעֲבוּדָה
לְדַבִּיר בֵּיתְךָ. וְאֲשִׁי יִשְׂרָאֵל וּתַפְלָתָם מִהֲרָה בְּאַהֲבָה תִּקְבַּל
בְּרָצוֹן. וְתֵהִי לְרָצוֹן תְּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ. וְתִרְצָנוּ,
וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְנוֹךְ, לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים כְּמָאֵז. בְּרוּךְ
אַתָּה יי, הַמַּחְזִיר שְׂכִינְתּוֹ לְצִיּוֹן.

בחזרת הש"ץ, הציבור
עונין: מודים אנחנו לך יי
אלהינו ואלהי כל בשר.
יוצרנו יוצר בראשית,
ברכות והודאות לשמך
הגדול והקדוש על
שהחייתנו וקיימתנו, כן
תחיינו ותחננו, ותאסוף
גלותינו לחצרות קדשך
לשמר חקיך ולעבדך
ולעשות רצונך בלבב
שלם על שאנו מודים לך.

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו.
צור חיינו מגן ישענו, אתה הוא לדור
נדור. נוֹדָה לך וְנִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ, עַל חַיֵּינוּ
הַמְּסוּרִין בִּידֶיךָ, עַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת
לך, עַל נִסִּיךָ וְנִפְלְאוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת וְעַתָּה
עָרַב וּבָקֵר וְצִהָרִים. הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ
רַחֲמֶיךָ, הַמְּרַחֵם כִּי לֹא תָמוּ חֲסָדֶיךָ. כָּל
חַיִּים יִהְיוּ אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל, כִּי טוֹב
הָאֵל הַטּוֹב. בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַטּוֹב שְׁמֶךָ
וְלֶךְ נָאָה לְהוֹדוֹת.

אם יש כהנים לציבור (יותר מאחד), הש"ץ אומר לפני הברכה:

כוֹהֲנִים!

הש"ץ מקרא אותם מילה מילה, והם עונין, עד שמשלימין כל פסוק ופסוק:

יְבָרְכֶךָ יי וַיִּשְׁמְרֶךָ. (הציבור עונין "אמן")

יָאֵר יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֶנֶךָ. (הציבור עונין "אמן")

יֵשָׁא יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׁם לְךָ שְׁלוֹם. (הציבור עונין "אמן")

אם אין אפילו כהן אחד לציבור, הש"ץ אומר:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בְּרָכְנוּ בְּבִרְכָּה הַמְּשַׁלֶּשֶׁת בְּתוֹרָה, הָאֲמוּרָה
לְאַהֲרוֹן וּלְבָנָיו כוֹהֲנִים עִם קְדוּשַׁיִךְ, כְּאֲמֹר, "יְבָרְכֶךָ יי וַיִּשְׁמְרֶךָ. יָאֵר יי
פָּנָיו אֵלֶיךָ, וַיַּחֲנֶנֶךָ. יֵשָׁא יי פָּנָיו אֵלֶיךָ, וַיִּשֶׁם לְךָ שְׁלוֹם. וְשָׂמוּ אֶת שְׁמִי, עַל
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְאֲנִי אֲבָרְכֶם."

שים שלום, טובה, וברכה, חן וחסד, ורחמים, עלינו ועל ישראל
עמך. וברכנו כלנו כאחד, ממאור פניך. כי ממאור פניך נתת
לנו יי אלהינו, תורה וחיים, אהבה וחסד, צדקה ושלום.

וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת בְּשָׁלוֹם. בָּרוּךְ
אַתָּה יי, הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם.
יְהִי לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ, יי צוּרִי וְגֹאֲלִי.
כַּשְׁגּוֹמֵר הַתְּפִילָּה, כּוֹרֵעַ וּפּוֹסֵעַ שְׁלוֹשׁ פְּסִיעוֹת לֵאחֹרָיו כַּשֶּׁהוּא כּוֹרֵעַ; וְנוֹתֵן שְׁלוֹם
מִשְׁמָאל עֲצָמוֹ, וְאַחֵר כֵּךְ מִיָּמִין עֲצָמוֹ:
עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עַל כָּל יִשְׂרָאֵל.
אַחֵר כֵּךְ מַגְבִּיָּה רִאשׁוֹ מִן הַכְּרִיעָה.
וְאַחֵר כֵּךְ מֵתַחִיל הַשִּׁיץ וּמֵתַפְלֵל (בְּקוֹל רֹם) מֵתַחִיל הַבְּרֻכּוֹת, לְהוֹצִיא אֶת מִי שֶׁלֹּא
הֵתַפְּלַל. כָּל הַצִּיּוֹר עוֹמֵדִין וְשׁוֹמְעִין, וְעוֹנִין "אֲמֵן" אַחֵר כָּל בְּרָכָה וּבְרָכָה.